

سيپه ره نادياره كان

ئالان محهمه د

"پیشکش به خانہ وادہ کہم

نہوانہی کہ نہ تاریکترین ساتہ کاندہ بۆم بوون به رۆشنایی"

هه تاهه تاي

له بهردهم كۆمه له گۆرپك دانىشتبوو، سهرى نزم كردبووه و فرميسك له چاوه كانى دههاتنه خوارهوه. وهكو چۆن دلۆپه كانى باران له هه وره كانه وه بهرز زهوى دهكه وتن، ئەوا فرميسكه كانى ئەويش به هه مان شيوه بهر زهوييه سهوزه كه دهكه وتن، زهوييه كى پر گيا. هه ر كه سيك ئەوى له و ساته دا بينيا، ئەوا وايدەزانی مۆميايه، به هۆى گريانى زۆره وه رووخسارى به تهواوى وشك بووبووه. شيوه ي له يه كيك دهچوو كه بيهه ويت له داخان هاوار بكات و بهر به سه ته كانى ئاسمان بپریت، به لام هيج دهنگيكي ليوه نه دههات. ته نيا ناله ي ده كرد، ناله يه كى قه تيس و بيدەنگ. نه يده توانى هه ستيت، وزه ي ئەوه ي نه بوو، بۆيه به ئەژنۆيه كانى و ده ستى به سه ر زهوييه كه دا خشا تاكو گه يشته لاي كينه گۆرپك. گۆرپكى كۆن بوو، هيج ناو و نووسينيكي له سه ر نه بوو، گيا و قه وزه دهورى دا بوو، ئەمه وا يكر دبوو بهرده كه درزى تيبكه ويت و برزيت. به پنى پانى و دريژى گۆره كه بيت، ئەوا ئەوه يان گۆرپى ئافره تيك بوو، قه باره يه كى بچوو كى هه بوو. ئەوانه ي دهورى خويشى سه ر به كۆمه له ي جياواز بوون، هه بوو له قه باره ي خۆيه وه

نزيك بوو كه ئه وهش ماناي ئه وهيه له وانه يه هيچ ئافرهت يان كچ بن، هه شـبوو گـوره تر و دريژتر كه له وانه يه هي پياو يان كور بن. وه چهند دانه يه كي تريشي لئ بوون كه به دنيا يه كي زوره وه گوري مندالي ساوا بوون، ئيجگار بچووك بوون.

پياوه كه سهري له سهه كيله گوره كه دا پاكشاندا، وهكو ئه وه ي باوه شيك به كه سيكدا بكات ئه وا به قوله كاني دهوريدا. بو ماوه يه كي به و شيويه مائه وه، ته نيا دهگريا پاش ماوه يه ك سهري به رز كرده وه و فرميسكه كاني سرييه وه، چاوه كاني سوور بوو بوونه وه. سههه راي ئه و هه موو گريانه، ئه وا هيشتا فرميسكي تريش له ريگاوه بوون. هه ناسه يه كي قوولي هه لمژي و دايه وه، دواتر رووي له ئاسمان كرد. تيشكي خور بهر رووخساري كه وت، تيشكي نه رم. ئاسمان سامال بوو، هيچ هه وريك نه ده بينرا.

سهري دانوانده وه و هه وليدا هه ستيت، ئه م جاره به زور وزه ي به خويدا تاكو به و كار هه ستيت. دهستيكي له سهه كيله گوره كه دانا و په ستاني خسته سهه، خهريك بوو له دهستيدا بشكيت، بويه خيرا كشايه وه. ناچار بي گرتني هيچ شتيك هه وليدا هه ستيت، پاش چهند هه وليكيش تواني

ئەنجامى بدات. ھىز لە قاچەكانيدا نەبوو، كە ويستی ھەنگاو بەرەو پيشەوہ بنيت ئەوا ھەردوو قاچەكانى دەلەرزىن.

خەرىك بوو بکەوييت، بەلام ھاوسەنگى خۆى راگرت و ھەنگاوى نا، تەواوى ھىزى گيانى کوکردبوو. بەرەو پيشەوہ رويشت، بەرەو ليوارەكە. گەيشتە شويني مەبەست و وەستا، بۆ ساتيک تەنيا لە بەردەمى راما. لە پيشەوہ بە پانتايى دەيەھا و سەدەھا كيلۆمەتر زەريا دريژەى دەکيشا، دەنگى شەپۆلەکان لە خوارەوہ دەھات، دەنگى تىکشکانيان. با ھەليکردبوو، ئەمەش زەرياي ورووژاندبوو.

دەستى کرد بە داكەندنى جەكانى. سەرەتا پيلاو و گۆرەوييەكانى داكەند، دواتر كراسە شينەكەى، دواى ئەوہش پانتۆلە سپيەكەى كە سەر ئەژنۆيەكانى رەنگى قور و سەوزايى گيايان گرتبوو. لە کوٳتاييشدا ژير كراس و شورتەكەى. ھەر كەسيك لەو كاتەدا ئەوى بينيبا، ئەوا لە ھەمبەر ئەو ھەموو برينانەى سەر جەستەى سەرى دەسوورما. ناوہراستى سەنگى خەتيكى قوول و دريژى چەقوى پيداھاتبوو، سەر دلپيشى ئاسەوارى كوني گوللە و خەتى چەقو و سووتانى پيوہ ديار بوو. مەچەكانى بە تەواوى بريندار بووبوون، شويني برينەكانيش ريك لەسەر دەمارى سەرەكى بوون. جگە لەو برينانە، ئەوا پروشانىكى نائاسايى بە دەورى مليەوہ بوو، لەوہ دەچوو ھەوليدا بيت

خوی بخنکیتیت، به لام ده بیت چند جار هه ولی ئه وهی
دابیت تا کو ملی ئاواى لى هاتیت؟

برین و پووشانی تریش به به شهکانی تری جهسته یه وه
دیار بوون، هینده زۆرن له ژماردن نایه ن! وه کو ئه وه وایه
مه رگ ئاوری لى نه داته وه.

پیاوه که که ئیستا به ته واوی پووت بوو، ئه وا به دوو
چاوی ماندوو و هه لاوساوه وه پووی له ئاسمان کرده وه،
به دهنگیکی نزم که له چرپه ده چوو گوئی: ئه ی خودا،
تکایه... تکایه با کۆتایی به ژیانم بیت. چیتر به رگه ناگرم،
به رگه ی ئه م ژيانه هه تاهه تاییه ناگرم. ئه و کات که پیت
به خشییم وامزانی نعمه ته، به لام نغمه ت ده رچوو. ژیانیک که
تیدا مه رگی ته واوی ئازیزانت ببینیت، ژیانیک که تیدا بو
هه میسه ته نیا بیت ئه وا ژیان نییه. هاوسه ره که م، منداله کانم،
نه وه و نه وه ی نه وه کان... هیچیان نه ماون، ئیستا بوونه تۆز
و هیچ ئاسه واریکیان نه ماوه.

فرمیسک به نه رمی به چاوه کانیدا هاتنه خواره وه، به
روومه تیدا پویشتن و له چه ناگه ی تکه یان کرد.
"ئه ی خودا، ئه م جاره که خۆم فریدایه خواره وه، ئه وا تکایه
با کۆتا جارم بیت و چاوم به م ژيانه هه لئه یه ته وه. لیت
ده پاریمه وه که ریگه م بدهیت بیمه جیهانه که ی تر، ریگه م

پى بده به خانه واده كه م شاد بيمه وه. ليٽ ده پاريمه وه ئه ي خودا، تكايه كوٽايى به م ئازارهم بهينه."

دواى گوٽنى ئه مانه، ئه وا ههنگاويكى تريش له ليواره كه نزيك بووه، چاوه كاني داخستن و به ره و خواره وه هه لدير. به سه ر زه مينيكى به رديندا كه وت، جه سته ي به ته واوى تيكشكا بوو، ئيسك له چه ند شوينيكى هاتبووه دهره وه. بو چه ند ساتيك هيچ نيشانه يه كى ژيانى ليوه نه ده بينرا، چاوه كاني داخرا بوون و هه ناسه ي نه ده دا. له كوٽاييدا به ئاواته كه ي گه يشت و... نه خير! چاوه كاني جووله يان تيكه وت، كرانه وه و به رده م خويان بينى، بينى شه پوله كاني زه ريا يه كترى ان تيك ده شكاند. دركى بو گه رايه وه و ورده ورده جه سته ي سارپژ ده بووه... ئيسكه تيكشكا وه كاني ده گه رانه وه بو شوينى خويان، ئه و برينانه ش كه خوئينان پيدا ده هات سارپژ ده بوونه وه و هيچ ئاسه واريكيان ديار نه ما، جه سته ي گه رايه وه سه ر بارى ئاسايى خوئى. هه سته ي كرد دلى به ده ستيكى دركاوى گوشراوه، فرميسك له چاوه كاني گيرى ان خوارد و ته قينه وه يه ك له ناخيدا روويدا، به وپه رى هيزه وه هاوارى كرد. هاواريكى پر له ئازار...

به‌نده

مه‌لا تازه بانگی خه‌وتنانی د‌دا که د‌رگا ره‌شه‌که‌ی ماله‌وه‌ی کرده‌وه، له‌دوای خوی د‌ینه‌خست، به‌لکو وه‌کو هه‌میشه‌ ته‌نیا پییوه‌دا. چ‌ند هه‌نگاوکی نه‌نا که دراوسیه‌که‌ی ئه‌وبه‌ری سیله‌که‌ ئه‌وی بینی و سه‌لامی لی کرد.

-سلام علیک علی.

-و علیک السلام کاک خدر.

پیکه‌وه به‌ره‌و مزگه‌وت به‌رپیکه‌وتن، له‌چ‌ند قسه‌یه‌کی ساده‌ که به‌ ئاسانی له‌بیر ده‌چنه‌وه، ئه‌وا شتیکی سه‌رنج‌راکیشی ئه‌وتویان نه‌گوت، قسه‌ گه‌رمه‌کان هه‌میشه‌ بۆ دوای هاتنه‌وه‌یه له‌ مزگه‌وت. رۆیشتنه‌ ناو زه‌مینی مزگه‌وته‌وه، خدر راسته‌وخۆ به‌ره‌و سه‌راو رۆیشت، علی‌ش به‌ره‌و شوینی ده‌ستتویژ هه‌لگرتن رۆیشت. سه‌لامی له‌وانه‌ کرد که دانیشتیوون و ده‌ستتویژیان هه‌لده‌گرت، ئه‌وانیش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌یان دایه‌وه. هه‌مووان ناسیاو بوون، جگه‌ له‌ دوو گه‌نجی ریکپۆش که دیار بوو بۆ سه‌ردانی هاورییه‌کیان هاتبوونه‌ ئه‌و ناوچه‌یه. که له‌

دهستنويزه كه ي ته او بو، ئەوا به ره و ژووره وه به پيگهوت. كات بو نويز دابهستن مابوو، بويه دوو ركايهت سوننه تي "تحية المسجد" ي كرد، وه دوو ركايهت سووننه تي تری پيش نويزيش، ئەو كاته ي كه ماشه وه به بيدهنگي له شويني خوي دانيشت و نزي ده كرد. دهسته كاني بهرز كردبوونه وه و به دوو چاوي داخراوه وه رووي له ئاسمان بو، هه ر كه سينك ئەوي له و ساته دا بينيا، ئەوا به دلنيايه وه و ايان بير ده كرده وه كه مروفيكي ئيمانداري باشه، ئەمه ش هه ر روويداوه و رووشيدا.

زوري پي نه چوو نويز دابهسترا، ئەم چاره گهنجيكي سه له في پيش نويزي كرد، مه لاي مزگهوت له شوينيكي تر بو، ئەمه زو و روودهدات. هه مووان به وه دلخوش نه بوون، به تايبه تيش علي كه ده يزاني ئەم تازه گه نجانه خوئينان بو ئايين گه رمه، ئەوه ش ماناي ئەوه يه كه زياد له پيوست نويزه كه دريز ده كه نه وه. شتيكي نارچه ته كه بو ماوه يه كي دوور و دريز له ناو نويزدا بيت، هه موو شتيك به هاوسهنگي باشتره. ئەمه بير كرده وي علي و به شيكي زوري ئەهلي مزگهوت بو، به تايبه تيش ئەو پيرانه ي كه رانه اتوون زور له نويزدا بميننه وه.

نوێژەکه دواى چەند خوولهکێک تەواو بوو، چەند خوولهکێکی ماندووکەر. دواى نوێژ لەنیوان چەند پیاویکی پیردا که رێک لە پێشەوهى على بوون ئەوا منگەیهک پەیدا بوو، داخى دلى خوێان هەلدهپرشت.

-تياح، هەست دەکه م سهعاتیکه راوهستاوین.

-سەرم گێژ دەخوات، زۆرى پێچووا!

-هەر لێیگه پى لى، خو قاجم شکان.

-ئا بهو خوايه ئامادهبوو تەواوى سوورپەتەکان بخوینیت، هەتیوه دەلێی ئیمەى پى وهکو خۆیهتى.

قسەکانیان زوو کۆتایی پێهات وهکو چۆن دەستی پیکرد، دواى ئەمه گه‌رانه‌وه سه‌ر نزا و زکره‌کانیان.

خودى على و به‌شیک له نوێژکه‌ران وابوو که شتیك درهنگتر له‌وانى تر ده‌مانه‌وه، تاكو زۆرینه‌ى پیاوه‌كان ده‌رۆیشتن ئەوا ئەوان هەر خه‌ریکی نوێژ و زکری جوراوجۆر بوون. که کاتى ئەوه هات بگه‌رینه‌وه، ئەوا پیکه‌وه هه‌ستان و له‌ ده‌رگای ژووره‌وه چوونه‌ ده‌روه، چاودیڤى مزگه‌وتیش له‌دواى خۆى ده‌رگایه‌کانى به‌ کلیله داخست.

علی و کاک خدر و چاودیږی مزگهوت، له گه‌ل پیره پیاوټک
به ناوی محمد پیکه‌وه له مزگهوت چوونه دهره‌وه.

-ئهری بیستوتانه؟

-چمان بیستووه کاک خدر؟

-دوینی ئه و کچه‌ی مام قادر'م بینی، ئه‌وه‌ی له زانکویه.
کچه‌تیوه هینده بی شه‌رمه که کابویه‌کی ودها ته‌سکی
له‌به‌رکردبوو پیاو شه‌رمی ده‌کرد هه‌ر سه‌ریش به‌رز
بکاته‌وه.

-پیم سه‌یره، ئه‌گینا داک و بابی زور ئیماندارن.

-کوره به شتی وا نییه، ده‌سه‌لاتی ئه‌ویان نییه. بو خویان
له به‌یانیه‌وه تاکو شه‌و نوټر ده‌کن، که چی جاریکیش به
مندالی خویان نالین نوټر بکه‌ن. خو ئه‌گه‌ر پیشیان بلین،
ئه‌وا به‌گوینیان ناکه‌ن.

-جا کی ده‌لیت نوټر ناکه‌ن؟

-توخوا شتیکی ئاوا ته‌سک له‌به‌ر بکه‌یت ئه‌وا نوټر
ده‌که‌یت؟

-به‌داخه‌وه، مام قادر'م زور خوش ده‌وټت.

چ- بچینیت هەر ئەوهی دەدووریتەوه.

-كوره ئیوه واز لەوه بینن، بلین پیری لە شار چیم بینی؟

چ- شتیک کاک ئیحسان؟

ئەوه ناوی چاودییری مزگەوت بوو.

-به‌لای ئەو کافتریایه‌دا رۆیشتم که له‌سه‌ر ریگای چوون
بۆ بازاره، به‌ریکه‌وت له‌ دووره‌وه ئەوم له‌ پشت
شووشه‌کانه‌وه بینی، ئەها ئەو ده‌رگایه‌ روونه. بینیم له‌گه‌ل
کچیک دانیش‌توووه و به‌ دەم پیکه‌نینه‌وه شتیکیان
ده‌خواردوه.

-كوره وس! چۆن شتی واده‌بیت؟ کوری مه‌لا شتی وا
ناکات.

-سویند به‌و خواجه به‌راستیمه، قایيله درۆ بکه‌م؟

-وه‌لا من پیم سه‌یر نییه. راسته‌ کوری مه‌لایه، به‌لام خۆ
ده‌گمهن بۆ نوێژ دیته‌ مزگه‌وت، ئەوه ئەگه‌ر کاته‌کانی تر
هەر نوێژیش بکات.

-خۆی هەر دیاره‌ مندالیکی بی که‌لکه، به‌س سه‌یرکه‌ن
چۆن پرچی هه‌لده‌داته‌وه. ئەی ئەو ملوانکه‌ زیویه‌ی ئەوتان
بینیوه، ده‌لیی لۆتییه!

-جا وهره كورٲ ئاوا بئٲ و بوٲرى ئه وهشت هه بئٲ وتار
بۆ خه لك بدهٲت.

-خوايه، كورٲ مه لا ئاوا بئٲ، ئه وا تئٲدا چووٲن. ره حمان
پئٲ بكه.

هه مووان گوتٲان ئامٲن.

له رٲگاي چوونه ماله وهٲان باسي چه ندين شتي ترٲشٲان
كرد، باسيكي گه رمٲان له نئٲوان خوٲاندا هه بوو.

يه كه م كه سيك گه يشته وه مال علي بوو، مالي ئه و نزٲكتر
بوو. خودا حافٲزيان له يه كترٲي كرد، علي ده رگاي كرده وه
و رٲويشته ژووره وه.

رٲٲه وه كه ي برٲي و به ره و هٲله كه به رٲٲكه وت. له سه ر
قه نه فه قاوه بٲيه كه دانه نيشٲت، به لكو له سه ر فه رشه كه
دانيشٲت و ئانيشٲكيكي له سه ر لئٲواري قه نه فه كه دانا.
كوٲترٲوٲلي ته له فيزيؤنه كه لاي خوٲي بوو، بوٲه هه لٲگرت و
پٲٲي كرد، خستٲيه سه ر هه واله كان. بۆ ماوه يه ك سه ٲٲري
كرد، دواتر وه كو ئه وه ي تازه دركي بۆ گه رابئٲنه وه، ئه وا
بٲٲٲي هٲچ كه سيك له وئٲ نه بوو.

"ئافرهٲ! ئافرهٲ!" به ده نگٲكي توٲه بانگي ده كرد.

دوای چەند ساتیک ئافرەتییکی چل سالان لەو دەرگایە
هاتەوێ دەرهوێ دەرهوێ بەرەو حەمامی ژوورەوێ دەچیت.
پووخساری هەلاوسابوو، پاشماوەی گریان بە
چاوەکانیەوێ دیار بوو.

"بۆ چایەکم بۆ بینە، دەی خیراکە!"

ئافرەتەکە هێچی نەگوت، بەلکو سەری خۆی دانواند و
بەرەو چیشخانەکە بەریکەوت. چەند ساتیکی کەمی خایاند
تاکو چایەکە بۆ تێکرد، بۆی لەسەر سینییەک دانا،
چایەکی دیشلەمە لەگەڵ پیالەیک پر لە قەسپ. سینییەکە
بۆ لەسەر فەرپشەکە دانا، خۆیشی دوور لەو لەسەر
قەنەفەکە دانیشت. علی بە بیزاری و خۆین تالییەکی
زۆرەوێ چایەکە نووسی. گەیشتە نیوێ ئیستیکانەکە
لەسەر سینییەکە دانیەوێ و گوتی: ئەوێ شانۆ لە کوئیە؟
سەرەتا وەلامی نەبوو، خەریک بوو گریان دووبارە قورگی
بگریتەوێ.

"گویت لی نەبووم ئافرەت؟! گوتم شانۆ لە کوئیە؟"

بە دەنگیک کە لەرزینی تیکەوت، ئەوا بە هیواشی گوتی: لە
ژوورەکە یەتی.

-پێی بلی با بیت بۆ ئێرە.

-لیئگه پری...

نه هیشتت قسه که ی ته اوو بکات که ریک زلله یه کی توندی
لیدا، لاچاوی سوور کرده وه.

"که گوتم برۆ بانگی بکه، ئەوا برۆ بانگی بکه!"

فرمیسک له چاوه کانیدا چه قی بوون، به لام نه ده ویرا
بگریهت، دهیزانی که ئەگەر بگریهت ئەوا زیاتر تورپ ده بیت.

ئافره ته که ههستا، هیشتا دهستیکی به و لاچاوه وه بوو.

ماوه یه ک هیچیان دیار نه بوون، بۆیه علی به تورپیه کی
زۆروه ههستا و به رهو ژووری کچه که ی به ریکه وت.
دهرگایه که دانه خرابوو، به نیوه یی کرابوو. پالی پیوه نا،
ههردووکیانی بینی که له سهه زهوییه که دهگریان. علی
گرنگی به وه زۆر تورپ بوو، به دهنگیکی پر له رقه وه گوتی:
ئوه لیژه چی دهکن؟! ئوه بو نایه نه ده ری ها؟!

دایک و کچه که هیچ وه لامیان نه بوو، دایکه که پالی به
دیواریکه وه دابوو و دهگریا، شاتۆش وه کو پشیلله یه کی
بریندار دهینالاند.

علی رۆیشته پیشه وه و قۆلی کچه که ی گرت.

"له م ژووره له عنه تیه وه ره ده ری، ده ی!"

به لَام شانۆ به قسه‌ی نه‌کرد، وه‌كو به‌ردنك به‌ گريانه‌وه له شوینی خۆی چه‌قی بو.

"ها؟ به‌قسه‌م ناکه‌یت؟! باشه، ده‌بیت وا ته‌مبیت بکه‌م خۆزگه به‌ مردن بخوازیت!"

قایشه‌که‌ی لیکرده‌وه و وه‌كو قامچییه‌ک گرتی.

ئافره‌ته‌که‌ خیرا هه‌ستا و به‌ره‌و لای می‌رده‌که‌ی راپیکرد، وه‌كو یه‌کیک بپارێته‌وه ئه‌وا ده‌سته‌کانی گرت و گوتی:

-توزاتی خوا لینیگه‌ری علی! به‌سه، له‌وه زیاتری لی مه‌ده!
هه‌موو گیانی شین و مؤر بوته‌وه، خه‌ریکه‌ کچه‌که‌مان ده‌کوژیت!

-لاچۆ هه‌ی قه‌حبه‌ی خویری!

له‌گه‌ل گوتتی ئه‌مه‌ مستیکی له‌ ده‌میدا و خستیه‌ سه‌ر زه‌وی، خوین به‌ ده‌میدا ده‌هاته‌ خواره‌وه.

"دایه!" شانۆ که‌ ئه‌مه‌ی بینی، ئه‌وا چاوه‌کانی له‌ رقان سوور بوونه‌وه، خیرا هه‌ستا و په‌لاماری باوکی دا. به‌ مست و زله‌ که‌وته‌ گیانی، به‌ لَام نه‌یتوانی زیانیکی ئه‌وتوی پی بگه‌یه‌نیت به‌وه‌ی پالی پیوه‌نا، دواتر شه‌قیکی له‌ گه‌ده‌ی دا و به‌ ته‌واوی خستیه‌ سه‌ر زه‌وی.

علی پهنجهیه کی به لیوه کانیدا هینا، پریچکه خوینتیک
دهرکه وت.

"په لاماری من ددهیت هه ی قه حبه؟! په لاماری من ددهیت؟!
ئهمهت به سه ره وه ناچیت!"

شه قیکی تریشی لیدا، دانه یه کی تریش... دانه یه کی تریش.
دواتر قایشه که ی بهرز کرده وه و وه کو جه لادیک وه شاندى.
له کاتیکدا شانۆ بۆ گیانی خو ی هاواری ده کرد، ئه وا علی
وه کو شیتیک لیی ددها... لیی ددها... لیی ددها...

ئیمانویل

شەوی رابردوو سەرمايه کی وشک شاری داگیرکردبوو، سەرمايه ک که وای کردبوو پروخساری هه مووان سوور هه لگه پیت و به له زینه وه ددانه که نیان بهر یه کتری بکه ویت، سەرمايه ک که ته نیا ئه وانه ی خاوه نی ژووریکي چوار دیوار و سه قفیک بوون توانیان خویان له زهبری راسته قینه ی ئه و سەرمايه بپاریزن. هه مووان وا به بهخت نه بوون، هه مووان خاوه نی خانویه ک یان شوینیکي مانه وه نه بوون تاکو تیتیدا به ئارامی بمیننه وه و ئه و سه رما کوشنده یه به پیکه ن، نه خیر، هه مووان بهختیان نه بوو. له یه کیک له شه قامه خاپووره کانی شار که تیتیدا چه ندین که سی هه ژار له سه ر شوسته کان ده خه و تن، ئه وا به یانییه ک یه کیک به ناوی ئیمانویل که پیاویکی پیری حه فتا سال بوو له دارشته یه ک له سه ر زهوییه رهق و سارده که له خه و هه ستا. که هه ستا، ئه وا ههستی کرد که جهستی به هوی سه رماوه رهق بووه و تووشی هه لامه تیکی توند بووه. له کاتیکی پروخساری به زهوییه رهق و سارده که وه چه سپا بوو، ئه وا دهستی کرد به جوولاندنی دهسته کانی، دواتریش قاچه کانی جوولاند تاکو له کو تایتیدا توانی له سه ر پارچه

کارتونیکى کون بوو دانیشتیت. بو ماوهیهک له شوینی
 خوی دانیشت و سهیری بهردمی کرد، سهیری ئه و زبلدانه
 بچوکهی کرد که تیندا خه لک پاشماوهکانیان فری ددا. به
 ئهسته م توانی ههستیت، بهلام هه توانی. که ههستا، ئه و
 کومه لیک په ری رۆژنامه بهربوونه وه، ئه وه ئه و رۆژنامه
 بوون که شهوی رابردو و خوی پی داپۆشیبوو تاکو که میک
 گهرمی بکاته وه و سهرمایه که ی له بیر بباته وه.

هه رچه نده سوودیان نه بوو، بهلام کاتیک خوی پی داپۆشی،
 ئه و ههستی به ئارامیه کی دهروونی کرد، ئه مهش بو ئه و
 بهس بوو. رۆیشته لای ته نه که یه کی خولی گه وره که به
 رهنگیکی شین بویاغ کرابوو، هه ره له و ته نه که ی خۆلانه بوو
 که شارهوانی به سووچهکانی شاردا بلاوی کردبوونه وه.
 ته نه که که وه کو ئاشکرا بوو بیس بوو، چه ندین په له ی رهش
 و چلک داپۆشی بوو، وه له سووچی کوتایی راستی چه ند
 په له یه کی خوین بوونیان هه بوو. زۆری پی نه چوو که
 ئیمانویل زانی ئه و خوینه هی چیه، سهیری ناوه وه ی
 ته نه که که ی کرد و به چکه پشیله یه کی توپیوی بینی. بی
 ئه وه ی بیزی لی بکاته وه، ئه و به دهسته رهش و
 قلیشاوهکانی پشیله که ی ده رهینا و له خواره وه له لای
 ته نه که که ی دانا. که ئه مه ی ئه نجامدا، ئه و دهستی کرد به

پشکینینی تهنه که که به و هیوایی که بو ئه و رۆژه شتیک بدۆزیتته وه تاکو بیخوات.

ماوهیه کی زۆر گهرا، به لام هیچی نه دۆزییه وه، ئه مه له سه ر دلی زۆر گران. بۆیه ناچار بوو شتیکی تر بکات، شتیک که به دلی نه بوو. پاش چه ند ساتیکی که م دارشته که ی جیهیشت و به شه قامه خاپوورکراوه که دا رۆیشت، شه قامیک که پری دهیه ها که سی بی مال بوو، شه قامیک که تیندا زبل و پیسای له سه ر شوسته کانی فری درابوون، شه قامیک که تیندا بازارگانه کانی ماده ی هۆشبه ر حه شیش و کریستالیان به ئالووده بووه کانی شار ده فرۆشت.

سه ره رای ئه وه ی که خوی ساله ها بوو له وی ده ژیا، به لام هه رگیز سه یری دیمه نی ئه و شوینه ی نه ده کرد، ئه وه ئازاری ده دا، بۆیه هه میشه سه ری داده نواند و به هه نگاوی خیراوه ئه وی جیده هیشت. دوا ی ئه وه ی که شه قامه که ی بری، ئه وا به ره و ریگایه ک به ریکه وت که به ره و بازار ده چوو، له ناوه ندی بازاره که باخچه یه کی گه وره بوونی هه بوو، ویستی به ره و ئه وی بروات. که گه یشته ئه وی، ئه وا لای نافوره یه کی گه وره وه سستا که له کار که وتبوو، ئاوی هه لئه ده دا. له سه ر دیواری بچووکی نافوره که دانیشت و دهستی بو ئه وانه برده پیشه وه که به ویدا ده رۆیشتن. رقی

له سوالگردن بوو، پښی کاریکی ناشیرین و سووک بوو، بهلام برسبیه تی تینی بو هینابوو، بویه ناچاربوو عززه تی خوی قوت بدات. ماوهی سی کاژیر لهوی دانیشست بی ئهوهی هیچی دهستکه ویت، بویه خه ریک بوو بروات. پیش ئهوهی ههستییت، ئهوا گهنجیک که چاکه تیکی رهش و کابویه کی شینی له بهردابوو دهرکهوت و به زهرده خه نهیه که وه دیناریکی پی به خشی. ئیمانویل سهیری رووخساری نه کرد، نهیتوانی، بویه ته نیا سهری دانواند و سوپاسی کرد. دیناریک بو که سیکی ئاسایی نرخیکی وای نه بوو، بهلام بو ئه و زور بوو بهوهی که به و دیناره دهیتوانی برسبیه تی ئه و روژهی نه هیلیت.

که دیناره کهی وهرگرت، ئهوا خیرا ههستا و به ره و دهرهوهی باخچه که به ریکهوت، رویشته ناو بازاره که و له لهفه خانه که نزدیک بووه.

که له لهفه خانه که نزدیک بووه و داوای لهفه یه کی کرد، ئهوا خاوهنی لهفه خانه که سهیری کرد و تییراما. بیژ له چاوه کانییه وه دیار بوو، بیژیک که له ئاکامی پانتول و کراسه دراوه کهی (ئیمانویل) هوه دروست بوو بوو، ئهوهی بهدل نه بوو،

دواتر به شیوه یه کی ناشیرین ئاوری دایه وه و پشتی تیکرد.

"له فه مان نیه، لیږه برؤ."

ئیمانویل که ئه وهی بیست، ئه وا دیناره که ی نیشاندا و
خستییه ناو دهستییه وه.

"پاره م پییه، فه رموو!"

پیاوه که تورهبی دایگرت، له پر پالی پیوه نا و به شیوه یه کی
توند خستییه سه زهوی، دواتریش دیناره که ی فریدا و
ونی کرد.

"گوتم لیږه برؤ!"

به هوی که وتنه که پشتی ئازاریکی زوری پیگه یشت، به لام
ئه وهی به راستی به ئازار بوو ئه و مامه له یه بوو که پیاوه که
به رامبه ری نواند. له کاتیکدا که خه لک ورده ورده له
دهوریان کوډه بوونه وه، ئه وا ئیمانویل به ئه سته م توانی
هه ستیت و به دوو چاو که خه ریک بوو فرمیسکیان
پیدا بیت له وئ رویشت. تاکو شه و داهات به رده وام بوو له
رویشتن، نه یویست بگه ریته وه بو دارشته سارد و
تاریکه که، وه نه شی دهویست که له شوینی خوی
بمینیته وه، بویه هه ر به رده وام بوو له رویشتن تاکو له
کو تاییدا به هوی ماندوویه تی زوره وه له نزیک مزگه و تیک
به سه ر زه ویدا که وت. که که وت، ئه وا به شیوه یه کی خراب

سهری به سهر زهویدا کهوت. لای راستی سهرووی چاوی تهقی و خوینیکی گهرمی پیداهات، له هه مان کاتیشدا به ئه سته م دهیتوانی هه ناسه بدات. نهیتوانی هه سته تته وه، توانستی ئه وهی نه بوو، به لام له هه مان کاتیشدا نه شی دهویست. تاکه شتیک که له و کاته دا دهویست ئه وه بوو که میک پشو و بدات و چاوه کانی داخات، هه ر ئه مه شی ئه نجامدا. دواي چهند ساتیک له ده رکه وتنی هه وره کان و بارینی به فریکی نه رم، ئه وا جه سته ی خو ی شل کرد و به قورسی چاوه کانی داخستن، ئه مه کوتا ساته کانی ژیانی ئه و بوو به وهی که پاش چهند خووله کینک دلای له کار کهوت و چیتر چاوه کانی نه کردنه وه. به م شیوه یه له سهر زهوییه سارده که که به فر ورده ورده دایده پووشی، ئه وا کوتایی به ژیانی هات و له نارحه تی ئه م جیهانه رزگاری بوو.

روحىكى تەنيا

ئاۋى پووبارەكە بەرەو بەستوۋىي دەرۋىشىت، چەند پۈژىك بوو ھەوا پەيامى سەرمايى بۇ شارۋچكەكە دەنارد. بەفر دەستى كرد بە بارىن، زۆرى پىن نەچوو وردە بەفرىنەكان لەسەر يەكتىر كەلەكە بوون و رېگايەكان پىي گىران. ھەورە خۆلەمىشىيە ساردەكان ئاسمانيان گرتبوو، بەوئەندە مەودايەي گرتبوويان ئەوا جىھانى بچووكى ئەو شارۋچكەيان قەتيس كردبوو. رېگاي سەر پردەكە بە تەواۋى گىرا بوو، پۇلىسى شارۋچكەكە چەند بەربەستىكى رەنگ زەردىيان لە ھەردوو دەروازەي پردەكە لە پىشەوۋە دانابوو، نەكا يەكىك بەو كەشە بە ئۆتۆمبىلەكەي بىتە دەرەوۋە و پىيدا بروات، زۆر مەترسىدار بوو. ھەرچەندە دەورى پردەكە كە درىژى چەند سەد مەترىك دەبوو لەلايەكانىەوۋە بەربەستى سەلامەتى دانرابوو، بەلام رېگا قىرکراۋەكەي زۆر لووس بوو، بەفر ئەويى زۆر مەترسىدار دەكرد. گرنگ نىيە خىرا بىت يان ھىۋاش، بە ئەگەرېكى زۆرەوۋە ئەگەر بە ئۆتۆمبىلەكەت بەسەر ئەو پردەدا برۆيت، ئەوا دەخلىسكىيت. لە سالانى رابردوو كە ئەو كات پۇلىس كەمتر كەمتەرخەم بوو، ئەوا رووداۋگەلىكى بەرچاۋ

پروویان دەدا... لە کۆی زۆرینهی پرووداوهکانیش تەنیا دوو پرووداویان بە مەرگ کۆتایی هات، ئەوانی تر خۆ پیکدادان و خلیسکانی سادە بوون کە ئاکامەکە ی تەنیا بریندار بوونی سوارنشینهکانە. بەهەر حال، پۆلیس لە کۆتاییدا بەخۆیاندا هاتن و بریاریاندا لە کەش و هەوای لەو شیۆهە پێدەکه دابخەن. با خەلک لە مالهۆه بمیننەوه، بەفر زۆر ناخایەنیت و رینگا زوو دەکریتەوه، پۆلیس هەمیشە ئەمەیان دەگوت.

وهکو هەر پردیکی تر ئەوا سایدی تاییەت بە پیادە هەیه، رپرەویکی تەسک کە خەلک دەتوانیت پیتاندا برۆات. ئەو رۆژە هیچ کەسێک بەو سەرمایه لە دەرەوه نەدەبینرا، جگە لە گەنجیکی رەشپۆشی قژ کورت کە بەسەر رپرەوی پیادە ی ئەو پردەدا دەرپۆشت. هەر یەکیک ئەوی لەو کاتەدا بینیا کە بەفر بارین توندی کردبوو، ئەوا وایدەزانی خێویکە، سیتەریکی رەش. بەلام هیچ کەسێک ئەوی نەبینی، جگە لەو هیچ کەسێک لە دەرەوه نەبوو. بە درێژایی رپرەوهکەدا دەرپۆشت، رپۆشتنکی نااسایی، وهکو ئەوهی بە ئەستەم پال بە خۆی بنیت و برۆات. هەلمی هەناسە ی نەدەبینرا، ئایا بەراستی هەناسە ی دەدا؟ بەلێ، هەلمیکی کەم، زۆر کەم لە لووتیهوه دەهاتە دەرەوه. ئەوهی سەیر بوو نەدەلهرزى، وهکو ئەوهی بەراستی هەست بەو

سه‌رمایه نه‌کات، ئەو‌هش راسته به‌وهی هه‌ستی پێ نه‌ده‌کرد.

ئە‌گەر له‌و ساته‌دا ده‌ستت له‌ پێستیدا بو‌با، ئە‌وا ده‌ستت ده‌بیه‌ست، به‌ شی‌وه‌یه‌کی مه‌ترسیدار سه‌رما که‌وتی‌وه گیانی‌ه‌وه، به‌لام خۆی هه‌ستی پێنه‌ده‌کرد.

گه‌یشه‌ نی‌وه‌ی پرده‌که‌، ده‌ستی به‌سه‌ر هیله‌ ژه‌نگاوییه‌که‌دا هینا، تا‌کو سه‌روو که‌مه‌ری به‌رز بو‌و. که‌میک رۆیشه‌ته پیش‌ه‌وه و سه‌یری رۆباره‌که‌ی کرد، تیبینی کرد که‌ خه‌ریک بو‌و ده‌بیه‌ست. رۆباریکی قوول، قوولیه‌که‌ی بی کۆتا له‌ ژیر ئە‌و به‌رگی به‌سته‌ته‌دا ده‌رده‌که‌وت که‌ خه‌ریک بو‌و رۆباره‌که‌ی رۆپۆش ده‌کرد. ئیستا هه‌لیکی گونجاوه، ئە‌وه‌ی به‌ مێشکدا هات.

رۆیشه‌ته ئە‌و دی‌وی هیله‌که‌، خوارو و پشته‌ی ریک پێیه‌وه نووسابو‌و. سه‌یری خواره‌وه‌ی کرد و ترس دایگرت، دل‌ی خیرا که‌وته لیدان و خوین وه‌کو شیتیک به‌ ده‌ماره‌کانیدا ده‌هات و ده‌چوو. هه‌لمی هه‌ناسه‌دانی ده‌رکه‌وت، وه‌کو چۆن دووکه‌ل له‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ریک ده‌هاته ده‌ره‌وه ئە‌وا هه‌لمی ئە‌و هه‌ناسه‌یه‌شی ئاوا له‌ ده‌می ده‌هاته ده‌ره‌وه. دوو فرمی‌سک له‌ چاوی چه‌پی هاتنه‌ ده‌ره‌وه، سه‌رپیه‌وه. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژی، کۆتا هی‌ز به‌ خۆ دان. که‌

خه ریک بوو دهسته کانی به ردا و بکه ویتته ناو پروباره که،
 ئه وا دهنگیگ له پشتییه وه هات.

"دنیاییت که دهته ویت ئاوا برۆیت؟" به دهنگیگی هیمن
 یه کیک ئه مه ی گوت.

ناو له پی توند کرده وه و پرووی له دواوه کرد.

کچیکی بچووی بینی که ته مه نی له حهوت سال تیه پر
 نه ده کرد، عه زیه یه کی سپی له به ردا بوو، ئه گهر نزیک نه بو با
 ئه وا نه ده بینرا. قژیکی ره شی هه بوو، ریک وه کو تاریکایی
 شهو، چاوه فراوانه کانیشی به هه مان شیوه. هیچ پیلاییکی
 له پیتدا نه بوو، به پیناوسی له سه ر ریره وه که له پشتییه وه
 وه ستا بوو. له شوینی خوی جوولا و رویشته ته نیشتییه وه.
 "دنیاییت که دهته ویت ئاوا برۆیت؟" کچه که ئه مه ی دوویات
 کرده وه.

-لیره برۆ بچکول، به م سه رمایه له دهر وه چی ده که ییت؟
 مه تر سیداره.

-ئه ی تو لیره چی ده که ییت؟

-من...

پرووی له پرووباره که کرده‌وه، ئینجا دووباره کچه
بچوکه که.

-ئوه‌یان گرنگ نییه، دهی لیږه برۆ.

-وه‌لامی پرسیاره که ت نه‌دامه‌وه.

-بچکۆل، تکایه... تکایه برۆ.

کچه که لپی نزیکتر بووه، دهستی له‌سه‌ر دهستی دانا.

گه‌نجه که بۆ ساتیک سه‌ری گیژی خوارد، دواتر هاته‌وه
سه‌ر خۆی و کشایه‌وه دواوه، به‌سه‌ر پیره‌وه سارده‌که‌دا
که‌وت. هه‌ستا و پشت به‌هیله‌که دانیشت، ده‌سته‌کانی و
قاچه‌کانی و ته‌واوی جه‌سته‌ی ده‌له‌رزی.

"ئوه چی بوو بینیم؟! تۆ کئیت؟!"

کچه که رویشته لای و بی گویدانه ساردی زهمینه‌که‌ی لای
دانیشت.

"داهاتووت، وه بۆ ئه‌وه‌ی بش‌زانیت کیم ئه‌وا چاویک به
دلدا بخشینه، ئه‌و کات ده‌زانیت."

ئهم جاره‌ش ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ستی دانا‌یه‌وه، به‌لام نه‌رم
گوشی.

گه رمییه کی میهره بانی پین به خشی، جه سته ی له لهرزین
وهستا.

"ئه م هه سته..." گه نجه که که مینک بیری کرده وه.

-تو...؟!-

-به لئ.

کچه که به پرویدا خنده یه کی نواند.

-ئه وهی بینیم داهاتووم بوو؟ مه حاله!

-بوچی مه حاله؟

-چونکه که سانی وه کو من هه میسه ته نیان، هیچ
که سیکمان نییه! ئه وهی بینیم له وه جوانتر بوو که پروای
پین بکه م، مه حاله!

گه نجه که بئ ئه وهی ههستی پین بکات، ئه واه سهری خسته
سهر شانی کچه بچووکه که، به هوی گریانه وه ورده ورده
چاو و پرومه تی سوور ده بوونه وه.

کچه که قوئی دریژ کرده وه و نیوه باوه شتیکی پیدا کرد،
سهری بچووکی خسته سهر سهری ئه و، به نه رمی.

"تەنيا دەمەوئەت ھەست بە شتەك بەكم! جگە لەم تەنبايە
دەمەوئەت ھەستى بە شتى تەرىش بەكم! تۆرەيى، دلتەنگى،
دلخۆشى، كامەرانى، خەم و خەفەت... ھەرچىيەك بئەت دالم
ھەستى پە بكات جگە لەم تەنبايە كوشندەيە."

كچە بچوو كەكە وردە وردە باوھشەكەى گەرمتر دەگرد
بۆى، ئىستە بە ھەر دوو قۆلەكانى لە باوھشى خۆى
گردبوو، بئەدەنگ گۆيى دەگرد.

"دەمەوئەت... دەمەو...ئەت" بە ھۆى گەريانەوھ قسەى باش بو
نەدەھات.

-دەمەو...ئەت ئەم تارىكى...يە بەتالە بەر...م بەدات، چىتر...
چىتر نامەوئەت تەنيا بم.

-ئەم تەنبايە كۆتايى پئەت، خۆ نىشانم دايت داھاتووت
چى دەبئەت.

گەنجەكە ھەر دەگەريا و دەگەريا، ئەوھى لە دليدا بوو رشتى
و دواتر فرميسكەكانى كەمىك گرتەوھ.

-بەراستى ئەوھ داھاتووى منە؟

-بەلى، بۆيە ھىشتا كاتى ئەوھ نەھاتووھ ئەم ژيانە جى
بەبئەت.

کچه که قو له کانی کردنه وه و ههستا، دهستی ئهوی گرت
تاكو هه لیبستینیت، ههستا.

- که ی دهتبینمه وه؟

- له کاتی خویدا، تاكو ئه و کات چیژ له ژیان ببینه،
شایه نته.

کچه که چه ند ههنگاو یک دوورکه وته وه، گه نجه که بانگی کرد
و گوتی: سو... سو پاس.

کچه که ئاوری دایه وه و زه رده خه نه یه کی بو کرد،
زه رده خه نه یه کی میهره بان.

"تاكو ئه و کات خوات له گه ل" له گه ل گوتتی ئه مه دا له ژیر
سپایی به فره که دا ون بوو.

گه نجه که دهستی بهرز کرده وه و به دهنگیکی کز که له ژیر
ئه و به فر بارینه دا قه تیس بوو گوتی: خوات له گه ل.

تاكو ٦٧ سالی تر چاویان به یه ک نه که وته وه. که وتیوو ه
سه ر جیگا و له سه ر جیگای مه رگی بوو، مندا ل و نه وه کانی
له دهوری کۆبوو بوونه وه، فرمی سک له چاوه کانیان دزه ی
ده کرد و به سه ر روومه تیاندا ده هاته خواره وه. بو چه ند
ساتیک سه یری ئه وانی کرد، دواتریش رووی له وینه ی

هاوسه ره که ی کرد که له ته نیش تیه وه بوی دانرابوو. وینه که ی هه لگرت و بۆ چه ند ساتیک گرتی، دواتر له سه ر دلای دانا. خه ریک بوو شتیک بلیت که ئه و هه سته ی بۆ هاته وه، ئه و هه سته گهرم و میهره بانه. له پشت ئه وانه وه. ده رگای ژووره که کرابوو، پرووناکی لیوه ده هاته ژووره وه. له ناو ئه و پرووناکییه شدا کچه بچووکه که ده رکه وت، خه نده یه کی خه ماوی له سه ر لیوه کانی بوو.

به نیگایه کانی تی گه یشته که کاتی هاتوو، ئه وه ی قبول بوو. کچه بچووکه به ناو رۆش ناییدا ون بوو، ریک له و ساته دا چاوه کانی داخستن و که وته ناو خه ویکه وه، خه ویکی هه تاهه تایی.

ئه وه ی ئه و رۆژه له سه ر پرده که ی بینی مه رگ بوو.

گائته جاري دلي پياو

سهيري نامه کهي دهکرد، کاغه زيکي سپي مهيله و زهرد بوو، پؤستهي قينسيای له سهر بوو. سهيري پيشه وهي نامه کهي کرد، نامه يه ک بوو له لايان هاوړييه کييه وه. سهره تا وزه ي ئه وه ي نه بوو بيخوينيته وه، بؤيه له سهر ميژه کهي فريدا و ماوه يه ک پشتگويي خست. دواي ئه وه ي که برپک کات تيپه ري ئه وا رؤيشته وه لاي ميژه که و نامه کهي هه لگرته وه، ژووره که تاريک بوو، بؤيه رؤيشته لاي په نجره که. ئه و پهردانه ي لادان که حفته يه کي ته واو بوو ئه و ژووره ي وه کو شه وي زستان تاريک کردبوو. که پووناکي خور هاته ژووره وه ئه وا چاوه کاني نازاردا، به لام خيرا هاته وه سهر خوي و دووباره له گه ل پووناکي گه شي خور ناشنابوو. زهرفي نامه کهي کرده وه، دهستيکي له ژير چه ناگه ي دانا و هه ناسه يه کي قوولي هه لمژي، دهستي کرد به خويندنه وه ي.

بۇ (پۇلاند) ى ھاۋرېم

"چ گالته جارييه كه ئەم دلەى پياو. دلېك كه تەنيا دەيه ویت
 ھەست بە بوونى بكریت، دلېك كه پئويستی بە وهیه لەم
 تاريكیه بى كۆتايە رزگارى بېت. ھەمیشە ھیواى بە
 رزگارى ھەیه، وه خەيالئ ئەو ھش دەكات كه چۆن رزگارى
 دەبیت، بە لام ئەو جگە لە خەيالائىكى درۆين ھىچى تر
 نییە. تەواوى روحیانەتى خۆى بەو كەسە دەبەخشیت كه
 وادەزائیت دەبیت بە رزگار كەرى، بە لام نازائیت كه تاكه
 كەسېك بتوانیت رزگارى بكات خۆیەتى. دل جگە لە ھەست
 كردن پېئى ئەوا زیاترى دەویت، خۆشەويستی... بە لام
 خۆیشى نازائیت ئەو چىیە كه دلئ داواى دەكات. تەنيا
 ناویكە، چەمكېكە كه ھەمیشە بە ھزر و دەمارەكانى دلئدا
 دەرۆن، چەمكېكە كه ھەمیشە وەكو زەنگى كلېسای
 مەسیحیەكان لە ناخیدا دەزرینگیتەو. وەكو چۆن ھەنگىك
 بەرەو شیلەى گولېك دەچیت، ئەوا دلئ پياویش بەرەو ئەو
 وشەى خۆشەويستیە دەچیت. دەیه ویت لە بەرھەمەكەى
 بخوات، بە لام نازائیت ئەو بەرھەمەى كه دەیه ویت و
 پئويستی پئیه پئويستی بە تاكه شتېكە كه پياو ناتوانیت
 فەراھەمى بكات... كات. رزگار كەرى... پر كەرەو ھى بە تالائى
 بۇشایى ناخى.

شٽيڪي زور سادھي دھويت، به لام نازانيت له همبهردا چ
 ئالوزيبه كي دھست دھكه ويت. ته نيا "خوشه ويستي" وھكو
 قالبېك دھبنيٽ، نازانيت چي له ناويدايه، ناشيهه ويت بزانيت
 چي له ناويدايه، له ناديار دھترسيٽ. مامه له ي پياو ته نيا
 له گھل قالبه كه يه، نه وھكو پيڪهاته ي ناوي، هھر له بهر
 ئه مھشه پياو هھميشه دھترسيٽ هھنگاو بهرھوي بنيٽ.

دلي داواي دھكات، هاواري بو دھكات، به لام جووله ناکات،
 خو ئه گھريش بيكات ئه وا هيشتا مه ترسي تر هھن. ئه وانھي
 به راستي دھجوولين و به دھم داواڪاري دليانه وه دھچن
 كه سانېكي بوين، به راستي بوين چونكه بهرھو بوونېك
 هھنگاو دھنين كه يان مايه ي زيندو بوونه وه ي دليان
 دھبيٽ، يان له ناوچوون و پارچه بووني دليان كه هھر له
 سهره تاي بوونيانه وه شكابوو. ئاخو ئه گھريش ئه و بوونه
 كه پي دھلين خوشه ويستي مايه ي زيندو بوونه وه ي دلي
 ئه و پياوه بويرانه بيت، ئه وا هيشتا مه ترسي تر له ناو
 نه چوون. نه خير، هي تري زور له ريگان هاوري. دھزاني
 گھوره ترين جياوازي نيوان پياوان و ئافره تان چيه؟
 گھوره ترين جياوازيان ئه وه يه كه هھر دوو كيان له دوو
 واقعي ته واو جياوازا دھژين. پياوان هھميشه له ريمي
 ژياندا خيران، ئه مھش ته نيا بو به شيكي ژيانيان نييه، به لكو
 سهرجه م بواره كاني ژيانيان دھگرته وه. زوو قسه دھكھن،

ڀوڙو ڀهفتاريڪ دهنوڀنن، لهوانهش گرنگتر ٺهويه زو
 سوڙيان دهخنه ڀوڙو... ٺاي ڇهند جي بهزهين. ڀياوان
 سهرهڀاي ٺهوهي كه بوونهوهريڪن له ڀوڙي جهستهيهوه
 ڀتهون و بهرگهي ٺاستهنگه ماديهڪاني ڙيان دهگرن، ٺهوا
 له بهرامبهردا خاوهني ناخيڪن كه دهتوانم ڀليم زور له هي
 ٺافرهت ههستيارتره. هر بويهشه ٺيمهي ڀياو ههز دهڪهين
 هاوسهر يان خوشهويستمان له ڀوڙي سوڙداريهوه
 بمانليناوڀنهوه... يان به زماني سهردهم نازمان ڀي بدن.
 شتيكه هيچ ڀياويڪ داني ڀيدانانيت، ڇونكه داننان بهوهي
 كه ڀيوستمان بهويه بهرامبهردمان ٺهوا لايهني
 سوڙداريهه مان بو ڀر بڪاتهوه گهورهترين گوناخيڪه ڀياو له
 ههمبر خوي و ڙينهڪهي ٺهجامي بدات. بهلام هاوڀري،
 ٺيمه ٺيستا له سهردهميڪدا دهڙين كه نهڪ تهنيا دهبيت
 داواي ٺهوه بكهين، بهلڪو دهبيت له ڀيناويشيدا ڀپارڀينهوه.
 گهيشتووين به سهردهميڪ كه ٺهگر ڀياويڪ خوشهويستي
 خوي زور دهربريت يان عاشقي بهرامبهري بيت، ٺهوا ڀي
 دهلين لاواز و گومان له ڀياوهتي دهڪن. جا ٺهه تهنياش
 خهلي دهوروبه نا، بهلڪو خودي ٺهوا كهسهش وادهليت
 كه ميڙههڪي يان خوشهويستهڪي سوڙيڪي واي بو
 ههدهريڙيت. بهههرحال با جاري واز لهوه بينين و ڀچينه
 سهه ٺافرهتان، بزائين له چيدا له ٺيمه جياوازن. به

پيچەوانەوہ ئافرەتان لە شيوەى ژيانکردن زۆر ھيواشن،
 پەلە ناکەن و ھەر جۆرە سۆزىک ھەيانىت ئەوا بە
 ھاوسەنگى دەپھیلنەوہ، ئەمەش رېک پيچەوانەى ئەوہیە کە
 ئیمەى نەزان و بەدبەخت ئەنجامى دەدەين.

ئیمە بە یەک جار ھەمووی ھەلدەرپيژين و ھەر بەردەوام
 دەبين لە ھەرلشتنى تاكو ھيچمان تیدا نامينیت. بەلام
 ئافرەتان نا، ئەوان ئەگەر بە ئەندازەى دەريايەكيش سۆز و
 خۆشەويستی لە دلياندا بيت، ئەوا ھيشتا ئامادە نين زۆرى
 ھەرلپيژيت، لەوہ ژيرترن. وەكو چۆن بەلوعەى ئاويك بە
 دلۆپە ئاوى لى دیتە خوارەوہ، ئەوا ئافرەتیش ئاوا سۆزى
 خۆى بە بەرامبەرى دەبەخشیت. ھەلبەتە ئەمە ھەموو
 كاتىك راست نيبە، دەكریت رۆلەكان پيچەوانە ببنەوہ،
 ياخود ھەردووکیان بە ئەندازەى يەكترى خۆشەويستی بە
 يەكترى ببەخشن، جا زۆر بيت يان نا، ھەلبەتە ئەمەش
 ئيجگار دەگمەنە. ئاخۆ ئەگەریش ھەردووکیان لە بەخشيىنى
 ئەوہى لە دلياندايە ھاوسەنگ بن، ئەوا ھيشتا مەترسى
 لەسەريان لانەچووہ. نايیت ئەوہ لەبیر بکەیت لەم دونيايەدا
 ھەموو شتيك كاتيبە، بە تايبەتیش خۆشەويستی نيوان دوو
 کەس کە يەكتریان ھەلبژاردووہ. جۆرەکانى تری
 خۆشەويستی تريش كاتين، جگە لە خۆشەويستی دايك و
 باوك بۆ مندالەكەيان نەبيت، ئەوہ ھەرگيز كاتى نيبە.

به هر حال... بویه دهلیم به تایبتهی خوشه ویستی چونکه که
 سه رنج بدهیت وه کو ته و او ی شته کانی تر به گریک دست
 پنده کات، ئەم گره به پیی قولییه که ی دەمینیته وه تا کو ئەو
 ساتانه ی ورده ورده خاموش دەبیته وه، له کوتاییشدا له
 زۆربه ی حاله ته کاندایهی نامینیت. خو ئەگەر ریگری له
 خاموش بوونه وه ی بگریت و هه میشه هه ول بدریت ئەو
 گری ئاگره به گه شی بمینیته وه ئەوا شتیکی باشه، ئەگەر
 دوو کهس توانستی شتیکی له م شیوه یان هه بیت ئەوا
 به راستی خوش به خت دەبن، به لام ئەمه ش دهگمه نه.
 باشترین نمونه یه کیش تۆیت هاوری، به لی تو. هه میشه
 هه ولت دها گری خوشه ویستییه که ت گه ش بکه یته وه، تو
 ئیتر له و جۆره پیاوانه ی که ناتوانن پشت له خوشه ویستی
 بکه ن و چاوی خۆیان له به رامبه ر راستی کویر ده که ن.
 هه میشه رووت وه رده گپرا، وه چاوی پوشیت ده نواند، وا
 ره فارت ده کرد که هیچ کیش هیه ک له نیوانتاندایه یه،
 ئەگه ریش هه بوو بیت ئەوا چیت نه ماوه. ئەمه ش هوی
 له ناوچوونی ئەو په یوه ندییه تان بوو که ئەسله ن پیکه نینم
 دیت پیی بلیم په یوه ندی. ببوره وا ره ق قسه ده که م، به لام
 چیت ناتوانم خۆم بگرم. ده زانیت هاوری گه وره ترین
 درۆیه ک کرد بیتت به رامبه ر خۆت بووه؟

کاتیک سهره‌تای په‌یوه‌ندیتان بوو و شه‌وانه ده‌هاتیه لای
من تاکو دلخووشی خوٚت دربربیریت ئه‌وا به‌زه‌ییم پیدای
ده‌هاتیه‌وه، چونکه شتیکت ده‌گوت که می‌شکم به‌هیچ
شیوه‌یه‌ک وه‌ری نه‌ده‌گرت. باسی ئه‌وه‌ت ده‌کرد که عاشقی
بوویت، به‌راستی جیی به‌زه‌یی بوویت. تو ته‌نیا تامی بریک
خو‌شه‌ویستی و حه‌ز پیکردنت کرد و ناوت لینا عشق. نا
ئه‌وه عشق نه‌بوو، عشق زور له‌وه قوولتر و پیروزتره که
بیرت لئی ده‌کرده‌وه.

وه عشق کاتیکی زوری پیده‌چیت تاکو دروست ده‌بیت،
ئه‌ویش له‌ ئاکامی به‌رده‌وامی و به‌خشین و خو‌شه‌ویستی
و چاوپوشین، شتیک نییه به‌تاکه شه‌ویک دروست بیت.
خو ئه‌گه‌ریش عاشق بووبایت و ئه‌ویش عاشقت بووبا ئه‌وا
ئیس‌تا ئه‌مه رووی نه‌ده‌دا که رویدا. ئایا که‌سیک یه‌کیکی
تر جیده‌هیلیت که عاشقییه‌تی؟ ده‌زانم که ئیس‌تا له‌ دلی
خوٚتا وه‌لامم ده‌ده‌یته‌وه و ده‌لیت به‌لی، ئه‌گه‌ر یه‌کیک
به‌راستی عاشقی یه‌کیک بیت ئه‌وا ده‌بیت ده‌ستی لی
به‌ریدات و ئازادی بکات. منیش له‌ هه‌مبه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌دا
ده‌لیم قسه‌ی پرپو‌وچ! دوو که‌س که عاشق بن ئه‌وا
هه‌رگیز یه‌کتری جیناهلین، هه‌رچییه‌ک بکه‌ن هه‌میشه
چاوپوشی له‌ یه‌کتری ده‌که‌ن، پی له‌ دلی خو‌یان ده‌نین و
به‌ته‌واوه‌تی بوونیاتی خو‌یان به‌ یه‌کتری ده‌به‌خشن. ده‌بن

به کۆيله، کۆيله دلى يه کتر. ههر له سه ره تاوه به قسه ت نه کردم، گوڤيه کاني خۆت داخستن و له سه ره په يوه ندى به ستن سوور بوويت. ده ترانى ئەمه تاكو کۆتايى سه رناگریت و ئەوهى ده يکه يت ته نيا بۆ پرکردنه وهى ئەو به تالاييهى ناخته، به لام که لله ره قيت نواند و ههر ئە نجامتدا. ئەمه ش ئە نجامه کهى. هه والم بۆ هاتوو که حه فته يه که له و ژووره تاريک و ته سکته نه هاتوو يته ده ره وه، وه خواردنیش باش ناخۆيت. واز له مه بينه هاوړئ، خه م و په ژاره به هيچت ناگه يه نن جگه له وهى روحت ماندوو بکه ن. ده ست به ژيانکردن بکه وه، خۆت خۆشبه ختى خۆت دروست بکه. وه کو ئە و کچهى هاو پۆلمان بکه که کاتى خۆى له زانکو له کاتى ريس ته کاندا ده رۆيش ته هۆليکى بچووکى به تالى پشت ته وهى زانکو تاكو سه ما بکات. وا سه ماي ده کرد وه کو ئە وهى ته نيا خۆى له و دونيا يه دا بوونى هه بيت، هه سستى به چى کردبا ئە وا به و شيوه يه سه ماي ده کرد. ئاى چه نده ئازاد بوو... ناليم سه ما بکه، چونکه راستى له وه دا زۆر خراپيت، ته نيا ده ليم بۆ خۆت بژى، ئە گه ريش يه کيک له داها توودا هه بوو توى وه کو خۆت ويست، ئە وا باش تر. به هه رحال هاوړئ، زياتر نامه که م دريژ ناکه مه وه، خۆشم کاتم زۆر نه ماوه، نيو

سه‌عاتیکی تر ده‌بیت برۆم بۆ به‌نده‌ری قینسیا، هەر
ئهمه‌نده ده‌لیم و هیچی تر.

کات هه‌موو برینیک ساپریژ ده‌کاته‌وه، له‌مه دانیابه. وه
رقیش له هه‌لمه‌گره، به‌لکو سوپاسی بکه به‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر
بۆ ماوه‌یه‌کی که‌میش بووبیت دلخۆشی کردیت. هیوای
ژیانیکی به‌خته‌وه‌ری بۆ بخوازه، هه‌مان شتیش بۆ خۆت
بخوازه. که هاتیشمه‌وه له‌و ژووره له‌عنه‌تییه ده‌رتدینم و
چه‌ند پینیک پیده‌که‌ین، تا‌کو ئه‌و کات وریای خۆتبه.

قیسریم

قینسیا، ۱۹۱۳ز

که نامه‌که‌ی خوینده‌وه شتیک تیدا گۆرا، خالیک له
پووناکی سپی که‌وته ئه‌و دله‌ی که‌ نوقمی تاریکی و ئازار
بووبوو. نه‌یزانی بوچی، به‌لام که له‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که
ته‌واو بوو ئه‌وا هه‌ستی به‌ نۆی بوونه‌وه کرد. توانی
دووباره هه‌ناسه‌ بداته‌وه، هه‌ناسه‌ی ئاسووده‌یی... بیری
ئه‌و هه‌سته‌ی کردبوو. نامه‌که‌ی له‌سه‌ر رۆخی په‌نجه‌ره‌که
دانا، سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد و له‌ هه‌موو شتیک پووانی.
شه‌قامی قه‌ره‌بالغ، ئاسمانی شین، په‌له هه‌وره سپییه‌کان،
پووناکی... له‌ هه‌موو شتیک پووانی.

ژيانه‌وهی دل

له‌سه‌ر جیگا که وتبوو، تازه چاوه‌کانی هه‌لنا‌بوون.
 ژووره‌که‌ی تاریک بوو، به‌لام پشتی په‌رده‌که‌گه‌ش بوو،
 خۆر به‌ده‌روهه‌بوو و تینی له‌په‌نجه‌ره‌که‌کردبوو. بۆ
 ماوه‌یه‌که‌له‌سه‌ر جیگایه‌که‌ی مایه‌وه، وزه‌ی هه‌ستانی
 نه‌بوو، ته‌نیا سه‌یری سه‌قفی شوقه‌بچوکه‌که‌ی کرد.
 ماندوویی شه‌وی رابردوو هیش‌تا به‌ری نه‌دابوو،
 جه‌سته‌یه‌یه‌ن زۆر ماندوو بوو، به‌لام میشکی زیاتر ماندوو
 بوو. هه‌ستی ده‌کرد یه‌کیک به‌ده‌سته‌کانی سه‌ری گرتوه
 و ده‌یگوشیت، هه‌ستی به‌په‌ستان ده‌کرد. له‌سه‌ر پشتی
 هه‌ستا و له‌سه‌ر لیواری سیسه‌می خه‌وه‌که‌ی دانیش‌ت،
 سه‌ری نزم کرده‌وه و چاوه‌کانی داخسته‌وه، به‌سه‌ره
 په‌نجه‌کانی چاوه‌کانی گوشین، هه‌ناسه‌یه‌کی خیرا و قوولی
 هه‌لمژی. به‌ره‌و حه‌مام رۆیش‌ت، به‌بی وزه‌یه‌کی زۆره‌وه
 ئاوی به‌ده‌موچاویدا کرد، که‌می‌ک هه‌ستی به‌نوی بوونه‌وه
 کرد و قورساییه‌که‌له‌سه‌ری لاچوو. له‌کاتی‌کدا ئاوه‌که‌له
 رپووخساری ده‌تکا و وه‌کو دلۆپه‌ده‌هاتنه‌خواره‌وه، ئه‌وا
 بۆ چه‌ند خووله‌کیک سه‌یری ئاوینه‌ی کرد، ئاویته‌دانه‌وه‌ی
 خۆی بینی.

هیچ ههستیکی تایبهتی نهبوو، هیچ شتیکی تایبهتی نهبینی،
تهنیا شتیکی بینی... بهتالی. له هه مامه که رۆیشته دهره وه
و به رهو په نجه ره که رۆیشت، دهیزانی درهنگ هه ستاوه
چونکه ههستی به گهرمی پشت په رده که ده کرد. به هیواشی
په رده که ی لادا، تیشکی خۆر دهر که وت، نه یه یشت بهر
پوو خساری بکه ویت چونکه د دنیا بوو چاوه کانی نازاریان
په ده گات. چهند ساتیک وهستا، ئینجا ئاسایی بووه.
په نجه ره که ی کرده وه و سهیری دهره وه ی کرد، نیوه پۆ
بوو. دوکانداران و فرۆشیاران شتومه که کانیان
هه لده گرتوه، کپیارانیش شه قامه که یان ورده ورده چۆل
ده کرد و ده گه رانه وه بۆ ماله وه، ژهمی نیوه پۆ زۆری
نه ما بوو. له سهیرکردن به رده وام نه بوو، په نجه ره که ی
داخسته وه، به لام په رده که ی ههر به لادراوی جیه یشت.
ویستی بچیت بۆ چیشته خانه که تاکو شتیک بخوات و نه و
برسیه تیه ی نه هیلیت، به لام ئیشته یهای خوار دنیسی نه بوو.
به هه رحال ههر رۆیشت، ههر که له چیشته خانه که نزیک
بووه نه وای تیبینی شتیکی دا. له خوارووی دهرگای مه دخل
زهر فیککی نامه فریدرابوو، دیار بوو به که لینی ژیر
دهرگایه که به ریکرابوو. زهر فه که ی هه لگرت، سووراندی و
ناوی که سی نامه نووسی بینی. دلی خیرا لییدا، ناو سکی

تەسك بووبۆۋە، دووچارى ھەلچوونىكى دەروونى توند
بۆۋە. رۆيشتەۋە سەر جىگا، لەسەر لىۋارەكەى دانىشت.

بۇ چەند خوولەكىك ھىچى نەكرد، تەنيا سەيرى زەرفى
نامەكەى كرىد و لىيى رۋوانى. دۋاى ئەۋە دەستى كرىد بە
كردنەۋەى، زەرفەكەى فرىدا و نامەكەى دەرھىتا، دەستى
كرد بە خويندەنەۋە.

بۇ (رۆلاندى) ئازىزم

"ماۋەيەكى زۆرە خەرىكى نووسىنى ئەم نامەيەم، تەۋاۋى
شەۋەكەم بى خەۋ بېرى بۇ ئەۋەى بتوانم ئەۋ شتانه
بنووسم كە بەراستى لە دلمدان. نازانم چۆن و لە كوى
دەست پىيكەم، بەلام ھەۋلى خۆم دەدەم. رۆلاندى... شتانىك
لەنىۋانماندا رۋوياندا كە خۆزگە رۋويان نەدابا، شتانىك كە
دلى ھەردوۋكمانى شكاند. ئەۋەندەى لىك دوور بوۋىن
بەردەۋام بووم لە بىرکردنەۋە، نەمزانى چۆن و بۆچى ئەۋ
شتانه رۋوياندا، ياخود وردتر بلىم لەۋ كاتەدا نەمدەزانى.
شتانىكم پى گوتىت كە وامزانى راستىن، بەلام ھەلە بووم.
ھەستم بەۋ ھەلەيە نەكرد، لە خۆم تىنەگەيشتم، نەمزانى
چىم دەۋىت و ھەستم چۆنە. لە ئاكامى ئەۋەش شتانىكم پى
گوتىت كە لىيان پەشىمانم، ھەم دەرھەق بە تو، ھەمىش
دەرھەق بە خۆم. پىم گوتىت كە چىتر ھەستم بۆت نەماۋە،

بەلام ئای (رۆلاند)ەكەم چەندە ھەلە بووم. ئەمەندەى لیک
 جیابووینەو ە و کاتمان بی یەکتەری بەرێکرد زانیم چەندە
 خۆشم دەوییت، زانیم ژیانم بی تو چەندە بەتالە. نەک تەنیا
 خۆشم دەوییت، بەلکو عاشقتم، لە کۆتاییدا ئەمەم بو
 دەرکەوت. (رۆلاند)ەكەم، ئەوینەكەم... من و تو بو یەکتەری
 درووست کراوین، بی یەکتەری ھەردوو کمان لە بەتالاییدا
 دەژین و تەنیاش ھەست بە بەتالایی دەکەین. ئیستاش بۆیە
 ئەمانە دەلیم چونکە سەرەرای ھەموو ئەو شتانە چاوەرپیم
 دەرکد پەیوەندیم پیو ە بکەیت، یان تەنیا نامە یەکم بو
 بنیریت. دەمویست بییتە لام و توند دەستەکانم بگریت،
 بەلام دەنگت نەبوو. تەواوی رۆژ و شەو ەکان چاوەرپی
 ھانتی تو بووم، بەلام نەھاتیت، ئەمەش دلێ شکاندم. دەزانم
 تۆش دلێ شکا، دەزانم چەندە رووخایت، بەلام ھیشتا
 چاوەرپی ئەو ەم دەرکد بییتەو ە لام. عاشقی من بوویت،
 بۆیە پیم سەیر بوو نەھاتیت. دەبوایە ھاتبایت، دەبوایە
 پەیوەندیت پیو ە کردبام، دەبوایە باو ەشیکی توندت بە مندا
 کردبا و گوتبات جیت ناھیلیم ئەگەر بشتەھویت، بەلام ھەر
 نەھاتیت. بۆیە دوای چاوەرپی ەکی زۆر نەمتوانی چیت
 بەرگە بگرم، نەمتوانی بەرگە ی ئەو ە بگرم جاریکی تر
 پیکەو ە قسە نەکەینەو ە و پیکەو ە بەردەوام نەبین، بۆیە من
 دەستپیشخەری دەکەم. (رۆلاند)ەكەم، ھەرچی روویدا لە

ئاكامى ھەلە تىگەيشىتن و دەستووردانى دەرەكى بوو. ئەگەر چەند كەسىك نەھاتبان و لە ژىريان نەخويندباين، ئەوا ئىستا ئەمە رووى نەدەدا، ئەگەر رووشىدبا با بەم شىۋەيە نەدەبوو.

بەھەرھال... من نەھاتووم تاكو تانەت لى بدەم و بلىم تو ھەلە بوويت، چەندى ھەلە بوويت ئەوا منىش بەو ئەندازەيە ھەلە بووم. بۇ ئەو نەھاتووم تاكو كەسانى تر تۆمەتبار بكم، بۇ ئەو نەھاتووم تاكو بيانو و بېخشم بە لىك ھەلە تىگەيشىتنى نىوانمان... نەخىر گيانەكەم، بۇ ئەو نەھاتووم. بۇ ئەو ھاتووم تاكو پەرەيەكى سىي ھەلدەينەو، با ئەوينەكەمان نوى بكەينەو و پىكەو ئەم ژيانە بەسەر بېين. با تەنيا من و تو بين، تەنيا من و تو بەسەين. لەم دونيايەدا تەنيا يەكتريمان ھەيە (رۇلاند)كەم، ئەمەندەش بۇمان بەسە. لەوانەيە رۇژانىك ماندوو بوويتىم، لەوانەيە رۇژانىك بىزاركەوتىم، و بە ھوى ئەمانەشەو ھەم تو و ھەمىش من وامانزانى خوشەويستىم بۆت نەماو، بەلام ھەردووكمان ھەلەين. ھەرگىز لە خوشەويستىت نەوہستام، ئىستا باش ئەو دەزانم، و لە قولايى دلەوہ عاشقىتم. وەكو خۆت ھەمىشە دەللىت: ئەوينىكى بى كۇتام بۆت ھەيە مياكارو. خوشم دەويىت، وە

دهزانم توش منت خوش دهویت، بویه با دست پیبکهینهوه
و ئهوهنده ژيانه‌ی ماومانه له عشقی یه‌کتردا به‌پیی بکه‌ین.

پریتنی

له‌ندهن، ۱۹۱۳ز

دلۆپه‌ی فرمیسه‌که‌کانی ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر نامه‌که، به
ئه‌ندازه‌یه‌ک فرمیسه‌کی ده‌رژا که روومه‌تی به‌ ته‌واوی
سوور بووبۆوه و ده‌برژایه‌وه. شه‌وی رابردوو که له‌گه‌ل
قیسیریم رویشتبوو ده‌روه‌وه بۆی ده‌رکه‌وت که ژيانی چه‌ند
به‌تاله، ویستی خۆی سه‌رقال بکات و وه‌کو به‌ناو
هاورپینه‌که‌ی دونیا به‌ گالته‌ وه‌رگریت، به‌لام نه‌یتوانی. تاکه
شتیک و تاکه‌ که‌سیک که بی‌ری لی ده‌کرده‌وه ته‌نیا پریتنی
بوو. ده‌یه‌ویست په‌یوه‌ندی پیوه‌ بکات و داوای لی بکات بۆ
لای یه‌کتری بگه‌رپینه‌وه، به‌لام دلی به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک شکابوو
که نه‌یتوانی ئه‌و کاره‌ بکات، برینه‌که‌ی زۆر قوول بوو.
به‌لام ئیستا که ئه‌و نامه‌یه‌ی بینی، که هه‌ستی به‌و سۆز و
عشقه‌ کرد، ئه‌وا برینه‌که‌ ساریژ بۆوه، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک وه‌کو
ئه‌وه‌ی که هه‌ر بوونیشی نه‌بوویت. کاغه‌زی نامه‌که‌ی
خسته‌ سه‌ر دلی، سه‌ری دانواند و ده‌ستی کرد به‌ گریان،
گریانی کامه‌رانی. ده‌نگی ده‌رگا هات، یه‌کیک له‌ ده‌رگای
ده‌دا. له‌سه‌ر جیگایه‌که‌ هه‌ستا و رویشته‌ لای ده‌رگایه‌که‌،

فرمیسکه كانى سېرپینه وه. دەرگایه کهى کرده وه، ئەوى بىنى. که بىنى رۆلاند چاوه كانى هه لاساون ئەوا سۆزى جوولا، فرمیسک به سهر چاوه كانى ئەویشدا هات.

بۆ ساتىک به خۆشه ويستىیه کهى زۆره وه سه یرى یه کترىان کرد، هیچیان نه گوت. که ساته که کۆتایى پىهات، ئەوا رۆلاند دهستى گرت و بردییه ژووره وه. توند باوهشى پىدا کرد، (پرىتنى)ش به هه مان شىوه. گریان دهستى پىکرده وه، له باوهشى یه کترىدا. دواى ئەو رۆژه بۆ جارىکى تر یه کترىان جى نه هیشته وه، تاکو کۆتا ساته كانى ژيانىان پىکه وه مانه وه.

نووسینیک له دلهوه

لهسه ر قه نهفه که دانیشتبوو، جهسته ی خو ی ناسووده کرد و که میک پشتی خوار کرده وه، بهم شیوهیه ئه و سه رینه ی پشتی ری ک که وته بن ملی. کومپیوته ره که ی له سه ر رانه کانی بوو، کومپیوته ری کی سپی بوو له جو ری لینو قو، له و جو ری کومپیوته رانه که ویندو زه که ی هی سالی "۲۰۱۰" یه و له وه ی خو ی زیاتر بهرز نایته وه. به لام ئه وه کیشه نه بوو، ئه وه ی به لای ئه وه وه گرنگ بوو ته نیا به رنامه ی Word بوو که باش کاری ده کرد. دو گمه ی ده ستی کردنی داگرت و گلو پی کی سپی پی بوو، دواتر ورده ورده شاشه ره شه که رو شه ن ده بو وه و په نگی تری له خو ده گرتن. تیشکی سپی مه یله و شینی کومپیوته ره که له رو و خساری ددها، ئه و تیش که ش له ژووره تاریکه که دا رو شناییه که ی زیاتر بوو. که په یجی سه ره کی کرایه وه، ئه و وینه ی ریوییه ک له ناو دارستانیکدا ده رکه وت، په سه ندرین جو ری ئا ژهل لای ئه و ریوی بوو، سه رسامی جوانی و زیره کیان بوو. په نجه ی ناوه راس تی برده سه ر ماوسه که، ئه و لاکیشه بچو وکه لووسه ی خواروو کومپیوته ره که. ماوسه که ی به ره و ئایکونی Word برد،

دوو جار کليکي له سهر کرد. کومپيوته ريکي خاو بوو، بويه چهند چرکه يه کي پي چوو تا کو بهرنامه که به ته و او ي بووه. که کرايه وه، ئه و لا په ربه کي سپي بيني، به لام هيشتا ئاماده نه بوو بو نووسين. کليکي له سهر Page layout کرد و قه باره ي په ربه کي که م کرده وه، دواتریش پوښته وه سهر Home تا کو دهستکاری فونت و قه باره ي نووسينه کي بکات. ناو نيشانی بو نووسينه کي دانه نا، راسته و خو دهستی کرد به نووسين.

"زور جار ده بیستین که هیچ شتیک له خوشه ویستی ئالوزتر نییه. زورینه ی خه لک بروایان به مه هه یه، به تایه تیش کاتیک دوو کهس له یه کتری جیا ده بنه وه و دواتر لومه ی ئه وه ده کهن که خوشه ویستی به که یان درووست نه بووه یان سهری نه گرتووه به هو ی ئه وه ی که به پیی کات ئالوز بووه. به لام به پیچه وانه ی رای گشتی، ئه و ئاماده م بلیم که ئه مه له قسه یه کي پوچ و بی مانا هیچی تر نییه. خودی خوشه ویستی شتیکي زور ساده و پاکه، له بنه رته دا ئالوز نییه، ئه وه ئیمه ی مروښین که ئالوزی ده که یان. ده توانم به نمونه یه کي خه یالی که له راستی به وه وهرگیراوه ئه و قسه یه م پشتراست بکه مه وه. وینایی دوو کهس بکه ن، کور و کچیک که تازه چوونه ته ناو قوناغی گه نجیه تیبه وه.

سەرەتا كە يەكتىرى دەبىنن ئەوا ھەستىكى ئەوتۆيان بۇ يەكتىرى نىيە، بەلام بە پىي كات كە قسە دەكەن ئەوا ھەز بە يەكتىرى دەكەن، ئەم ھەزەش دواتر دەبىتە خۆشەويستى. كە ئەو خۆشەويستىيە بەرھەمى دەبىت، ھەلبەتە بەرھەمىكى راسستەقىنە نەوھكو پەيوەندىيەك تەنيا بۇ كات بەرىكردن، ئەوا خۆشەويستىيەكەيان لەوئ دەچەقەت. خۆشەويستىيان لەوہ زياتر نابىت، ئەمەش شتىكى خراب نىيە چونكە ئەوہى گرنگە بەردەوامىيە. ئەو خۆشەويستىيە تاكو ماوہىەكى زۆر لە شوينى خوى دەمىنيتەوہ، ھەر شتىكىش كە زۆر ماىەوہ ئەوا وەكو پروبارىك لقى ترى لى دەبىتەوہ. خۆشەويستىش لەچاوشتى تر تايبەت نىيە، ئەويش وەكو ھەستەكانى تر پىويستى بە رىگاي جياواز جياوازە بۇ ئەوہى بەرجەستە بكرىت. جا با بىينەوہ سەر ئەو دوو گەنجە. كە دەكەونە داوى خۆشەويستىيەوہ ئەوا چەند مانگى سەرەتا دەبىتە خۆشترىن ساتەكانى ژيانيان، جگە لە دەربرىنى ئەوين و خۆشەويستى ھىچ شتىكى تر لە يەكتىرى نابىنن. تاكو ئىرە خۆشەويستىيەكەيان پاكە، ھەر بە پاكىش دەمىنيتەوہ، بەلام بە پىي كات خويان بەرگ بۇ ئەو كرۆكى خۆشەويستىيە دروست دەكەن و لە رۆشنايىەكەى كەم دەكەنەوہ. كە ئەو چەند مانگە خۆشە تىپەرىن، ئەوا قۇناغى دواتر دىت كە قورسستىر قۇناغى

په یوه نډییه. دواى ئه وهى كه بۇ چهند مانگيک پيکه وه بى کيشه رږژگاربان تيپه راند، ئه وا ورده ورده کيشه وه کو زيپکه کانى سه ر ووخسار دهرده که ون. يه که مين به رگ له ويوه دهرده که ويټ، به رگيکي تهنک که به رگي ئه ستور به دواى خویدا دینيت، هه لبه ته ئه گهر له چاره سه رکردنى کيشه کان سه رکه وتوو بن ئه وا به رگه کانى تر وه کو يه که م دانه هر تهنک دهن يان هر نابنه به رگيش، ئه مه ش ده گمه نه. به هه رحال با بليين رهفتاريک له کوره که دا هه يه و کچه که به دلى نييه، پيشووتريش هر به دلى نه بووه، به لام به هوى ئه وهى که ئه و کات به کوپرى خوشى ويستووه ئه وا ئه و رهفتارهى تيدا نه ده بينى. خوشه ويستى به راستى کوپره، به لام ئه مه زور ناخايه نيت و له کوتاييشدا چاوه کانمان ده کرينه وه. کچه که بۇ ماوه يه ک به شيويه يه کى ناراسته وخو ده يه ويټ تى بگه يه نيت که ئه و رهفتارهى به دل نييه، به لام له کاره که يدا سه رکه وتوو نابيت به وهى که کوره که تيناگات. ئه مه به لاي کچه که وه سه يره، به لام له راستيدا سه ير نييه، چونکه بى سوودترين شتيک که کچيک يان ئافره تىک بيکات ئه وه يه به شيويه يه کى ناراسته وخو هاوده مه که ي به ره و شتيکى ديارىکراو رينوئى بکات، ميشکى پياو له سه ر ئه وه رانه هاتووه و هه رگيزيش رانايه ت. ره گه زى نير به شيويه يه کى راسته وخو و بى پيچ

و په نا بیر ده کاته وه، له دووره وه ته نیا یه ک خال ده بینیت
و هر به ره و نه و خاله ش ده پوات.

نه وه مانای نه وه ناگه یه نیت که ئاستی بیرکړدنه وه ی نیر
سنورداره، به لکو نه وه ده خاته روو که له ساتیکی
دیاریکراودا ته نیا ده توانن سهرنج له سهر تاکه شتیک بدن.
به لام میښکی مې وانیه، نه وان ده توانن له یه ک کاتدا چهند
خالیک ببینن، به درېژایی ریگایه که ش که ریږه وی تری لی
ده بیته وه نه واهولده دن به و خالانه بگن. جا نا کوکیه ش
لیزه دا درووست ده بیت. که که که واده زانیت تیده گات نه واه
پی سهره هیشتا نه و رهفتاره ی تیدایه، یاخود واده زانیت
هیشتا تینه گه یشته وه، نه مېشی هر به لاوه سهره. نه گهر
یه کیک به رامبر نه و به شیوه یه کی ناراسته و خو په یامیکی
پی گه یشته، نه وایک لی تیده گه یشته، بویه به لایه وه
نامویه که هاو دمه که ی وه کو خوی نییه، نه مېش به پی
کات بیزاری ده کات، نه م بیزاریه ش به پی کات ده بیته
توره یی.

نه م هسه نارحه ته به پی کات که له که و که له که ده بیت،
تاکو روژیک دادیت به رووی هاو دمه که یدا ده ته قنیه وه و
په یامه که ی به راسته و خوی پی ده گه یه نیت. نه ک ته نیا نه وه
ده لیت، به لکو شتانیکی تریش ده لیت که پیشووتر له

به‌شیکي تاریکی می‌شکیدا چه‌قی بوون، شتانیک که زمانی ده‌یانلیت نه‌وه‌کو دلی. کوره‌که که چاوه‌پیی ئەم قسه له‌پرانه‌ی نه‌ده‌کرد، ئەوا تووشی شوک ده‌بیت، جگه له به‌رگری کردنیش له‌خوی هیچ هه‌لبژارده‌یه‌کی نابیت، ئەمه‌ش کیش‌ه‌که گه‌وره‌تر ده‌کات. به‌لام با بلین ئەمه‌یان حاله‌تیکی تایبه‌ته و می‌شکیکی فراوانی هه‌یه، با بلین قسه‌کانی لیوه‌ده‌گریت و هه‌ول ده‌دات ئەوه له‌خویدا نه‌هیلیت که داوای لیکراوه. وه‌کو گوترا ئەمه حاله‌تیکی تایبه‌ته، ئەگینا زۆرینه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کان ریک له‌یه‌که‌م به‌ربه‌ستدا لیک هه‌لده‌وه‌شین. ئەم جووره په‌یوه‌ندیانه‌ش له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌زن، نه‌وه‌کو خوشه‌ویستی. کات تیده‌په‌ریت و خوشه‌ویستییه‌که‌یان هه‌ر به‌رده‌وامه، به‌رگیکی ته‌نک به‌ده‌وری کرۆکه‌که‌دا هاتووه، رۆشناییه‌که‌ی کز کردۆته‌وه، به‌لام هیش‌تا روناکییه‌کی گه‌شی هه‌یه. دواتر کیش‌ه‌یه‌کی تر رووده‌دات، ئەم جاره‌ش کچه‌که ره‌فتاریکی تری تیدا دیوه که به‌دلی نییه.

له‌جاری یه‌که‌م وانه‌ی وه‌رنه‌گرتوووه و راس‌ته‌وخۆ په‌یامه‌که‌ی پین ناگه‌یه‌نیت، چونکه له‌می‌شکی خویدا وای داناوه ئەوه هاوده‌مه‌که‌یه‌تی که وانه‌ی وه‌رگرتوووه و له‌مه‌ودوا تیده‌گات. ئەم جاره‌ش به‌ناراس‌ته‌وخۆیی په‌یامه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام دووباره کوره‌که تیناگات،

ئەمەش لەچاوی جاری یەكەم زیاتری تۆرە دەكات. یان وردتر بلیم وەكو ئەو كچەى كە بیرمە هەمیشە دەیگوت بۆچی ئیمانم وا كز دەكەیت؟

ئەم جارەش وەكو جاری یەكەم شەپریكى تر پروودەداتەو، كۆرەكە ئەم جارەش هەر شووك دەبیت چونكە چاوەرپی ئەوەى نەدەكرد حالەتیكى لەم شیۆهیهى وەكو یەكەم جار پرووداتەو چونكە ئەو لە میشكى خۆیدا وا وینایى دەكرد كە هاو دەمەكەى لەمەودوا هیچ شتیكى لى ناشاریتەو و بە راستەوخۆیى پەيامەكانى دەگەیهنیت.

جا ئەم بەرگە تازەیهى درووست دەبیت و دەورى بەرگى یەكەم دەدات وەكو ئەوەى تر تەنك نییه، بەلكو ئەستوورییهكەى شتیک زیاترە، وە رۆشنایى زیاتر كز دەكاتەو، بەلام هیشتا بەو پاددیه نا كە بە تەواوى خامۆشى بكات.

با بلین كۆرەكە ئەم جارەش بەقسەى دەكات، ئامادیه پى لە دل و كەرامەتى خۆى بنیت بۆ ئەوەى دلخۆشى بكات و ئاشتی بكاتەو، ئەمەش لە كاتیكدا ئەو رەفتاری تێدایه هی ئەو نییه وا سەرزەنشت بكریت. بە پى كات كۆرەكە چاوپۆشى لەمە دەكات، بەلام لەبیری ناكات، بى وىستی

ئەوئى پۈويانداوئە لە شوئىئىكى تارىكى دلىدا خەزنى دەكات.

ماوئەئەكى ترىش تىدەپەپىت و شتەكە دووبارە دەبىتتەوئە، رىك وئەكو ئەكەم و دووئەم جار ھەمان ھالەت دىتتەوئە بوون. كچەكە لى تۇرە دەبىت و خراپ سەرزەنشتى دەكات، شتانىك دەلىت كە ھىچ مەبەستى نىبە بىئانلىت، بەلام ناتوانىت رىگرى لە زمانى بكات. ھاودەمەكەشى كە نىرە و وئەكو نىرىك بىر دەكاتەوئە، ئەوا خراپ تىدەگات و ھەرچى ئەو دەلىت ئەوا وادەزانىت لە دلەوئەئە. بۇئە پەنا دەباتە بەر مىكانىكى بەرگرىەكەئى كە لە سەرەتاوئە دەبىست بەكارى بھىنىت، بەلام لەبەر تىگەئىشتووى و فراوانى ھزرى بۇئە نەدەچوو. ئىستا كە كچەكە تىنى بۇ ھىتاوئە و دللى ئازار دەدات، ئەوا چىتر بەرگە ناگرىت... جا مروئى لەم جۇرە كە ئىجگار تايبەتن بە بىدەنگى دەپۇن، بە پىچەوانەئى زۇرىنەئى ئەندامەكانى كۇمەلگا كە تاكو قسەئەك نەكەن كە دللى بەرامبەريان برىندار بكات و ھەست بە سەركەوتن نەكەن، ئەوا دەمەقالتىئەكە جى نھىلن. بەلام دووبارە ئامازە بەوئە دەدەم كە ئەم كۇرە ھالەتتىكى تايبەتە، بۇئە بىدەنگى دەنوئىت و دەروات. دوئى ئەمە بەرگى سىئەم دروست دەبىت، ئەم بەرگە تەواوئى بەرگەكانى تر دادەپۇشئىت، ئەو پووناكىئە كزەش كە ماوئە بە تەواوئى خامۇش دەبىت،

ئىستا ھەموو شتىك تاريكه. ھەلبەتە دەكرىت ئەم بەرگانە
 بديرىنرېن، جايان ئەو ھەتا بەرامبەر لە دلەو ھە داواي لىيوردن
 بكات و ئەويش لىي خوش بىت، ياخود ئەو ھەتا يەككى تر
 دىتە ژيانى ھە و ئەو بەرگانەي بۇ دەدرىننىت، بەم شىو ھە
 ئەو پرووناكىيەي كە بۇ ئەو ھەي پىشوو ترى ھەبوو، ئەوا بۇ
 ئەمەي تازەي دەبىت.

ئەو ھەي ئەمە بخوئىننىتەو ھە ئەگەرىكى زۆرەو ھە پىي قبول
 ناكرىت، بە تايبەتى ئەوانەي كە لە پەيوەندىيەكى سۆزدارى
 قول دان و پىيان وايە تەنيا يەك كەس بۇ ھەر تاكىكمان
 ھەيە. ھەرچەندە ئەم بىرورايە ھەلە نىيە، بەلام وردەكارى
 ترى لى دەكەويتەو ھە. لەوانەيە رۆژگارىك يەككىتان خوش
 بويت كە واتاندەزانى بۇ ھەمىشە پىكەو ھەبەن، بەلام بە
 پىي كات لىك دور دەكەونەو ھە و بۇ يەكترى نابن.

ئەمە خەمۆكى بۇ مرؤف درووست دەكات، بە تايبەتىش
 ئەوانەي كە زۆر ھەستىيارن و لە ماو ھەي ژياناندا تەنيا يەك
 كەسيان خوش ويستو ھە. بەلام من لىرەو ھە پىتان دەلىم كە
 ھەروا نامىننىت و دووبارە دەكەونەو ھە داوى خوشەويستى.
 كى ناليت ناكەونە داوى خوشەويستى يەككىكەو ھە كە ھەرگىز
 پىشوبىننىتان نەدەكرد؟ ژيان چاوه پروان نەكراو ھە، ئىتر
 ھىوادارم بروام پى بكن. ئەگەر بروام پى بكن ئەوا

رېنماييتان دهكهم كه كات به خوتان ببهخشن و نائوميډ نهبن، رږوشنايي خوښهويستی لهوانهيه چهند بهربهستيک دايپوښيت، بهلام هرگيز رږوشناييهكهي لهدهست نادات، ههلبته ئهमे لهگه ل كهسيكي درووست. چونكه تهنيا خوښهويستی بهس نيبه بو هيشتنهوه و پاراستني پهيوهندی سوزداري، بهلكو تيگه يشتنيش رږوليكي بهرچاوي ههيه. بويه بهلي، تهنيا كات به خوتان ببهخشن، نائوميډيش مهبن چونكه دلنياتان دهكهمهوه ئهوه ههسته كوشندهيه هيچ بهرههوميكي نيبه."

كه له نووسينهكهي تهواو بوو، ئهوا ههستي به خالي بوونهوه كرد. ئهوه ماوهيه كه له حاليكي دهرووني خراپدا بوو، ئهوا به نووسينهكهي خوي خالي كردهوه، ئيستا ههستي به باشتريوون دهكرد.

زهردهخهنيهك كهوته سهر ليوهكاني، ههستي كرد جهستهي ئيستا سووكتره. بهراستي هيچ شتيك وهكو نووسين دهرووني مروث له نارحهتي پاك ناكاتهوه.

فايلهكهي سهيف كرد، له بهرنامهكه رويشته دهرهوه، دواتر كو مپيوته رهكهي كوژاندهوه و چاوهكاني داخست.

نامەيەك بۆ قىللى

لە بەردەم سەندووقىكى كارتونى دانىشتىبوو، لەسەر زەمىنە
 دارىنە تۇزاويىيەكەى نەۋمى سەرەوہ كە كەلوپەل و
 پىداويستىيە كۆنەكان تىيدا دەھىشترانەوہ. ئىوارەيەكى
 سارد بوو، خۇر لە كۆتا ساتەكانى ئاوابوونى دابوو و
 رەنگى پرتەقالى و زەردى تۇخ بە ھەورەكان بەخشى بوو.
 سووكە بايەك لە باكورەوہ دەھات، لەبەر ئەوہى ھەوا
 سارد بوو ئەوا قىللى چاكەتىكى پايىزەى رەنگ زەيتوونى
 لەبەردا بوو كە بۆ كەشەكەى گونجاو بوو. ئەو ئىوارەيە
 نەيزانى بۆچى رۆيشتۆتە سەرەوہ و سەيرى ئەو كارتونە
 دەكات كە پىكھاتەكانى ناوہوہى جگە لە تالى رابردوو
 ھىچى تىدا نەبوون. ھىزىك، ويستىك لە ناخيدا پەيدا بوو و
 فەرمانى پىكرد كە دواى ئەو ھەموو سالاھ لە نكۆلى كردن
 و خۇ دزىنەوہ لە رابردوو بىروات و روى رابردوو وەكو
 خۆى ھەلداتەوہ. ماوہيەك لىرە و لەوى جوولا، دوودل بوو
 لەوہى كە بىروات و ئەو كارە بكات. بەلام دوودليەكەى ھىچ
 دەسەلاتىكى نەبوو، ئەو ويستەى ناخى ھاوارى دەكرد و
 دەبوايە بەدەم فەرمانەكەيەوہ بچىت. سالانىكى زۇر بوو
 نەرويشتبووہ ئەو ژوورەى نەۋمى سەرەوہ، نەوہكو تەنيا

خۆی، بەلکو تەواوی ئەندامەکانی خیزانی کە پینکەتیبوون لە
 میتردەکە و دوو دووانەکەیان. لە هەمووانی قەدەغە
 کردبوو بپۆنە ئەو ژوورەو. میتردەکە لێی تیگەیشت کە
 بۆچی نایەوێت هیچ کەسێک بۆ ئەو ژوورە نەپوات، بۆیە
 هەرگیز باسی نەدەکرد. هەر جارێک مندالەکان یاریان
 کردبا لە نزیک ئەوی ئەوا قیلى دەنگیان دەدا و لێیان تۆرە
 دەبوو، بۆیە ئەوانیش فێر بوون کە لێی نزیک نەبنەو.
 ئاخۆ ئەو دەبیئت چ جورە ژووریک بیئت؟

هەر کەسێک ئەوەی بینیا ئەوەی دەپرسی، بەلام هیچ
 کەسێکیش نەبوو ئەو پرسیت جگە لە میتردەکە. خودی
 پرسیارەکە هەلە تیادایە. ئەوەی گرنگە خودی ژوورەکە
 نییە، ئەوەی گرنگە چی تیادایە... یادەوهری. ئەو ئیوارە بە
 تەنیا لە مال بوو کاتێک ئەو ویستەى ناخی هاواری دەکرد،
 (ستیلین) میزدی و مندالەکان بە سەردان پۆیشتبوون بۆ
 مالی باپیریان، مالی دایک و باوکی ستیلین.

دەرگای ژوورەکەى کردەو، هەر لەگەڵ یەكەم بەرکەوتەى
 بچووکى هەوا کە بەر ژوورەکە کەوت ئەوا تۆزی سەر
 زەمینە دارینەکە بەربلاو بوو. سالاها بوو خزمەت
 نەکرابوو. تۆرى جالجالۆکە بە سووچەکانەو بوون، بۆن
 خنک لە دیوارەکان دەهات و تۆز وەکو تەمومزێکی

دارستان ناوهوهی ژوردهکە ی بە بوونی خۆی داپۆشی بوو، ڕووناکی گۆپهکانیش چیتەر نه مابوو.

ژووریکی بچوک بوو، له ناوهندی ژوردهکە ڕایه خێکی کۆنی قاوهیی هه بوو، له لای راستی ژوردهکە میزهیهک هه بوو که چهند سندوقیکی له سههر بوون و توپی جالجالۆکه تهنگی پی هه لچنی بوون. له ناوهندی ژوردهکەش سندوق بهربلاو بوو بوون، له سههر ڕایه خهکه به دریزی سهروو سووچی چه پی دیوارهکه. وهکو ئهوهی سهاله هابیت چاوه ڕپی ئه و ساته بکات ئه و ڕاسته وخۆ به ره و سندوقیک چوو که له دواوهی سندوقهکانی تره وه دانرابوو له پشته وه، وا ده رده که وت به ئه نقه ست و ڕا شار درابوو. سندوقه که ی هه لگرت و بردی بو لای ده رگای ژوردهکە، له به رده م ده رگایه کراوه که دانیشته، فوویهکی به هیزی له سندوقه که کرد تا کو تۆزه که ی له سههر لاجیت. بو ساتیک تیراما، نهیده ویست بیکاته وه، به لام له هه مان کاتیشدا ئه و ویسته ی ناخی زیاتر و زیاتر هاواری ده کرد. چه سه په که ی دراند، کار تۆنه که ی کرده وه و سهیری ناوهوهی کرد. فانۆسیکی سووتاو، چه ند ڕۆژنامه یه کی کۆن، کاتژمیریکی زیپی ساخته که تیکچوو بوو، تا که پیلایوکی ڕووشاو، له گه ل چوارچینه یه ک که وینه یه کی تینابوو.

دلی سارد که وتبوو، ههستی دهکرد دهمارهکانی سهر سنگی گرژ بوونه و خوینیان پیدا ناروات، ههناسهی کهمیک سوار بووبوو. دهیهویست کارتونه که فری بدات و بو هه میسه ده رگای ئه و ژووره له عه تییه دابخات، به لام وای نه کرد. خووشی تینه ده گه یشت بوچی له وئییه، تاکه شتیک دهیزانی ئه وه بوو که ئه و هیزه شار او دهیهی ناخی ناچاری دهکات. ئه وهی له کارتونه که دا بوو پاشماوهی که لووپه له کانی باوکی بوون، که لووپه له کونه کانی. جگه له فانوسه که نه بیته که هی دایکی بوو، ئه و فانوسه ی که له ریگه یه وه خووی... پی سووتاند. چاوه کانی له سهر فانوسه که لابرد، خه ریک بوو فرمیسک له چاوه قاوه ییه کاله فراوانه کانییه وه دههاتنه خواره وه. سه رنجی که وه ته سهر چوارچیوه که، هه لیگرت تاکو سهیری وینه که بکات. وینه که وینه ی خووی و دایک و باوکی بوو، هیشتا رۆژی وینه گرتنی ئه و وینه یه ی بیر دیت، ئه و کات ته مه نی پینج سال بوو. پیکه وه له بهردهم کامیرادا وه ستابوون، وینه یه کی رهش و سپی.

زه رده خه نه له سهر لیوی هه مووان بوو، کۆتا زه رده خه نه. کاتی که قیلی بوو، ئه و دایکی له کاتی له دایک بوونییه وه تاکو بوونی قیلی به پینج سال تووشی حاله تیکی خه مۆکی توند بوو. خه مۆکی دوا ی مندال بوون بوو، به لام حاله تی

ئەو تەشەنەنى کرد و بەرى نەدا. حالەتتىكى دەگمەنە كە تەنیا بەسەر چەند ئافرەتتىكى دامامى كەمدا دىت، ھەرگىزىش ئاكامى ئەو حالەتە ئاكامىكى باش نىيە.

شەوئىكىان كە وەكو ئەو ئىوارەيە سارد بوو، ئەوا دايكى ئىللى لە گەراجى خانووەكەيان بەنزىنى بە خۇيدا كرد و بە گرى فانوسەكە كە لە چىشخانەكە ھىنابووى خوى سوتاند.

كە سوتتا ھىچ دەنگىكى نەواند... بچووكترىن دەنگىش. تاكو بۇ بەيانى داھاتوو بۇنى سوتتاوى لاشەى مردووى نەھات، ئەوا نەيانزانى چى بەسەر ھاتووە. ئىللى دايكى نەبىنى كە چى بەسەرھات، بەلام ھىشتا ئەو بەيانىيە لەبىر ناكات كە بۇ يەكەمىن جار گرىانى باوكى بىنى... پووخانى. ھىشتا بىرى دىت كە چۆن كەوتە سەر زەوى و ھاوارى كرد... ھىشتا بىرىيەتى.

ئەمە تاكە لەدەستدانى ئىللى نەبوو چونكە دواى ھەوت سالى بەسەر مەرگى دايكىدا، ئەوا باوكىشى خوى كوشت. ئەوى بە تەنیا جىھىشت... تەنیا. ئىللى كە لەو كاتەدا رىق و خەفەت دلى ئەويان گىر كردبوو، ئەوا چوارچىوۋەكەى بەوپەرى ھىزەوۋە بە دىوارەكە دادا و شكاندى. كەوتە گرىان، سەرى خستە نىوان دەستەكانى و گرىا. خىرا ھەستايە سەر پى، خىرا و قوول ھەناسەى دەدا و ھىشتا

فرمیسک به چاوه کانییه وه بوو. ویستی خیرا له وی پراکات و چیترا نه گه ریته وه بو ئه وی، به لام له پیر شتیکی بینی. پارچه کاغه زیك له چوارچیوه شكاوه كه دهركهوت، كاغه زیکی زهرد بوو، دیار بوو له پشت وینه كه شاردرابوو. رویشته لای چوارچیوه كه و كاغه زه كه ی هه لگرت، شتیکی له سهه نووسرابوو. دهستوخه ته كه ی ناسییه وه، ئه وه دهستوخه تی... باوکی بوو!

(قیلی) یه كه م، كچه جوان و شیرینه كه م... ده زانم مافی ئه وه م نییه پیت بلیم كچه كه م. دلنیا م كه ئیستا ئه م نامه یه ده خوینیته وه ئه وا رقت لیم ده بیته وه به وه ی كه تۆم به و شیوه یه جیهیشت. دوا ی مه رگی دایكت... دوا ی مه رگی دایكت ئه وا له من زیاتر هیچ كه سیکی ترت نه بوو، به لام ئه وه نه بووم كه ده تویست، ئه وه نه بووم كه پیویستت پیی بوو. جووجه كه م، ئه مه م زۆر به دایكت ده گوت، "جووجه كه م". هه میشه پیی دلخۆش ده بوو. دوا ی مه رگی دایكت ئه وا هه ولیکی زۆرمدا به رگه بگرم... له پینا و تۆدا. به لام نه متوانی... نه متوانی به رگه ی جیهانیك بگرم كه دایکتی تندا نه بیست. هه ر جارێك تۆم ده بینی ئه وا ئه وم بیر ده هاته وه، هه ر جارێك تۆم ده بینی ئه وا پوو خساری میهره بان ی ئه وم بیر ده هاته وه. نه متوانی به رگه بگرم، بی دایكت لاواز بووم. ته واوی بوونی من به و به سترابوو،

ئەوېش كە منى جېھېشت... كە ئىمەى جېھېشت بە تەواوى
ون بووم.

سوئند بەخووا زۆرم خۆش دەوئىت، ھەر بۇيەشە لە ماوہى
ئەم ھوت سالەدا ھەموو توانايەكى خۆم خستە گەر تاكو
خەم و پەژارەكان بەلاوہ بنىم و بو تو باوك بم، بەلام چىتر
ناتوانم بەرگە بگرم و ژيان بى ئەو بەرى بگم. داواى
لىبووردن ناكەم بەوہى كە دەزانم لىم خۆش نايىت، تەنيا
داواى ئەوہت لى دەكەم بزانىت بوچى ئەم كارە دەكەم.
ھىوادارم پوژىك دايىت لىم تىنگەيت بوچى ئاوا جىم
ھىشتىت، ھىوادارم پوژىك دايىت كە ئەو رقەى دلت كە
ھەقى خۆتە بىت بە تىنگەيشتن. ئىللى، بەو ھىوايەى ژيانىكى
شايستە بو خۆت فەراھەم بگەيت، ئەو ژيانەى كە من
نەمتوانى بوتى دابىن بگەم، ئەو... ئاسوودەيىيە.
خۆشم دەوئىت (ئىللى) يەكەم، من و دايكت لە ئاسمانەكان
چاوہرپىتىن.

باوكت."

قورگى گىرابوو، فرمىسك وەكو كانياوہكانى ھاوين لە
چاوہكانى دەھاتتە دەرەوہ. پووخوا، كەوتە سەر زەوى.
نالايەك لە ناخى ھاتە دەرەوہ، بەلام لەسەر زمانى تەنيا
وہكو چرپەيەك دەرکەوت. ماىوہ، لە شوئىنى خوى بە
پاكتشاوى ماىوہ... لەناو گريان و تۆزى سەر زەمىنەكە.

لوپ

نا نا، توخوا بهسه! توخوا بهزه بیتان پيدا بيمه وه!" به دهنگيكي بهرز هوه هاواری دهکرد، بهلام دهنگي ئه و به گويی هيچ كام له فریشته كان نه ده كهوت. فریشته كه دووباره ليی نزيك بوو و تيغه كهی له سه ر پیستی پروخساری دانا، نه وهی تریشیان کوتکه كهی بهرز کرده وه و له سه ری تیغه كهی ددها. وه كو چون له زگه ی سه ر دیوار ده دریت، نه وا پیستی نه ویش ئاوا له گوشته كهی جیا ده بووه.

"بهسیکه ن، تکایه، تکایه وازم لی بینن!" هاوار له دوا ی هاوار، بهلام فریشته كان گوییان له هيچ شتيك نه بوو. وه كو مروقه كان گوییان نه بوو، مه حال بوو هيچ شتيك بیستن. له سه ر کاری خویان بهرده وام بوون. كه له دارینی پیستی پروخساری بوونه وه، نه وا گوشتی سووری بنه وهی ده ركهوت، دهمار و پيشاله كان. خوین له پروخساری ده هاته خواره وه، فرمیسه كه كانیش كه له چاوه كانی ده هاتنه خواره وه و به نیوانی دهماره كاندا ده رویشت، نه وا پروخساری ده برژاند.

فریشته‌ی یه‌که‌م تیغه‌که‌ی له‌سه‌ر سنگی راس‌تی دانا،
 ئه‌وه‌ی تریشی ده‌ستی کرد به لیدانی تیغه‌که‌ه. ورده ورده
 تیغه‌که ده‌هاته خواره‌وه و پیسته‌که‌ی له‌گه‌ل خوی
 راده‌مالی. دواتر تیغه‌که رۆیشه‌ناوه‌راس‌تی سنگی، دوی
 ئه‌وه‌ی که ئه‌و به‌شه‌شیان ته‌واو کرد ئه‌وا کاریان له‌سه‌ر
 به‌شی چه‌پ کرد. گری ئاگری ده‌وروبر به‌ری ده‌که‌وت،
 هم گه‌رمیه‌که‌ی و همیش بلیسه‌کانی. بیست بزمار له
 په‌نج‌ه‌ی قاچه‌کانی درابوون، دوو دانه‌ی گه‌وره‌ش له
 ناوه‌ندی قاچه‌کانی. بنی پینه‌کانی ئاگریکی به‌تین بوو، وه‌ها
 به‌تین بوو که هه‌ستی ده‌کرد ته‌پله‌سه‌ری له‌گه‌ل ده‌کولیت.
 شتی‌ک له‌سه‌روو قاچه‌کانی زنجیر کرابوون، زنجیری‌ک که
 درکه ئاسنینه‌کانی چووبوونه ناو ئیسه‌که‌کانییه‌وه. هه‌مان
 شتیش بۆ مه‌چه‌که‌کانی، ئه‌ویشی زنجیر کرابوون.

بۆ ماوه‌ی چه‌ندین سه‌عات هاواری ده‌کرد و ده‌ینالاند،
 به‌لام هیچ سوودیکی نه‌بوو. خو ئه‌گه‌ر فریشه‌ته‌کان
 گویشیان هه‌بووبا، ئه‌وا هیچیان نه‌ده‌بیست. هاوار و ناله‌ له
 هه‌موو شوینیکه‌وه ده‌هات، ده‌نگی ئه‌و هه‌ر هیچ نه‌بوو
 له‌چاو ئه‌وانه‌ی که تاوانه‌که‌یان گه‌وره‌تره. که گه‌یشه‌تته
 که‌مه‌ری، ئه‌وا دووباره ده‌ستیان به‌پروسه‌که‌کرده‌وه، ئه‌م
 چاره تاکو نووکی پینه‌کانی.

ماوهیه کی زور له و ئازاره مایه وه، به لام وهکو چاوه پوان
 کراوه ئهوا له کۆتاییدا چاوهکانی ورده ورده دادهخران،
 دهنگی کزتر و کزتر دهبووه تاکو ئهوهی ویستی بیلێت به
 چرپه وه هاته دهره وه. لێ بووبوو به سروود.

"بهسیکه ن... تکا...یه، بهزه... بهزه ییتان پیندا... بیمه وه."

سه ری نزم بووه و له هوش خوی چوو.

له سه ر جیگایه که ی راپه ری، وهکو شیتیک بازیدا و
 چاوهکانی به ولا و به ولادا دهسووراندا. تووشی هه ناسه
 برکێیه کی توند بووبوو، ئه گه ر یه کیک له و کاته دا لیدانی
 دلێ گرتبا ئهوا وایده زانی ئیستا جه لته لێ ده دات، هینده
 توند و خیرا بوو. تووشی له رزین بووبوو، زوری نه خایاند
 نه یوانی چیتر به پیوه بوه ستیت، بویه که وته سه ر
 جیگایه که و له سه ر پوخه که ی دانیشته. به رووتی له وی
 دانیشته بوو، وهکو ئه وهی سه هۆل چوویته گیانیه وه ئهوا
 ده له رزی. به لام ئه وه سه رما نه بوو، به لکو ترس بوو. له پر
 به لام به شیوه یه کی میهره بان ده ستیک به ره و پشتی هات،
 به وه به رادده یه ک راجله کی که خه ریک بوو روح له ده می
 بیته دهره وه و مالاوایی له م جیهانه بکات.

"ئه وه چیته گیانه که م؟ بووا ده له رزیت" کچیکی رووت که به
 لێفه ئه ستوره که یه وه تاکو سنگی داپوشی بوو ئه وهی لێ

پرسی. زیاتر لیڻی نزیك ٻووه و باوه شیکي گهرمی پيدا
 ڪرد. پرووی لی ڪرد و دووباره گوتی: پیم بلی گیانه کهم،
 چی بووه؟ ئایا خهونیکي ناخوشت بینیوه؟

نهیده توانی وهلامی بداته وه، زمانی ته ته لهی ده ڪرد. خو
 نه گهر وشه له زمانیشی هاتبانه دهره وه، نهوا نهیده توانی
 وهسفی نه وه بکات که بینی... نه خیر، نه وهی ههستی پیکرد!

"مه حاله، نه وه خهون نه بوو! چوڻ...؟ نا نا، خهون نه بوو" له
 میثکی خویدا نه مهی ده گوت. دواتر وهکو نه وهی بیهه ویت
 به شیوهیه کی مهنتیقیا نه بیربکاته وه، نهوا قسه کانی ناو
 میثکی دووباره دهستیان پیکرده وه.

"به لام ئیستا که لیڙهم دیاره خهون بووه، ده بیت خهون
 بوو بیت، وایه؟ سهیرکه، نه وهتا له سهه ر جیگا، نه ویش
 له گه لمه. ئای خوايه نه وه چی بوو بینیم؟"

کچه که باوه شه کهی گهر متر ڪرد، ماچیکي نه رمی شانی
 ڪرد و دواتر گوتی: دلنیام خهونیکي ناخوشت بینیوه، بویه
 رهنگت وا دهره په ریوه. وهره، با بچینه وه سهه ر جیگا، ئیستا
 واده کهم له بیرت بچيته وه.

قولی ڀاکیشا و ویستی بیباته وه سهه ر جیگا، به لام نه و
 که میک بهر په رچی دایه وه و ڀیک هه لنه ستا. نه م جار هه

قۆلى راکيشايه وه، برديه وه سهر جيگا، پيکه وه دريژ بوون. په نجه کانی دهستی به سهر سهرى ئه ودا دهيتنا، دهسته کهى تريشى له سهر سنگى بوو، ورده ورده دهستی دهرويشته خواره وه. دهسته کانی گهرم بوون، نهرم و لووس بوون، هيچ ئه لقه يه که به په نجه يه وه نه ده بينرا، هي کورپه کهش به هه مان شيوه. له مه ساجکردنى سهرى وهستا و دهستی له سهر سهرينه کهى تهنيشى دانا، ليوه کانی له مى نزیک کرده وه و ماچى دهکرد، سه ره تا نهرم، به لام دواتر شوينه واريان جي دههيشت. دهسته کهى ترى وه کو يه که میان له کاره کهى نه وه ستابوو، به لکو به هيواشى سنگ و گه دهى جي هيشت تا کو گه يشت به... هينى. ئه و بهرکه وه ته يه چووکى رهق کردبوو، کچه که که ئه وهى زانى زه رده خه نه يه کى سهرکه وه توانه ليوه کانی داگرت. چووکى گرت و هيواش هيواش ده سپه رى بۆ لى ددها، به لام وه کو ههنگاوه کانی پيشووتريشى ئه واهيواشيه ش نه ما، ئيستا توند بۆى ئه نجام ددها. کورپه که به ته واوى وروژا بوو، به پراستی به وه ئه وهى له بيرچۆوه که دوو چارى بووبوو.

دهنگى چيژ وهرگرتن له ههردوو کيانه وه دههات، به تايبه تى کورپه که. ههر به وه نه وهستان، کچه که خۆى له ژير ليفه که دا هاويشت و سهرى به ره و چووکى برد. له گه ل

دەسپەر بۆ لیدانی، ئەوا دەمی بۆ کردەوه، وەکو ئەوه
وابوو بیخوات.

کۆرەکه چیژیکی بێ پایەنی دەبینی، زمانی تەری ئەو
ختووکە ی دەدایە، هەستیکی ئاشنا و بەچیژ.

لەرزینەکە ی تەواو بووبوو، لە خوارەوه هەستی بە گەرمی
دەکرد، تیکەلەیهک لە تەری و گەرمی. گەرمییەکه زیاتری
کرد، زیاتر و زیاتر، ئەمە ی زۆر بەدڵ بوو. بەلام...
گەرمییەکە ی زیاتری کرد، زیاتر، زیاتر... دلی
دووبارە خیرا لێی دەدایەوه، هەستی بە ئازاریکی زۆر
دەکرد، سووتانیک... بۆنی گوشتی سووتاو دەهات، تیکەل
بە بۆنی سووتای موو. دووکەل بەرز بۆوه، لە ژیر
لینفەکەوه دەهات!

لینفەکە ی لادا، ئەوه ی بینی ئەوی تۆقاند. کچەکه بوو بوو بە
بوونەوه ریکی ئاگرینی قۆچدار، تەواوی جەستە ی بلیسە ی
ئاگری سووری لێ هەلەستان.

لە ترسان هاواریکی گەورە ی کرد، بەلام ئەو هاوارە لە
دەمی نەهاتە دەرەوه، تەنیا لە میتشکیدا دەنگی دایەوه.

زمانی ئاگرینی بە چووکیدا دەهینا و دەهینا، لە کۆتاییدا
بەوه سووتاندی کردی بە خۆلەمیش.

دوای ئەوه بوونەوهره که بازیدایه سه‌ری، وه‌کو ئەوهی گالتە‌ی پێ بکات ئەوا پێده‌که‌نی. هه‌ر پێده‌که‌نی و پێده‌که‌نی تا‌کو له‌ کۆتاییدا بوو به‌ خۆله‌میش، ئاسه‌واری دیار نه‌ما. له‌په‌ر ژووره‌که که ژووریکه‌ی هۆتیلی دووباره‌ بوو، ئەوا گری گرت و ئاگر هه‌موو شتیکی ده‌سووتاند. دیواره‌کان و له‌زگه‌کانی سه‌ری، میزه‌ی نانخواردن، ته‌له‌فیزیۆن، په‌رده‌کان، جیگای خه‌ویان. چیتر ژووره‌که سیمای ژووری نه‌ما، به‌لکو بوو به‌ چالیک، چالیک که ئاگری دۆزه‌خی لێوه ده‌هاته‌ دهره‌وه.

له‌ شوینی خۆی به‌ هیژیکه‌ی نادیار هه‌ستینرا، نه‌یزانی ئەوه چی بوو. به‌ ته‌واوی ئیفلیج بووبوو، ته‌نانه‌ت نه‌یده‌توانی چاوه‌کانیشی بتروو‌کینیت. به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌زانراو له‌ ئاسمانه‌وه بیست بزمار خرا‌نه‌ ناو په‌نجه‌کانی پێه‌وه، دوو دانه‌ی گه‌وره‌ش له‌ ناوه‌ندی قاچه‌کانی. زنجیری درک‌دار سه‌روو پێ و مه‌چه‌که‌کانی گرت، به‌ ته‌واوی له‌ شوینی خۆی قۆلبه‌ستکرا. خه‌ونه‌که‌ی بیره‌ته‌وه، ئەوه ریک وه‌کو خه‌ونه‌که‌ی بوو.

به‌لام له‌ راستیدا ئەوه خه‌ون نه‌بوو، به‌لکو ئەشکه‌نجه‌یه‌کی ئەلقه‌یی. هه‌میشه‌ سه‌ره‌تا وا ئەشکه‌نجه‌ ده‌درا، دواتر خه‌یالی ئەوه‌ی پێ ده‌درا که ئەوه‌ی بینی خه‌ونه و ئیستا

له گه ل ئه و كچه ي په يوه ندى نهينى له گه لدا هه بوو له ژوورى
هوتيله كه يه و خه ريكى زينان، دواتر كچه كه ده كرا به
بوونه وه ريكى دوزه خى و رايده كيش رايه وه بو ناو دوزه خ،
دواى ئه مه ش فريشته كان هه مان سزايان ده دايه وه... ئيتر
ئه لقه كه به م شيويه دووباره ده بووه.

ئمه به پيى كاتى سه ر زهوى ۱۲۳ سالى خاياند، له
كو تاييشدا پاك بووه و ئه شكه نجه كه ي له سه ر لاچوو.

فیکتوریا مۆرنینگستار

فامیلەیه کی سپی تەسکی ژنانە ی لە بەردا بوو، مەمکەکانی بەسەر رۆخی فامیلە کەدا شوو بوونەو و دەرکەوتبوون، دوو مەمکی خەر کە قەبارەیان شتیک لە قەبارە ی کالەکیک بچووکتەر بوو. لە خوارەووە هیچی لە بەردا نەبوو، بە تەواوی پروت بوو. لەسەر فامیلە کە پەلە و پریچکە خوینی زۆر دەر دەکەوتن، خوینیکی گەرمی تازە. دەستەکانی خەلتانی خوین بوو، وەکو ئەو و ابوو لەناو قووتوویە ک بۆیاغی سووری نابن. نەک تەنیا دەستەکانی، بەلکو خوین کەوتبوو سەر رووخساری، مل و خواروو گەدەشی. لە پەنا لاشە کە راکشابوو، هەناسە برکێی بوو. ئەمەیان وەکو ئەوانی تر نەبوو، کوشتنی ماندووییەکی زیاتری ویست. دەستەکانی خستە سەر رووخساری، دەسکی چەقۆیە کە بەر بروی راستی کەوت، هیشتا ئەو چەقۆیە ی بە دەستەووە بوو کە کەمیک لە مەو بەر گەنجه چوارشانە کە ی پێ کوشت. دەستەکانی لابرد و هەناسە ی ئاسایی کردەو، وردە وردە ماندووییە کە بەری دەدا و وزە کە ی بۆ دەگەرایەو.

"بە پیچەوانە ی گانە کە ت ئەوا باشت بەرگە گرت، هیچ پیاویک نەبوو ئەو هەموو چەقۆیە ی لی بدەم و بتوانیت

ئاوا كاتىكى قورسىم پىن بېخىشىت " فېكتۇرىا سەرى سوورپاند و بە زەردەخەنەوہ ئەوہى پىگوت. خۇى سوورپاند و چەقۇيەكەى لە تەنىشىتى دانا، زللەيەكى نەرمى لە پروخسارى مردووى ئەو دا، وەكو ئەوہى پىرۇزبايى لە مندالىك بكات بەوہى كە كارىكى سەرسوورپەنەرى ئەنجام داوہ. ھەستا و لەسەر پۇخى سىسەمى خەوہكە دانىشت، كەمىك بەولا و بەولادا سوورپا و پىشتى تەقاند. دواتر سەرى نزم كەردەوہ و لە خوارەوہى پرووانى، لە... ئەندامى مېنەى. دوو پەنجەى نزم كەردەوہ و دەستى لىدا، لەناويدا شلەيەكى سىپى دەھاتە دەرەوہ. شلەيەكى لىچ بوو، كەمىكى بە پەنجەكانىوہ نووسا. پەنجەكانى بەرز كەردەوہ و بۇنى كرد.

"ئاف بۇنى كە خۇشە" ئەمەى گوت و زمانى لى دا.

"خۇ ئەگەر نەزۇك نەبووبام ئەوا منت دووگيان دەكرد، سەيركە چەندەت لى پۇاوه! ئەوہ بۇيە بە چەند چركەيەك بەتال بوويەوہ، ھىندەت لى كەلەكە بووہ كە خۇت نەگرت."

پىكەننىكى گالتەجارانە كەوتە سەر پروخسارى، سەرى بۇ ئەولا و ئەولا رادەوہشاندا.

لەسەر جىگايەكە بە تەواوى ھەستا، دەرپىيەكەى كە لەسەر زەوييەكە كەوتبوو، ئەوا ھەلىگرت و لەبەرى كەردەوہ.

جله‌کانی تریشی به هه‌مان شیوه له‌سه‌ر زه‌وییه‌که که‌وتیون، به‌لام جارئ گرنگی به‌وانه نه‌دا، هه‌روا مایه‌وه. به‌ره‌و لای خواره‌وه‌ی جی‌گایه‌که رۆیشت، قاچه‌کانی پیاوه‌که‌ی گرت و به‌وپه‌ری توانا رایکیشا. چه‌ند ته‌کانیکی خوارد، ئه‌وه‌یان کیشیکی قورسی هه‌بوو. هه‌ر رایکیشا و رایکیشا تا‌کو سه‌ری پیاوه گه‌نجه‌که به‌ر زه‌وی که‌وت، ته‌په له زه‌مینه دارینه‌که هه‌ستا. ده‌ستی کرده‌وه به‌راکشانی، ئه‌وه کاریکی ماندوو‌که‌ر بوو. تا‌کو گه‌یشته لای دیواریکی نزیك ده‌رگای چیش‌تخانه‌که، ئه‌وا هی‌واش و به‌رده‌وام دلۆپه‌ی ئاره‌قه به‌ناو چاوانیدا ده‌هات و ده‌گه‌یشته سه‌ر لووتی، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه جار جار ده‌وه‌ستا و ئاره‌قه‌یه‌که‌ی ده‌سپیه‌وه.

"که قورسیت هه‌ی بی نرخی، خۆ منت ته‌واو ماندوو کرد!"

لای دیواره‌که وه‌ستا و قاچه‌کانی فریدا، بۆ ساتیک له شوینی خۆی وه‌ستا تا‌کو هه‌ناسه‌ی بۆ بیته‌وه. دوا‌ی ئه‌وه پشتی راست کرده‌وه و که‌میک دوا‌وه‌ی که‌مه‌ری شیلا. ده‌ستی له‌سه‌ر دیواره‌که دانا، پالیک... پارچه‌یه‌ک له دیواره‌که کشایه‌وه دوا‌وه. ده‌نگیکی میکانیکی په‌یدا بوو، پاش چه‌ند چرکه‌یه‌کی که‌میش ده‌رگایه‌کی شاراره‌وه

دهرکهوت. له پشتی دهرگایه که کۆمه له پلکانه یه که
 دهرکهوتن، پیره ویکی تاریک به رهو خواره وه دهچوو.
 پرووی له پیاوه که کرده وه، پروویه کی بی هیژ ئه وی داگرت.
 "ئای خواجه! تووشی چی بوومه."

دهستی بۆ قاچه کانی برده وه و ئه م جار ههش رایکیشایه وه،
 به رهو پیره وه تاریکه که.

ته په له سه ر پلکانه کان دههات، سه ری پیاوه که به رده وام
 به سه ر پلکانه کاندایه لده به زییه وه. ئه وه ی مایه ی
 سه رسامیه که پاش ئه و هه موو بهرکه وتنه تونده، ئه وا
 سه ری نه شکا. گه یشتنه خواره وه، پویشتنه ناو ژووریکه ی
 نیمچه تاریکه وه که تاکه گلۆپیکه زهردی گازی شوینه که ی
 رووناک ده کرده وه. دیار بوو گلۆپه که کۆن بوو و
 ماوه یه کی زۆره به کار دهینریت، وزه یه کی ئه وتوی نه بوو،
 به لام کاری خوی هه ر ده کرد. ژیر زه مینیکه بچوک بوو،
 له سه ر دیواره کان به دوو لادا ره فی دریژ به سترابوون،
 له لایه کیش میزه یه کی گه وره دانرابوو. له ناو ره فه کاندایه
 کۆمه له شووشه ی سه یری داخراو ریزکرا بوون،
 هه مووانیان شتیکیان تیدابوو، له ناو شله یه کدا که به رهو
 زهردی دهچوو. له سه ر میزه که ش که رسته ی جوړاو جوړ

دهبيران... کوتک، چه کوش، موشار، چه قوی بچووک و گه وره، چه قوی موشاری.

له ناوهندی ژیر زه مینه که ریگ له ژیر گلوپه که دا، ئەوا میزه یه کی تر هه بوو، ئەمه یان له میزه ی نه خوش ده چوو، ئەو جوړه میزانه ی که پزیشکان له کاتی نه شته رگه ریدا به کاری دینن. لاشه مردوو هه که که پاشماوه ی خوینی به دوا ی خویدا ده هینا و خه تیکی دریژی دروست کرد بوو، ئەوا به ئەسته م خرایه سه ر میزه که وه. که ئەوی خسته سه ر، ئەوا هه ناسه ی لی برا و ههستی به نازاری پشتی کرد، به لام زوری نه خایاند. رویشته لای میزه که ی تر و به وردی له که رسته کان پروانی. یه که م شتیک دهستی بو برد موشاره که بوو، هه لیگرت و به ره و لای لاشه که به ریکه وته وه. تیغی موشاره که ی خسته سه ر قوی که وه کو شاخ ره ق بوو بوو، دهسکه که ی توند گرت و دهستی پیکرد...

بو به یانی داهاتوو به جهسته یه کی که میک ره قه وه هه ستا، ههستی به سه ریشه ده کرد رویشته لای که وه نته ره که و کوپیک قاوه ی گه رمی بو خوی تیکرد، قاوه یه کی تال. له تهنیشت میزه ی نانخواردنه که دانیشته، به هیواشی قمی لی ددا. به یانیبه کی سارد بوو، سه رمای باران هیشته هه وای

بەر نەدابوو، بۆيە لە ژيڕ بۆشايى دەرگا و پەنجەرەکانەو
هەستت بە تەزوويەکی هەوای سارد دەکرد. کە لە
خواردنەوێ قاوێکە تەواو بوو، ئەوا رۆيشتە ژوورەکەى
و دۆلابى جەکانى کردەو. دەستى دريژ کردەو و
پۆشاکى يەک پارچەيى رەشى دەرهيئا، پۆشاکى
رەشى سادە بوو کە قايشتى پەرۆيى بە دەورى کەمەريدا
دەهات، لەگەڵ پۆشاکە کەش کلاويکى رەش هەبوو کە
ليوارەکانى سىپى بوون. جلى خەوى خۆى دانا و
پۆشاکە کەى لەبەرکرد، کلاوێکە شى بەسەرنا. دۆلابەکەى
داخست و بەرەو دەرگای دەرەو بەرێکەوت، دەرگایەکەى
کردەو و سەر شەقامە بەردینە تۆزاويیەکەى بينى.
دەرگایەکەى لە پشت خۆى کليل دا و دواتر خستى ناو
سوخمەکەى، دواى ئەمەش رۆيشتە سەر شوستەکە و
بەرەو شوينى کارى بەرێکەوت. نيشتەنگەى خۆى لە
شەقامى بچوک بوو بە ناوى نيلز، شوينى کارەکە شى
لە نزیک گۆرەپانى ترينيتى بوو. بە هۆى ئەوێ کە ئەگەر
بە پى رۆيشتبا زۆرى پى دەچوو، وە سەرماش بوو، ئەوا
دەستى بۆ گالیسکە يەک کە دوو ئەسپى رەش رايدەکيشان
بەرز کردەو و سەرکەوت. پى گوت کە بەرەو شوينى
مەبەست بەرێ بکەو، شوڤيرەکەش سەرى دانواند و
قامچيەکى لە دوو ئەسپەکان دا، دەستيان کرد بە جوولە

کردن. گالیسکه که به دريژايي ريگاي سهره کي نمان
 روښت تاكو له پيچي شه قامي روي باي دايه وه، له ويښه وه
 بهر وه كوركس و دواتریش پوښتيرن. فيكتوريا داواي كرد
 له نزيك گوره پانه كه بيوه ستينيت، كه وهستان ئه وا چهند
 دراويكي ناسنني پيدان و شوفيريش به ريكه وت. سهره پاي
 ئه وه ي كه به ياننيه كي زو و بو، ئه وا گوره پانه به هوي
 قهره بالغيه وه جمه ي ليوه دهات.

فروشياره كان به هموو جوړه كانيانه وه به دريژايي
 گوره پانه كه دا هاواريان ده كرد و بانگه شه يان بو
 كالايه كانيان ده كرد. سهوزه فروش، قوماش فروش، عتر
 فروش، هتد. تهنانهت ئه و منداله بچووكه ش كه له ليواي
 شوسته كه ي ئه و بهر به دنگيكي بهر ز هاواري ده كرد و
 دهگوت: روژنامه ي تازه! رووداوه كانى دويني و ئه مړو
 بخويننه وه! وهرن و بزنان چي له جيهان و "لندهن" دا
 روودات!

فيكتوريا كه راسته وخو له سهر شوسته يه ده روښت كه
 روژنامه كانى لي ده فروشرا، ئه وا روښته لاي منداله كه و
 روژنامه يه كي لي كړي.

"سو پاس كوري بچووك" به زهرده خنه يه كه وه جيي
 هيشت. كوره كه وه كو هميشه هيشتا دراوه كه ي له ناو له پي

دهستیدا بوو، ده می که میک کرابووه و به چاوی زهقه وه سهیری دهکرد. ئه وهی زوربهی رۆژهکان دهیبینی جوانترین ئافره تیک بوو تاکو ئیستا بینیبیتی... خاتوونی قژ رهش، رهنگی قژی ودها رهش بوو که ریک وهکو ئه وه و ابوو تاریکایی ئاسمان بوونی خوئی به و به خشی بیت. دوو چاوی فراوانی رهنگ ههنگوینی، دوو چاو که ههستت دهکرد تییان نوqm ده بیت. بالایه کی مامناوهندی هه بوو، جهسته یه کی ریک که به ره و کزی دهچوو، وه دوو لیو که وا درده که وت له لۆکه ش نه رمتر بن.

فیکتوریا له بهرچاو دیار نه ما، به مه کورپه بچووکه که هاته وه سه ره خوئی و دراوه که ی له ناو گیرفانی هاویشت، دواتر دووباره دهستی کرده وه به کاره که ی خوئی.

"وهرن و هه واله کان بخویننه وه! وهرن بزنان چي له جیهاندا پرووده دات!"

فیکتوریا رۆژنامه که ی خسته ژیر بالی، ههنگاوه کانی خیراتر کردن. له بهرامبه ر گۆرپه پانه که به و دیوی شه قامه که دا، ئه وا بینایه کی چه ند نهۆمی هه بوو، بینایه کی بازرگانی بوو که چه ند یه که یه ک به کرییان گرتیوو، یه کی له وانه کۆمپانیای خزمه تگوزاری پاککردنه وه و چیشتلینان بوو بۆ ئه و مالانه ی که نایانه ویت خویان ئه رکی مال ه وه

ئەنجام بەدەن، كۆمپانىيەك كە تەواۋى ئەندامەكانى ئافرەت بوون. كۆمپانىيە لەو شىۋەيە زۆر بوون، وە ھى زۆر گەرەتريش پيش ئەوان ھەبوون، بەلام چالاكى و دەست پەنگىنى كچەكانى خاتوو پېدینگتن وايگرد كە زۆرىنەى مائە داواكار و مائە دەولەمەندەكان داۋاي خزمەتى ئەوان بەن. ئەمە وايگرد لە كۆمپانىيەكى بچووكەو ھەگەرە بېن و كچى كاركەرى زياتر لەخۆ بگرن، ئەم فراوانىيە وايگرد بەشىكى نھۆمى سەرەوھى بىنايەكە بە تەواۋى بۆ خۆيان بەكرى بگرن.

خاتوو پېدینگتن خۆى سەرپەرشتى تەواۋى كارەكانى دەگرد، كاتى كار و ھەقدەستى جۆرى كارەكانى ديارى دەگرد، دواتر لە پىگەى ئىليناى سكرتيرىەو ھەو زانىاريانەى بە كچەكانى دەدا. ئەو ھەمىشە وا بانگى ئەو كچانەى دەگرد، "كچەكانم". وە بەراستىش ھەروايان تىرا دەما. خۆى مندالى نەبوون، مېردەكەشى چەندىن سال بوو كۆچى دوايى كردبوو. بۆيە بۆ ئەو ھەمووان كچى خۆى بوون، ھەمووانى خۆش دەويست. ئەم خۆشەويستىيەش دوولايەن بوو، تەننەت يەككى وەكو فيكتورىاش ئەوى خۆش دەويست...

ياخود وردتر بلين ريزى لى دهگرت. وشه يه كى وهكو خوشه ويستى بو ئه و نامو بوو، بيري نايهت هه رگيز هه ستي به وه كرديت. رويشته ناو بينايه كه، به سه ر پليكانه كاندا سه ركه وت و به ره و نهومي دياريكراو به ريكه وت. كه گه يشته نهومي سه ره وه، ئه وا به ره و ده رگاي ئه و دوو ژووره گه وره يه به ريكه وت كه پيكه وه لكينرابون، له نيوان خوياندا ته نيا ده رگايه ك هه بوو كه ئه ويان لابرديوو، ئه مه بو ئه وه ي هاتووچويان خوش بكن. له پشته وه ده نگ نه ده هات، ئه وه ش سه ير نه بوو چونكه فيكتوريا هه ميشه يه كه م كه سيك ده بوو بگاته ئه وي، ئه وه جگه له خاتوو پيدينگتن و ئيلينا سكرتيري. كه ده رگايه كه ي كرده وه ئه وا يه كه م شتيك بيني ئيلينا بوو كه قاوه ي ئاماده ده كرد، هه م بو به ريو به ره كه ي هه رگيز هيچ به يانيه ك نه بووه كو پي ك قاوه نه خواته وه، هه ميش بو خوي. ئيلينا گوي له كرانه وه ي ده رگايه كه بوو و ملي سووراند.

"فيكي، به خير بييت!" ئه و هه ميشه به و شيويه ناوي ده هينا. تاكه هاو رتيه ك كه فيكتوريا له ته واوي ته مه نيدا هه يبوو بيت، ئه وا ئيلينا بوو، چه زى به و ده هات. نه يده زاني بوچي، به لام شتيكي ئارامكهرى له چاوه كانى ئه ودا به دي ده كرد، مروفيكي ميهره بان كه له ته واوي ته مه نيدا هيچ جو ره

خراپەيەك يان زيانىكى بۇ ھىچ كەسىك نەبوو. تەنيا
 ڧىكتۇرىا بەو شىئوھىە بىرى نەدەكردەو، بەلكو ھەمووان
 ئەو ھەستەيان بۆى ھەبوو، زۆريان خۆش دەويست. بەلام
 تىكەل نەدەبوو، وە ئەويش جگە لە ڧىكتۇرىا ھىچ كەسىكى
 تر ھاورپىي نەبوو. ھەر لە منداليەو ھاورپى بوون، تاكو
 قۇناغى ھەرزەكارى ھەر پىكەو ھەبوون، بەلام لەپر باوكى
 دەمرىت و ھىچ كەسىكى نامىنىت، داىكىشى لە كاتى لەداىك
 بوونى ئەودا كوچى دواى كردبوو. مىراتىكى ئەوتوى بۇ
 نەمابوو، باوكى كەسىكى پارەدار نەبوو، ئەوھى ھەيبوو
 تەنيا برە پارەھەكى كەم بوو كە دەبوايە لە قەرزى دابايەو،
 بەلام خاوەن قەرزەكان لەوئەندە خۆش بوون و رىگەيان دا
 ئەوھى ماوئەتوھ بۇ كچەكەى بىت. مىراتەكەى بۇ لە
 بانكىدا ھەلگىرا، خۆيشى رۆيشتە لاي پوورىكى و بۇ چەند
 سالىك لەگەلى ژيا.

بە ھۆى ئەوھى كە لە ژيانى گوند بىزار بوو و چىتر
 نەيدەويست وەكو كچە جووتيارىك بژىت، ئەوا كە گەنج
 كەوت پوورى جىھىشت و ھات بۇ لەندەن. خاتوو پىدىنگتن
 خزمىكى دوورى ئەوھ، بۆيە كە زانى ئىستا لە شارە و ھىچ
 شوئىنك نىيە بۆى بروت، ئەوا لە خۆى گرت و ماوھەك
 لە مالەكەى خۆيدا جىي بۇ كردەوھ. بۇ خاتوو پىدىنگتن
 ئەمە مايەى ئارامى بوو، بوونى كەسىك لە مالەكەيدا جا بە

تایبەتیش کچیکی ناوازه‌ی وه‌کو ئیلینا ئەوی زۆر دلخۆش ده‌کرد. دوای ئەوه کاری پێ به‌خشی، وه‌کو سکرته‌یری خۆی. هیشتا هه‌ردووکیان پیکه‌وه ده‌ژین، له‌ خانوویه‌کی گه‌وره‌ی کۆندا که پیکه‌وه رووناکیان کردۆته‌وه. سه‌باره‌ت به‌ ئیلینا و فیکتۆریاش، ئەوا به‌ ریکه‌وت رۆژیک له‌ رۆژان یه‌کتریان له‌ نزیک پردی کلۆک تاوه‌ر بینێ. فیکتۆریا سه‌ره‌تا ئەوی نه‌ناسییه‌وه، به‌لام هه‌ر که زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی و ئەو چاوه‌گه‌شانه‌ی بینێ، ئەوا ناسییه‌وه. به‌ بینینی یه‌کتري شادمان بوون، به‌ تایبەت ئیلینا که هاورپی مندالی خوی دۆزییه‌وه. فیکتۆریا له‌ و کاته‌دا به‌ ته‌نیا ده‌ژیا، هیچ که‌سیکی نه‌بوو. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که هیچ پشت و په‌نایه‌کی نه‌بوو، ئەوا پارهیه‌کی ئیجگار زۆری هه‌بوو، هه‌لبه‌ته‌ هیچ که‌سیک به‌مه‌ی نه‌ده‌زانی، ئەمه‌ش بۆ ئەوه ده‌گه‌رێته‌وه هیچ که‌سیک فیکتۆریای نه‌ده‌ناسی. ته‌نانه‌ت له‌ قوتابخانه‌ی تایبه‌تی کچانیش، ئەوا ته‌نیا ناوی ده‌زانرا، ئەویش ته‌نیا ئەو کاتانه‌ی ناوی ده‌خوینرایه‌وه، ئەگینا هیچ که‌سیک به‌راستی ئەوی نه‌ده‌ناسی و نه‌یده‌زانی له‌ کوێه هاتووه. جارێکیان به‌ مندالی ئیلینا ئەو پرسساره‌ی لیکرد، ئەویش به‌ وه‌لامیکی زۆر ساده‌وه گوتی: باوکم بازرگانه، دایکم نییه.

جگه‌ له‌مه‌ هیچی تری نه‌گوت. له‌وانه‌یه هه‌ر ئەو له‌ده‌ستدانه‌ی وایکردبیت ئیلینا ببیته هاورپی ئەو، که‌سیک

که له بچ نازی دایک تیښگات. ئەو وای بیردەکردەو، بەلام
 فیکتۆریا ھەرگیز ئەو ھەستەى نەبوو. کەم کات ھەبوو
 فیکتۆریا ھەست بە شتیک بکات، ئەو کاتانەى کە ھەستیش
 بە شتیک دەکات ئەوا لە ئاکامدا یەکیک دەمریت.

فیکتۆریا کە باوکی مرد پارەىەکی ئیجگار زۆرى بە میراتی
 بۆ ماوہیە، بە ھۆى ئەو ھوہ توانى خویندەنەکەى تەواو بکات
 و گەشت بکات، بە تەنیا. لە کۆتاییشدا پىی کەوتەوہ
 لەندەن، پیک ئەو پۆژەى کە ئیلیناى تیدا بینى.

سەرەرای ئەوہى کە سامانىکى زۆرى ھەبوو، سامانىک کە
 بەشى چەندین سالى دوور و درىژى دەکرد، ئەوا ھەر
 دەست بەکاربوو. کۆمەلە ئیشیکى جۆراوجۆرى کردوون،
 ھەر بۆیەشە خاتوو پیدینگتن ئەوى بەدل بوو، مرقىکى
 کارامە بوو.

"سلاو لە تۆش ئیلینا" زەردەخەنەىەکی بۆ کرد.

-قاوہ دەخۆیتەوہ؟

-نەخیز، سوپاس.

-کەوايە چاوہرپىم بکە، با ئەمە بۆ خاتوو پیدینگتن ببەم.

-باشە.

فيكتوريا پوښته لای ئه و میزه ی که ئیلینا له پشته دادهنیشت، پوښنامه که ی بو له وی دانا. به پیچه وانه ی خوی، ئه و ئیلینا زور حزی له خویندنه وه ی پو و داوه کان ده کرد، بویه هه موو به یانییه ک بوی دهینا. له نزیک ده رگایه که قه نه فه یه ک به لای دیواره که وه بوو، پوښته سه ری دانیشته. چهند ساتیکی که م چاوه پئی کرد، زوری پی نه چوو ئیلینا له ژوره که ی به پو به ره وه هاته ده ره وه. کوی قاوه که ی هه لگرت و پوښته پشته میزه که یه وه، له سه ر کورسییه که ی دانیشته. دوو قمی لی دا و له سه ر میزه که ی دانا، چاوی بهر پوښنامه که که وت و گوتی: سوپاس بو ئه مه فیکي، به لام پیویست ناکات هه موو به یانییه ک بو م بهینیت.

فيكتوريا دهیزانی له میهره بانی خویه وه ئه و قسه یه ده کات، ئه گینا به و کاره ی زور دلخوش بوو.

-کیشه نییه ئازیزم، خوی ئه و پوښنامه فروشه له سه ر ریگامه، وه هیچی واشی تیناچیت.

-سوپاس فیکي گیان.

ئیلینا پوښنامه که ی هه لگرت و دهستی کرد به خویندنه وه، فيكتوريا هه میشه دهیزانی چی ده خوینیتته وه چونکه ئیلینا به بی ویستی خوی هه میشه به دهنگیکی بهرزی

دهخویندهوه. یه که م شتیک گوئی لی بوو سه بارهت به
 ئاگری شوړشی هه ریمیکی هیندستان بوو که تیدا سوپای
 بهریتانی خاموشی کردبووه. دواتریش نرخى دراو و زیر
 له بازارهکانی جیهاندا، دواى ئەمهش کومه له پروداویکی
 ناوخویى. بو نمونه جوولهی نارهزایهتی ئافرهتان له
 هه مبهه ئه وهی که له کارگهکاندا له چاو پیاوان پارهیهکی
 که متریان پین دهریت، یان ئەو کوره گهجهی که له
 پروداویکی نه خوازراودا له کاتی ئیشکردن له بینایه کدا
 یه کیک له پارچه ئاسنه گورهکانی به سه ردا به ربوتهوه و
 مردووه، وه چه ندین هه والی تری له م شیوهیهش.

به لام ئه وهی سه رنجی فیکتوریا'ی راکیشا ته نیا دوو هه وال
 بوون. ئه وهی یه که م باسی له کۆتا قوربانى تازهی جاک'ی
 خوینرێژ ده کرد، ئەو بکووژه کهی که تاکو ئیستا پولیس
 نهیتوانیوه قۆلبهستی بکات. ئەو جاک'ه هه ر که سیک بیت،
 ئەوا مایه ی گرنگی فیکتوریا بوو، که سیک بوو که ههستی
 ده کرد وهکو خۆیه تی، که سیک که... تیده گات. ئه وهی
 دووه میش دهر باره ی دۆزینه وهی لاشه ی پیاویکی گهنج
 بوو له رووباری "تهیمز" دا.

له پۆژنامه که دا نووسرابوو:

لاشەى يەكك بە پارچەكراوى لەناو تەلەسكدا لە رۆوبارى "ئەيمز" دا دۆزراو تەو. لە ماوەى سالىكدا ئەمە سىيەم حالەتە، وە وەكو ئەوانى تەرش ئەمەشيان پياويكى گەنجە. بە هەمان شىوئەى ئەوانى تر جەستەى بېردراو، قاچ و قۆلەكانى و سەرى، وە چەند ئەندامىكى ناوئەوئەشى دەرهينراو. تاكو ئىستا ناسنامەى نەزانراو، بەلام ئەگەر ئەمەش وەكو ئەوانى تر بىت ئەوا يەككە سەر بە چىنى خانەدانان. پۆلىس دەستى بە لىكۆلئەوئە کردوو، وە بەيانىكيان دەرکردوو كە بەمزووئە دەرى دەخەن ئەم قوربانىيە كى بوو، وە بەلئيشيان داو بە زووترين كات كەسى تاوانبار قۆلبەست دەكەن. ئەمە ماىەى نىگەرانبىيە، لەندەن هەرگىز كاتىكى وەها تارىكى بە خۆيەوئە نەبىنيو. لەلايەكەو جاك'ى خويندەى ئافرەتەكانمان دەكوژىت، ئىستاش يەككى تر پەيدا بوو كە پياوئەكانمان دەكوژىت. دانىشتووئەى لەندەن زۆر نىگەرانبىيە، ترس كەوتۆتەوئە دلىانەو. بۆيە داوا لە دەستەى پۆلىس دەكرىت، بە تايبەتەش سكوئەلاند يارد كە بە زووترين كات ئەم دېندانە بگرن و بىخەنە بەر دەستى ياساو.

"ئەى خودايە، ئەم جىهانە چى بەسەرھاتووئە؟" ئىلئىنا بە دەنگىكى نىگەرانبەوئە ئەمەى گوت. سەيرى فىكتورىاى كرد

که ئه‌ویش سه‌ری راده‌وه‌شانده، وه‌کو ئه‌وه‌ی که به‌راستی
ئه‌ویش نیگه‌ران بیت.

"له‌وه زووتر ئه‌ویان دۆزیه‌وه که چاره‌پریم ده‌کرد، پۆلیس
خه‌ریکه به‌راستی به‌کاری خۆیان هه‌لده‌ستن، به‌لام هه‌شتا
به‌س نییه." فیکتۆریا ئه‌مه‌ی له‌میشکی خۆیدا گوت،
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی له‌گه‌ل کرد.

ئیلینا سه‌یری کرد و گوتی: چی خۆشت بیره‌تۆته‌وه؟

-به‌لێ؟

-زه‌رده‌خه‌نه ده‌که‌یت.

-ئه‌ها، هه‌چی وا نییه.

له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که هه‌ستا و رۆیشه‌ پێش می‌زه‌که.

-ئه‌مپۆ کارمان چیه‌؟

-کاریکی ئه‌وتۆمان نییه، ئه‌مپۆ پشوو به‌ زۆربه‌ی کچه‌کان
ده‌ده‌ین، ته‌نیا که‌مینه‌یه‌کیان ده‌ستبه‌کار ده‌بن. وه‌ به‌لێ،
به‌لێ، بئێ خه‌مه‌... تۆش یه‌کیک ده‌بیت له‌وان.

فیکتۆریا چه‌زی نه‌ده‌کرد پشوو وه‌گریت، ته‌نیا له‌ چه‌ند
کاتیکی دیاریکراودا نه‌بیت.

-له لایان خیزانی یه کیکه وه به ناوی ماثیو کولنز
 په یوه نندیمان پیوه کراوه، داوای خزمه تکاریک ده که ن که
 کاروباره کانی مالیان به پیوه بیات. گوتیان ئه گهر
 کچه کانمان باش کار بکن، ئه وا ماوه یه کی زور لای خویمان
 راپیده گرن. بویه تو دهنیرم، دلنیام تاکو چهند مانگیک له وی
 جیی خوت ده که یته وه.

-شوینه که له کوئییه؟

-له ستراند، ئه و خانووه گهره یه ی سهر شه قامی
 کاندوس. ده زانیت کامه ده لیم؟

-به لی، بینومه.

-ده زانم ئیستا زوویه، به لام ده توانیت به پیکه ویت؟ داوایان
 کردووه به زووترین کات یه کیک بنیرین.

-کیشه نییه، ئیستا به پری ده که وم.

فیکتوریا به وه دلخوش بو، مالیکی تازه ی ده سته که وت...
 قوربانیه کی تازه، ئه وه ئه گهر له تاقیکردنه وه که دا بکه ویت.

به ئه اندازه ی سهره په نجه یه ک لیی نزیک بووه، دهستی له
 ژیر چه ناگه ی دانا، ههستی به هه ناسه ی گهرمی ده کرد که
 له دهمی دها. سهری نزیک کرده وه و ویستی لیوه کانی

فیکتوریا ماچ بکات، به لام ئەو خۆی دوورخستهوه و به
دهنگیکی سه‌رزهنشتکارهوه گوتی:

-لیره نا، هاوسه‌ره‌که‌ت هیشتا له خواره‌وه‌یه!

-به لام ناتوانم به‌رگه بگرم! که ده‌تبینم ئەوا خۆم بۆ
ناگیریت، دهمه‌ویت ماچت بکه‌م، دهمه‌ویت...

فیکتوریا سه‌هیری کرد، پیاویکی گه‌نج که هه‌ز و
خۆشه‌ویستییه‌کی ئازهلانه له چاوه‌کانیدا به‌دی ده‌کریت.

-ئێستا نابیت ماڤو، کات و شوینه‌که‌ی گونجاو نییه.

-ئه‌ی که‌ی گونجاو ده‌بیت؟ تکایه، دهمه‌ویت له‌گه‌لت بم.

-به‌مزوانه.

-به‌مزوانه که‌ی؟!!

ده‌ستی گرت و توند گوشی، ویستی به‌ره‌و لای خۆی
پراکشیت و ماچی بکات، به لام فیکتوریا خۆی له ده‌ستی
پزگار کرد.

-گوتم جارێ نا!

-به لام...

-سهيركه، ئىستا گونجاو نيهه. به لام...

-به لام...؟

-ئەمشەو وەرە بو لام، پیکەو دەبین، تەنیا من و تو.

فیکتوریا پارچە کاغەزیکى لەسەر مێزەکه هەلگرت و ناوئیشانی خۆى نووسی. که تەواو بوو، ئەوا به پیاو هەنجەکهى دا. ئەو که ئەو هەى بینى، ئەوا زەرەخەنەیهکی گەرە کهوتە سەر لیوێهکانى، دواتر گوتى: بەراستیتە؟!

-به لى، ئەمشەو، دواى نیوێهشەو.

-به دل... به دلنیاپیهه وه ديم!

دواى ئەمە، ئەوا فیکتوریا نووسینگەکهى جیهیشت و رۆیشتە ژوورى نووستنى ئەوان تاكو پاکی بکاتهوه.

لەسەر جیگای خەو پاکشابوون، توند ماچی یهکتريان دەکرد، له گەل ئەو هەشدا پیاو هەنجەکه خیرا جلهکانى ژیرهوهى فیکتوریاى دادەکهند. له دەمییهوه بهرهو ملی چوو، دواتر دەستی کرد به ماچکردنى سنگى و مژینی مهکهکانى، لەسەر ئەوه بهردهوام بوو تاكو فیکتوریا ههستا، ئەویش له گەلى ههستا. فیکتوریا دەستی بو قایشی پانتۆله کهى ئەو برد و لییکردهوه، پانتۆله کهى لى داکنه.

دهستی بۆ چووکى برد و گرتى، دواتر دهى له دهىيه وه نزيك كرده وه و توند دهستيان كرده وه به ماچكردى يه كترى. كه دووباره راکشانه وه و سه رجيه كه يان ئه جامدا، ئه وا پياوه گه نجه كه به بى وزه يى كه وته سه ر سىنگى فيكتوريا، زورى لى رڙابوو و تواناى نه مابوو. باوه شى پيدا كرد و سه رى له سه ر سه رينه كه راکشاندا. فيكتوريا به نه رمى دهستى به پشته وهى سه رى داده هيتا، پياوه گه نجه كه حه زى به وه دههات. زور ئاسووده بوو، ماندوو به لام ئاسووده.

له پره ههستى كرد شتيك به ر مى كه وت، وه كو پيوه داني ميرووله يه ك...؟ ميشووله يه ك؟

جه سته ي به ته واوى ئيفليج بوو، به لام دركى هه ر له شوينى خوى بوو. فيكتوريا ئه وى سووراندوه وه، ته نيا شتيك كه دهيتوانى بيجوولينيت ئه وا چاوه كانى بوون، سه يرى فيكتورياى كرد و بينى ده رزيبه كى به دهسته وه يه، ناوه وهى به تال بوو. فيكتوريا هه سستا و له ژير ميژه كه چه قويه كى لووسى تيژى ده رهيتا، له ژير ميژه كه ي ته نيشته جيگايه كه ي شارده بوويه وه. رويشته سه ر پياوه گه نجه كه له سه ر ناوچه ي كه مه رى دانيشته. دهستى بۆ چه ناگه ي برد و توند گرتى، سه يرى چاوه كانى كرد.

"له چاوه کانتته وه دیاره که ناتوانیت بجوولئیت، به دلّمه."

چه قۆیه که ی به دهستی راستی بهرز کرده وه، پیش ئه وه ی
 وه کو شیتیک بو چه ندین جار بیوه شینیت و سنگی کون
 بکات، ئه وا گوتی: چیژی راسته قینه ئیستا دهست پیده کات!

له گه ل گوتنی ئه مه، ئه وا چه قۆیه که ی وه شانده، خوین له
 هه موو شوینیک رژا...

له سه ر پرده که

ناتوانم بلیم له هه موو شتیک بیزار و ماندوو بووم،
 ناشتوانم پیچه وانه ی ئه وه بلیم به وه ی که خودی بوونم
 به ده ور به رمه وه به س تراوه ته وه. به لئ، مالیکی خو شم
 هه بوو که له دایکمه وه بۆم مابوو، خاوه نی کاریکی باش
 بووم که بزئیوی مانگانه ی بۆ دابین ده کردم، له
 شارۆچکه یه کی سه لامه ت بووم که ده گمه ن ده بیسترا یان
 ده بینرا تاوانیکی تیدا روو بدات. به لام هیشتا به س نه بوون،
 هیشتا به س نه بوون و هه ستم به ماندوو یه تی ده کرد،
 وردتر بلیم ته نیایی. ته واوی خه لکی شارۆچکه که م
 ده ناسین، ئه وانیش به هه مان شیوه، به لام تیکه لاوییه کی
 ئه وتۆشمان نه بوو. ته نیا له گه ل من وانه بوون، له گه ل
 ده ور به ریشیان هه روا بوون، ئه مه ش سه یر نییه به وه ی که
 هه مووی سی سه له جهنگ ته واو بووه و خه لک له برینه
 جه سته یی و ده روونییه کانیاں ساپیژ ده بنه وه. هه ر که
 جهنگ ته واو بوو ئه وا گه رامه وه بۆ نیشتیما، ئای چه نده
 بۆی تامه زرو بووم، خه یالات و ویناییه کی زۆرم بۆی
 هه بوو. هه ر که گه رامه وه، ئه وا ئه و خه یالاته له لایان
 واقیعه وه زلله یه کی به رکه وت، چونکه ئه وه ی چاوه ریم

دهکرد زور له وه جياواز بوو كه چاوه پړي مني دهكرد. دواي ئه وهى له بندهرى كوشيا وه ستاين، ئه وا له سه ر كه شتتپه كه دابه زيم و راسته وخو به ره و وپستگه ي شه مه نده فهره كه به پړي كه وتم، له وپشه وه به ره و شاروچكه كه م، "كرايسيا". شاروچكه كه هه روه كو خوي مابووه، وه كو ئه وه و ابو له ماوه ي چند سالي جپه پشتمنم هپچ گورانكارپه كه به سه ردا نه هاتبو وپت. خانووه كان خاوه ني هه مان رهنگ بوون، هه لپه ته به شيكيان بوياغه كانيان كال بوو بووه و كون دهرده كه وتن. شه قامه كان وه كو هه ميشه به تال بوون، ئه و چالانه ش كه له وي و له وي بوون و هه مووانيان بيزار دهكرد، ئه وا هه ر له شوپني خويان مابوونه وه، شاره واني هپچ گرنگيه كيان پي نه دابوو. باخچه ي گشتيش كه له راستيدا باخچه يه كي بچووك وه كو هه ميشه وه كو گورستان و ابو، درخت و گيايه كان كه ده بوايه سه وزبووبان رهنگيكي خو له ميشي مردوويان گرتبوو. له كاتيكدا به جانتايه قورسه كه مه وه كه به شانمه وه هه لمگرتبوو، ئه وا به ناوه ندي شاروچكه كه دا به ره و ماله وه به پړي ده كه وتم. كه دهر وپشتم، ئه وا هه ستم دهكرد چاودپري ده كرپم. له لاي راستم كه دوكانيك ي فروشتني نان و كيك بوو، ئه وا شوقه يه كه هه بوو كه ژن و ميړديكي پير تييدا ده مانه وه، ئه وانم ده ناسي به وه ي كه

کورپه که یان له گه لم بوو کاتیک ره وانیه سهر بازی کرین. له ولاشه وه له پیشم له ناو شوقه یه کدا پیاویک هه بوو، ته مهنی نزیکي په نجا سالیکی ده بوو، ئه ویشم به هه مان شیوه ده ناسی.

کورپکی هه بوو که ئه ویش له گه لمان ناردرایه سهر بازی. هه مووان له پشت په رده کانی ژووره ویان سهه یریان ده کردم، هه ولیان نه ده دا که خو یان بشار نه وه یان وابکه ن من درکی پی نه کم، به لکو به شیوه یه کی دیار له پشت په نجه ره کانه وه وه ستابوون و په رده که یان به نیوه ی لادابوو، وا له منیان دهروانی وه کو ئه وه ی خیویک بم. ویستم ده ست به رز بکه مه وه و سلاو بکه م، به لام ریک له و ساته دا دهنگیک له میشکما زرنگایه وه.

"برینیان له وه قوولتر مه که، باش ده زانیت که بوچی وا به م شیوه یه سهه یرت ده که ن. که تو ده بینن ئه وا کورپه کانیان بیردیته وه، ئه وان مردوون و توش زیندوویت." دهستم به رز نه کرده وه، پروم کرده ئاراسته ی شه قامه که و بی ئه وه ی سهه یریان بکه م له وئ رویشتم. گه یشتمه وه ماله وه، خه ریک بوو له ده رگا بده م، به لام بیرم هاته وه هیچ که سیک له ماله وه نییه تا کو چاوه ریم بکات. تاکه که سیک که هه مبوو ئه وا دایکم بوو، ئه ویش هه وت مانگ پیش

گه پانه وهه بۆ نیشستیمان کۆچی دوایی کرد. تازه له سهنگهري ئانشيا به رهو هیله کانی دواوه دهگه راینه وه که پۆستهیه کم بۆ هات، هه والی مهرگی دایکم بوو. ئەو کاتهی که هه واله کهم بۆ هات ئەوا ریگه م به خۆم نه دا هیچ کاردانه وهیه کم هه بیته، ئەو راسستییه م له دلای خۆم قوتدا، نه متوانی له کاتیکدا هاوری و هاوکاره کانم له به ره کانی جهنگدا وا کۆمه لکوژ ده کرین خۆم به هیچ شتیکی تره وه سه رقال بکه م، بۆیه نامه کهم هه لگرت و له ناو باخه لی دواوه ی پانتۆله کهم هاویشته. که هه نگاوم نایه ناو ماله که ئەوا جانتایه کهم فریدایه سه ر زهوی، به رهو هۆله که به ریکه وتم و له سه ر قه نه فه که راکشام... دوا ی ئەمه ش کاردانه وهه بۆ هه واله که له دلما زیندوو کرده وه و... پوو خام.

به یانییه کی سارد بوو، هه وری رهش به ئاسمانه وه بوون و سه ر زهوی به ته مومژ داپۆش را بوو. تاکه که سیک له و ساته دا له ده ره وه بوویته من بووم، تاکه رو حیک بووم له ده ره وه. به ناوه ندی شارۆچکه که دا پۆیشتم، هیچ شتیکی باش نه ده بینرا. شه قامه کان، ریگایه کان، خانوو و دوکانه کان... ته م به باوه شیک هه موو شتیکی به رهنگیکی سپی سارد داپۆشی بوو.

سه ره پای ئەم ناديارى به رې خۆم ده زانى، يا خود وا
 بىرم ده کرده وه که ده مزانى. زۆرى پې نه چوو خۆم له سه ر
 پردى شاروچکه که بينى، پردىكى چل مه ترى ئاسنين بوو
 له سه ر پووباره کهى نيوان كايه پير و سنویر. پردىكى كوڤ
 بوو، ته مه نى بو بيست و يه ك سال ده گه رايه وه.

نازانم چى واى لى كردم به سه ر پرده كه دا برۆم، بى ئە وهى
 خۆشم به مه ویت و بى ئە وهى بزنام چۆن قاچه كانم به ره وهى
 چوون. له كاتيكا به ريره وهى تايهت به پياده ده رويشتم،
 ئە وا سه يرى ئاوه كه م ده كرد، ئاويكى سارد.

بو ماوه يه ك تيپرامام، ده ستم به ره فه ئاسنينيه
 ژهنگاوييه كه گرت و ته نيا تيپرامام. له كاتيكا سه يرى
 پووباره كه م ده كرد كه وه كو رامن له به تالاييه كى بى كو تا
 وابوو، ئە وا له پر ته واوى ئە و ته نيایى و بيزارى بهى له دلما
 له ماوهى ئە م سى ساله دا كه له كه بوو بوون له دلما
 ويستى بينه ده ره وه، له پر ويستم بکه ومه سه ر زه مينى
 ئاسنينى پرده كه و هاوار بکه م، بگريم. ويستم... ويستم...
 نازانم. قاچه كانم به سه ر ره فه ئاسنينه كه به رز كرده وه و
 رويشتمه ئە وديو، خۆم به ره فه كه وه گرتبوو، پووباره كه له
 پيشم بوو، هه ستم ده كرد ده يه ویت به ره و خۆيم راکيشيت
 و نوتمى خۆيم بکات. له و به رزاييه وه ئە گه ر له ناو ئە و ئاوه
 سارده دا كه پلهى گه رمى نزىك بوو له به ستن خۆم فریدا با،

ئەوا لە ماوەی کەمتر لە خۆلەکیک کۆتایی بە ژیانم دەهات. بەلام بیرم لەوانە نەدەکردهوه، راستی بیرم لە هیچ نەدەکردهوه. هزرم وەستابوو، تەنیا دەمویست ئەو ئازارە کۆتایی پێ بیئت، ئەو تەنیا یی و بیزارییە. خەریک بوو رەفەکە بەر بەدم کە لەپەر نیگام کەوتە لای راستم، شتیکی... نەخێر، بەلکو کەسێکم بینی کە وەکو من لەو دیوی رەفە ئاسنینه کە بوو. کچیکی گەنج بوو، پۆشاکێکی تەنکی رەشی لەبەردا بوو کە تاکو سەر و ئەژنۆیهکانی دەهات، قژیکی سپی مەیلەو خۆلەمیشی هەبوو... وە چاوهکانی کە... کە... سەیری کردم، بەو چاوه خەماویانە ی کە هیشتا ناتوانم وەسفی جوانیان بکەم. ویستم دەمم بکەمەوه. "تۆ کیت؟ لێرە چی دەکەیت؟ بۆچی لەوێ وەستاویت؟" بەلام هیچم بۆ نەگوترا و ئەو قسانە تەنیا لە میشکەدا زڕینگانەوه. تەنیا سەیرم کرد، ئەویش تەنیا سەیری کردم. چەند ساتیک تیپەری، بێدەنگی و هیچی تر. لە لیوارەکە دوورکەوتەوه و گەرەمەوه سەر ئەو دیوی پردهکە، بەرەو لای رۆیشتم. لێی نزیک بوومەوه کە لەپەر هەناسەیهکی قوولی هەلمژی، لە شوینی خۆم وەستام. دەستی راستم بەرەو شانی برد، پیش ئەوهی دەستم پێی بکەویت ئەوا خۆی سووراند و سەیری کردمەوه. بەلام چاوهکانی گۆران، ئەم جارە

خه میان پیوه دیار نه بوو، به لکو گه شانوه... زه رده خه نه ی
 بۆ کردم.

ئهو زه رده خه نه یه... بیر...م هاته وه. پیشووتر ئه و
 زه رده خه نه یه م بینوه... له... ل...ه به ره یه کی شه ردا.

له ناوه ندی گۆره پانی شه ردا بووین که هیزی دوژمن
 یه که ی پشتگیری نارد و گه مارۆ دراین، دوو چاری شه ریکی
 کوشنده بووینه وه، ئه و به یانییه له هه ر دوو لا که سانیکی
 زۆر مردن... باوکان، کوپان، برایان. دوا ی ئه وه ی
 پوو به پوو بوونه وه یه که زۆری خایاند، ئه و کشاینه وه
 هیله کانی دوا وه، به لام پیش ئه وه ی به ته وای بکشینه وه
 ئه و دوژمن دوو باره هیرشیکی له پری نواند. له هه ر
 لایه کت پوو انیبا ئه و مه رگت ده بینی، هیچ هیوا یه ک بوونی
 نه بوو. که وتبوومه سه ر زه و ی که یه کیک هاته سه رم و به
 چه قو ویستی بمکووژیت، چه قویه که ی له ملم نزیک کرده وه
 و خه ریک بوو کو تاییم پی بیت.

رێک له و ساته دا بۆ چرکه یه ک... بۆ ساتیک نیگایه کی خیرام
 بۆ سه روو گردی لای چه پم برد و شتیکم بینی...
 زه رده خه نه یه ک له دووره وه. چه قویه که م که له کاتی
 به ربوونه وه له لای سه رم که وتبوو، ئه و ده ستم به ره و ی
 برد و هه لمگرت، رێک له گورچیه ی ئه وم چه قاند...
 دانه یه ک، دووان... هه ر لیمدا و لیمدا تا کو بینیم روح له

چاوه كانيدا ديار نهما. ئەو پوژە ئەو زەردەخەنەيەم لەبیر کرد که بۆ چرکه ساتیک بینیم، هەرگیزیش بیرم لی نەکردەوه... تاكو ئیستا. بەلێ، ئەمە هەمان زەردەخەنەيە.

"تو... کێیت؟" بە دەنگیک که لەرزینی پێوه ديار بوو لیم پرسى. بى ئەوهى وهلامم بداتەوه، ئەوا پووى لیوهەرگیڕام، دواى ساتیکیش... خوى فریدایه ناو پووبارەکه!

ئیستا که کۆتایی تەمەنمە و لەسەر جیگای مەرگم، ئەوا لە کۆتاییدا زانیم ئەو کچه کێیه. ئەوهى ئەو پوژە بینیم... مەرگ بوو. بەلێ، لەوه دلنیام چونکه ئەوهتا جارێکی تر دەبینم و لە تەنیشتم بە پوویهکی خەماوییهوه وهستاوه. لە ماوهی ژیانمدا سى جار بینیم، هەرسێکیشیان لە کاتیکدا بوو که لە مەرگهوه نزیک بووم. یهکه میان لە گۆرپه پانی شهردا، دووه میشیان لەسەر پردهکه، سێیه میشیان ئیستا لە ماله کهمدا لە تەنیشتم جیگایه کهم. ئەم جارە زەردەخەنەى بۆ نەکردم، تێدەگەم بۆچی.

ئەم جارە پزگار بوونم نییه، بۆیه خەم لیوهەکانی ئەوى گرتووه و ناتوانیت بەرزیان بکاتەوه.

"ئیستا کاتی هاتووه؟" بە کۆخینهوه ئەمەم لی پرسى، خوین بە دەمدا هات.

هیچی نەگوت، تەنانەت وشەیه کیش. تەنیا بە دلتهنگیهوه سەرى بەلێی لەقاند و ماچیکى ناوچاوانى کردم...

تەم

لەسەر قەنەفەى ھۆلە بچووگەگە لە نھۆمى خوارەوہ
 دانیشت بوو، فانیلەيەكى سىپى پۆخەلى لە بەردابوو،
 پەلەيەكى قاوہىيى كە لە چلک دەچوو بە لیواری فانیلەگەوہ
 لە خواروو سینگىيەوہ لکابوو. پانتۆلىكى رەنگ خۆلەمیشكى
 لە بەردا بوو، پانتۆلەگە گنجى کردبوو، دیار بوو كە چەند
 رۆژىك بوو ھەر بەو شىوہیە بووہ و جلەكانى نەگۆریوہ.
 تەلەفیزیۆنەگە لەو كاتەدا كە چرە چرە دەکرد و ھیچ
 كەنالىكى نیشان نەدەدا بە تیشكە سىپىيە مەیلەو شىنەگەى
 لەوى دەدا، ئەوا بە دەم خوارنەوہى بوتلى ويسكیيەگەى
 كە لەو كاتەدا بە نیوہى کردبوو سەیری ئەلبومىكى وینەى
 دەکرد. لەگەل ھەلدانەوہى ھەر پەرەيەكى ئەلبومەگە، ئەوا
 سەرى زیاتر و زیاتر دەھیشا، قمىكى بچووكى بە
 ويسكیيەگەدا دەکرد و دەمى تەر دەکرد. لە ھەلدانەوہى
 پەرەكان وەستا، چاوەكانى كەوتنە سەر وینەيەك، وینەى
 خانەوادەگەى. خۆى لە لای چەپ وەستابوو و كورپىكى
 بچووكى لە باوہشدا ھەلگرتبوو، لە لای راستیشى ئافرەتەك
 وەستابوو. منداڵەگە پالى بە رووخسارى باوكیيەوہ دەنا،
 دیار بوو شەرمى دەکرد لەوہى كە دەيبىنى. دوو

هاوسه ره که به زهرده خه نه وه له تهنیشته یه کترییه وه وه ستابوون، لیوه کانیاں له یه کتری نزیک کردبو وه و ماچیکی نه رمی یه کتریاں کردبوو. سه ره پای دلخوشی ئه و ساتهیاں، ئه واه و پوژه یاده وه ریبه کی تالی له میشکی ئه ودا جیهیشته، یاده وه ریبه که هیشته برینه که ی وه کو یه که م پوژ ئازاری ده دا. چهنه کاژیریک دوا ی گرتنی ئه و وینه له یه کیک له ناوچه سه وه گه شتیاریه کانی ده وه ی شار، ئه واه له ریگای گه رانه وه دوو چاری پروو داویکی نه خواز او بوون. به ئا پاسته ی پیچه وانه ئوتومبیلیک لیاں نزیک ده بو وه، پاسته وخو به ره و ئه وان ده هات. شو فیری ئوتومبیله که خوی لیکه وتبوو، سه ری به سه ر سوو کانه که دا پاکشان دبوو و له واقع دابرابوو. به هوی ئه وه ی که له و کاته دا له گه ل هاوسه ره که ی و منداله که ی گورانیه کیان ده گوت، ئه واه به ته وای سه رنجی له سه ر ریگایه که نه بوو و وه نه شیزانی که ئوتومبیلی به رامبه ری لایه که ی تری نه گرتوو ه. که سه ره ی باو که که ته واه بوو و ته واکردنی گورانیه که به منداله که سپی درا، ئه واه هاوسه ره که ی به دم پیکه نینه وه سهیری پیشه وه ی کرد و دوا ی چرکه ساتیک تاسا، پروو خساری وه کو خیویک سپی هه لگه را.

"تازیزه که م!" نهیتوانی ئاور بۆ هاوسه ره که ی بداته وه که ئۆتومبیله که خۆی به وان دادا و دونیا تاریک بوو.

فرمیسک له چاوه کانی گل بوو بونه وه، خهریک بوو به ته وای فرمیسکه کانی بریژیت و داخی دلّی به هاواریک بینیته دهره وه که له پر گوئی له دهنگیک بوو. دهنگه که له لای شۆرگه که وه ده هات، دهنگیکی نامۆ بوو. که گوئی له وه بوو، ئه و فرمیسکه کانی به مه چه کی سرپییه وه و ئه لبومه که ی له سه ر میزه ی پیشییه وه دانا، ئه و میزه یه ی که پیکه اتبوو له کارتۆنی کۆنی پیتزا و ته پله کی جگهره و یه ک دوو بیره ی قووتووکراو و وه چه قویه کی گیرفانی بچووک. بوتلی ویسکییه که ی دانه نا، به لکو ههر به دهستییه وه بوو که هه ستایه سه ر پی تاکو بزانیته ئه و دهنگه چی بوو. له کاتیکدا بوتله که ی به سه ره که یه وه له نیوان دوو په نجه دا گرتبوو، ئه و له دهرگای شۆرگه که نزیک بۆوه، دهنگه زیاتری کرد، به لام هیشا نه یزانی ئه وه دهنگی چیه. دهرگایه که ی کرده وه، ناوه وه تاریک بوو بویه گلۆپه که ی هه لکرد، رووناکییه کی سپی کز بوو که به ئه سته م توانی رووشنایی به شۆرگه که ببه خشیته.

له ژیر رووشناییه کزه که دا شتیکی بینی، یاخود با بلیم که سیکی بینی که ناله ی ده کرد، ئه مه ئه وی زۆر ترساند.

له سيبه ريكي ره شي گه وره ده چوو، سه ره تا لاي ديواره كه كه كاشييه كي شين كرابوو پاكشابوو و ده له رزي، دواتر به هيواشي له شوييني خوي ههستا، ههستي به هاتني ئه و كرد. ههستايه سه ر قاچه كاني، بالايه كي كورتي هه بوو، له بالاي منداليكي بچووك ده چوو، وه شيويه سييه ره ره شه كه ش هه ر له منداليكي بچووك ده چوو دواي ئه وه ي كه كه ميك ورد بووه. سه ره تا پشتي له و بوو، به لام دواتر هيواش هيواش سييه ره ره شه كه ئاوري دايه وه. كه رووخساري ده ركه وت، ئه وا پياوه كه تووشي شوك بوو، بوتله كه ي له ده ست كه وت، خويسي خهريك بوو بكه ويت ئه گه ر دهستي به ديواري نزيك ده رگايه كه نه گرتبا. ئه وه ي ئه وي شوك كرد يه كيكي چاوه روان نه كراو، يه كيك كه ده بوايه ئيستا له ژير خوڤدا بووبا، ئه وه ي بيني كوره بچووكه مردووه كه ي بوو! ملي كه ميك لار كردبوو، چاوه كاني رهنگيكي سپي رهنگ شيريان هه بوو، پيستي رووخسار و مل و دهسته كاني رهنگيكي خو له ميشيان گرتبوو، رهنگيك كه له رهنگي تاريكي هه وره باراناوييه كان ده چوو. سه ري كه ميك به رز كرده وه و رووي له باوكي كرد، به لام سه ري هيشتا به لاي چه پدا هه ر به لاري هيشتبووه. دهستي كرد به جووله كردن.

"باو... باوکه" سهره تا وهکو ئه وهی بوی ئه سته م بیت قسه بکات به م شیوهیه قسهی دهکرد، به لام دواي چهند چرکه ساتیک تونی دهنگی گورا.

"باوکه... بوچی منت کوشت باوکه؟" پیاوهکه که ئه مهی بیست جه ستهی که وته له رزین، مووچرک به ته واوی گیانیدا هاتبوو و چاوه سهرخوشه کانی زهق بووبوون.

"بوچی منت کوشت باوکه؟" پرسیاره کهی دووباره کرده وه، به لام پیاوهکه وه لامی نه دایه وه، نهیتوانی قسه بکات.

"بوچی منت کوشت باوکه؟ بوچی منت کوشت؟ بوچی منت کوشت؟! منداله که تونی دهنگیکی خیرا کرد و به رزتری کرده وه، دهستی کرد به هاوارکردن، له هه مان کاتیشدا پنیه کانی خیراتر بوون و دهستی کرد به پاکردن به رهو لای پیاوهکه.

منداله که به مه به ستهی ئازاردانی به رهو لای ئه و رایکرد، پیاوه کهش که ئه وهی بینی ئه و له ترسا خیرا دهسکی ده رگایه کهی گرت و ده رگایه کهی له سهر ئه و داخست.

"بوچی منت کوشت؟! بوچی منت کوشت؟! بوچی منت کوشت؟! بوچی منت کوشت؟!"

له کاتیکدا به تورهبیهکی زۆرهوه هاواری دهکرد، ئهوا به مست و شهق له دهرگایهکهی دهدا، ویستی دهرگایهکه بکاتهوه بهلام نهیتوانی بهوهی که پیاوهکه لهودیو دهسکی دهرگایهکهی توند گرتبوو، دووباره دهستی کردهوه به مست و شهق لیدان له دهرگایهکه و ههر بهم شیویه بهردهوام بوو.

"بۆچی منت کوشت باوکه؟! بۆچی منت کوشت؟!"

پیاوهکه که لهو کاتهدا فرمیسک له چاوهکانی هاتبوونه دهروهه و وهکو رووباریک دهکهوتنه سههر روومهتی، ئهوا چاوهکانی داخست بوون و دهستی کردبوو به ناله و گریانیکی زۆر.

"من تۆم نهکوشتوو... تۆ به پووداویکی هاتووچۆ
مردیت... من... من تۆم... نهکوشتوو... من، من..."

نهیتوانی قسهکانی تهواو بکات بهوهی که گریانی زۆر قورگی گرتبوو، وه له ههمان کاتیشدا کورپهکه دهستی کردبووه به قسهکانی.

"بۆچی منت کوشت؟! بۆچی منت کوشت؟! بۆچی منت
کوش؟!"

وهكو ئه‌وه‌ی گویی له باوکی نه‌بووبیت، ئه‌وا هه‌ر به‌م شێوه‌یه‌ به‌رده‌وام بوو، پیاوه‌که‌ش له‌ پشت ده‌رگایه‌که‌ که‌ سه‌ری پێوه‌ لکاندبوو به‌ ئازاریکی زۆره‌وه‌ ده‌گریا.

له‌په‌ر ده‌نگه‌که‌ وه‌ستا، کوره‌که‌ بیده‌نگ بوو و چیتز ده‌نگی نه‌ده‌هات.

چه‌ند ساتیک تیپه‌ری تاكو پیاوه‌که‌ هه‌ستی به‌وه‌ کرد، فرمی‌سک هه‌شتا به‌ چاوه‌کانییه‌وه‌ بوو که‌ ده‌سکی ده‌رگایه‌که‌ی سوورپاند و ده‌رگایه‌که‌ی کرده‌وه‌. سه‌یری ناوه‌وه‌ی کرد، ئه‌و ژووره‌ی که‌ که‌میک پێش ئیستا کوره‌که‌ی وه‌كو ئه‌هریمه‌نیک ده‌یه‌ویست په‌لاماری بدات. که‌ سه‌یری کرد، ئه‌وا هه‌یچ شتیکی نه‌بینی، شو‌رگه‌که‌ شێوه‌ی وه‌كو هه‌میشه‌ بوو، تاریک و سارد. شوینه‌واری کوره‌که‌ دیار نه‌ما‌بوو، هه‌روه‌كو ئه‌وه‌ی که‌ بوونیشی نه‌بووبیت.

چاوه‌کانی داخست و ده‌ستی به‌سه‌ر پووخساری داهینا، هه‌ناسه‌ی خێرا بووبوو، به‌لام دوا‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک هه‌ناسه‌دانی ئاسایی بووبۆوه‌.

"ئه‌وه‌... چی بوو؟" به‌ ده‌نگیکی نزم وه‌كو ئه‌وه‌ی قسه‌ له‌گه‌ل خۆیدا بکات ئه‌مه‌ی گوت.

سه‌رنجی که‌وته سه‌ر بوتلی شووشه‌که که له لای
ده‌رگایه‌که که‌وتیوو.

"دیاره زۆر سه‌رخۆشم."

ده‌رگایه‌که‌ی دانه‌خسته‌وه کاتیک کشایه‌وه دواوه، هه‌ر به‌و
شیوه‌یه به‌کراوه‌یی جیی هیشته‌وه. رۆیشته‌وه لای قه‌نه‌فه‌که،
که‌وته سه‌ری و رپووخساری خسته‌وه نیوان که‌لینی
سه‌رینه‌کان، هه‌ستی ده‌کرد که سه‌ری زۆر دیشیت. له‌په‌ر
چاوه‌کانی کرده‌وه، هه‌ستی کرد بۆ چه‌ند خوله‌کیک خه‌وی
لینکه‌وت بوو.

که‌میک هه‌ستا و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دانیشته‌وه، سه‌ری هیشته‌وه
دیشا، بۆیه‌ پشته‌ی که‌میک لار کرده‌وه و سه‌ری خسته‌وه
نیوان ده‌سته‌کانی و که‌میک گۆشی. مووچرکیک به‌پشتیدا
هات، له‌په‌ر هه‌ستی به‌سه‌رمایه‌کی سه‌یر کرد، ئەمه‌ی
به‌لاوه سه‌یر بوو به‌وه‌ی که ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کان
داخرا‌بوون و سه‌بلیته‌که‌ش له‌سه‌ر باری گه‌رمی بوو.
ویستی سه‌یری ئەو ئاراسته‌یه بکات که ساردییه‌که لینی‌وه
ده‌هات، به‌لام شتیکی رپگری لئێ کرد، هه‌ستی به‌ترسیکی
وه‌سف نه‌کراو کرد. خوله‌کیک به‌م شیوه‌یه تیپه‌ری،
ساردییه‌که زیاتر و زیاتری کرد، هه‌ستی کرد خه‌ریکه
پشته‌ی ده‌بیت به‌سه‌هۆل.

له كۆتاييدا ورهى به خۆى دا، كه ميگ ئاورى دايه وه تاكو دواوهى ببينيت، سهيرى ئاراستهى سهرمايه كههى كرد. چاوه كانى گوشى، برواى به وه نه كرد كه دهيبينى، وايزانى ئه وه دووباره به هۆى سهرخوشيه وه ئه و جوره شتانه دهيبينيت. برواى وابوو كه ئه وهى دهيبينى خه يالاته، به لام هيشتا دهرسا، ترسيك كه وه كو ئه وه وابوو چوويته ناو داييه وه تاكو بيگوشيت و توشى جهلتهى بكات. هه ناسهى دووباره خيرا كه وته وه، ئاره قىكى سارد به سه ر برۆ و چاوه كانيدا دههات، ناوچه وانى به هۆى ئاره قه وه خووسابوو.

نه يزانى كه چى واى كرد هه ستيت، خويشى نه يزانى چون توانست و بويزى ئه وهى هه بوو هه ستيت و لى نزيك بيته وه، وه كو ئه وه وابوو يه كيگ كۆنترۆلى جه ستهى كرديت. له پشت قه نه فه كه وه يه كيگ دهر كه وت، سييه ريگ بوو، ئه م جار ه يان له سه ر شيوهى كه سيكى گه وره بوو، ئافره تيك كه كراسيكي سپى خويناوى له به ردابوو. لى ورد بوو، به ته نيا نه بوو، مندالكي بچووكيش دهر كه وت كه دياربوو له سه ر كۆشى ئافره ته كه پاكشابوو، هيج نه ده جوولا.

به شى راستى سنى ئافره ته كه برينيكى سه ختى پيدا هاتبوو، له سه ر شيوهى كونيك بوو، خوئينيكى زۆر له

دهوری برینه که کۆبوو بووه. منداله کهش به هه مان شیوه
 بریندار بوو بوو، دوو چاری برینیکی سهختی سهری
 بوو بووه، میثکی هارابوو و چند شووشه یه کی تیژ
 چووونه ناو سهری.

"ئا... ئا..." دهنگی پیاوه که دهله رزی.

"ئا... ئا... زیزه کهم!"

ئافره ته که که سهری دانواندبوو وه لامي نه دایه وه.

پیاوه که دووباره بانگی کرده وه، به لام وه لامي نه بوو.

دهستی بۆ دریژ کرده وه، دهستی به رهو شانی برد و
 دووباره بانگی کرده وه.

خه ریک بوو دهست به شانی بگات که له پر و به شیوه یه کی
 خیرا ئافره ته که سهری به رز کرده وه.

چاوه کانی وه کو خوین سوور بوو بوون، پوو خساری سپی
 هه لگه رابوو و پوو مه ته کانی وه کو ئیسک وش بوو بوون.
 پیاوه که که ئه مه ی بینی، ئه وا به شپرز هیه کی زوره وه
 کشایه وه و که وته سه ر زه وی.

"تو ئیمه ت کوشت، تو ئیمه ت کوشت، تو ئیمه ت کوشت!"

ئافره ته که به دهنگی که به رزه وه هاواری به سه ردا کرد.

منداله بچ گیانه که هه ستا، چاوه سپیه کانی کرده وه و
 رووی له باوکی کرد.

"تو ئیمه ت کوشت، تو ئیمه ت کوشت، تو ئیمه ت کوشت!"

پیکه وه به دهنگیکی بهرز ئەمەیان گوت، دواتر هەستانه
سەر پێ و لە پیاوه که نزیک بوونه وه.

"دوورکه ونه وه! لیم دوورکه ونه وه!"

پیاوه که له سەر زهوییه که به خشانه وه لیبان دوور
دهکه وته وه، ئەوانیش به ههنگای هیواش به دواى دهکه وتن.
به دەوری قه نه فه که دا سوورایه وه، رۆیشته لای میزه که و
چه قۆیه بچوکه که ی هه لگرت.

-تۆ ئیمهت کوشت، تۆ ئیمهت کوشت، تۆ ئیمهت کوشت!
-نه خیر! نه خیر! ئەوه هه له ی من نه بوو، نه خیر! نه خیر!
نه خیر! نه خیر! هه له ی من نه بوو!

پیاوه که به مه به سستی به رگری چه قۆیه که ی ئاراسته ی ئەوان
کرد، به لام ئەوان هه ر زیاتر و زیاتر نزیک ده بوونه وه.
له پر هه ردوکیان بیده نگ بوون، مه دای نیوانیان ته نیا نیو
مه تر بوو. ئافره ته که ده سستی بو راکیشا و ده سستی له سه ر
پوومه تی دانا.

"له گه لمان وه ره، لیت خو ش ده بین."

پیاوه که پوومه تی له ده سستی ئەو ده خشانده، بیری ده سته
نه رمه که ی ئەوی ده کرد که هه میشه ئارامی ده کرده وه.

"له گه لمان وه ره باوکه، لیت خو ش ده بین."

به گریانه وه رووی له کوره که ی کرد که ئیستا به ئاسایی
ده رده که وت، سه ری گه رابوو هه باری ئاسایی خو ی و

پرومه ته کانی سوور بوو بونه وه، وهکو ئه وهی به پراستی له ژياندا بیت. ئافره ته کهش به هه مان شیوه گورا، کراسه کهی پاک بووه و هیچ ئاسه واریکی خوین و برینی پیوه دیار نه ما، چاوه کانی چیترو وهکو خوین سوور نه مان و گه پانه وه سه رهنگی ئاسایی خوین، رهنگی شین، رهنگیک که وهکو قولایی ده ریایه کان شین بوو. پروخساریشی پاک بووه، پرومه ته کانی پر بوون و پیسته کهی نه رم بووه.

"له گه لمان وهره" هه ردووکیان به یه ک دهنگ ئه مه یان گوت. ئافره ته که دهستی گرت و چه قویه کهی بهرز کرده وه، بردییه ژیر قورگی.

"له گه لمان وهره."

پیاوه که چند ساتیک وهستا و به ده م گریانه وه هه ناسه یه کی قولی هه لمژی.

دوای چند چرکه یه ک له سه ره زه وییه که خوینی پژاوی ئه و ته وای زه مینه کهی سوورپوش کرد، وهکو کانیاویک خوینه که له قورگی هه لده قولاً و ده هاته دهره وه.

دوای ئه وهی که به دوو چاوی زه قه وه له سه ره زه مینه سارده که کوتایی به ژیانی خوئی هینا، ئه و ئافره ت و منداله که وهکو پروناکییه کی کز ون بوون، چیترو بوونیان نه ما.

دهنگی شوین پیی یه کیک هات، دهنگیک که به ئەستەم دهیسترا، ئەوه شوین پیی که سیک ئاسایی نه بوو. یه کیک لای لاشه‌ی مردووی پیاوه که دهرکهوت، به پیلاره ره شه قایشیه کانی پیی له خوینه که نا و لپی نزیک بووه، بو ماوه یه ک تیپراما. زهرده خه نه یه ک که وته سهر لیوه کانی، زهرده خه نه یه کی ئەهریمه نانه که ددانه سپیه کانی دهرخست.

قاتیکی نیلی توخی له بهردابوو، کراسیکی ماروئی پووشی بوو و ئەلقه یه ک که چه ند نه خشیکی سهیری له سهر بوو له په نجه‌ی دهستی چه پی کردبوو.

له سهر چۆکه کانی وهستا و سه‌ری ئەو به‌رز کردهوه، ده‌می خوئی کردهوه و دوو که‌لی گه‌وره‌ی دهرخستن. ده‌می له سه‌ری ئەو نزیک کردهوه، به‌لام مه‌ودایه‌کی بچووک‌ی له نیوان دم و سه‌ری ئەودا هیشته‌وه. ده‌ستی کرد به هه‌لمژینی هه‌وا، یاخود وا دهرده‌کهوت. له جیات‌ی هه‌وا شتیکی تر دهر‌ویشه‌ ناو ده‌می، شتیکی که تیکه‌له‌ی ره‌نگی سه‌وز و شین و سوور بوو، له هه‌لم ده‌چوو، به‌لام هه‌لمیکی سه‌یر. ئەو هه‌لمه له سه‌ری پیاوه مردووه‌که ده‌هاته دهره‌وه، ئەویش له ریگه‌ی ده‌مییه‌وه ده‌میژی. هه‌لمه‌که بر، بو‌یه ده‌می داخسته‌وه و سه‌ری ئەوی به‌ردا،

دواتر ههستایه وه سهه ر پینهکانی و له لاشه مردووه که
دوورکه و ته وه.

بو ساتیک چاوهکانی داخست، زمانی به ددانهکانیدا دهینا،
به سهه ر دوو که لبه که ی، وه کو ئه وه وابوو چیژی دوا نان
خواردنی بینیییت.

"ناه ئه مه یان چیژیکی تایبه تی هه بوو."

چاوهکانی کردنه وه، هیشتا پشتی له لاشه که بوو.

"به لام هیشتا برسیمه."

له گه ل گوتنی ئه مه، ئه وا سهه ره په نجهکانی له یه کتریدا و
له وئ وه کو ته میکی رهش ون بوو.

گفتوگويەى ئەگەن

دۆستوئىفسىكى

بۇ بەرپىز دىمىتىرى ئۆلكوف

"بە پىپى كۆتا نامەت بىت دىمىتىرى، ئەوا ديارە لەسەر زەوى دۇنيا چەند سالىك تىپەرىپو، چونكە پىكھاتەى ئەم جارەى نامەكەت ئەو دەردەخات كە لە رووى ھزرەو زۆر پىگەيشتوويت. چىتر ئەو گەنجە تورپەيە نەماويت كە بۇ يەكەمىن جار نامەى بۇ ناردم. ئەو تورپەيەت بەشىكى زۆرى دامرکاوتەو، ئەوۋى ماويشە لە شوپىنىكى تارىكى ناو مىشكت شار دووتەو. تورپەيەكى كەم كە چىتر نرخیكى ئەوتۆى نىيە، چىتر كۆنترۆلت ناكات. بەو ھەم خۇشخالم ھاوړپى ئازىزم، ۋەكو چۆن ھەمىشە خۇشخالم كاتىك نامەم بۇ دەنىرەت. لىرە ۋەكو بۆم باس كرديت زوو زوو بىزار دەبم، ئەو خەلكانەى روحيان دەكىشەرىت و دەھىنرىنە ئىرە بۇ بەرزەخ كەسانىكى زۆر كەم دويىن. ھەلبەتە لەگەل يەكترىدا، ئەگىنا زۆرىنەيان ھەمىشە ھەولەدەن قسە بكن و فرىشتەكان گوپيان بۇ بگرن، بەلام قسە بۇ يەكترى ناكەن. تەنيا ئەو كاتە قسە بۇ

یەکتەری دەکەن کە بەندەیهکی خۆدا تازە دیتە ئێرە، یەکتەکی
 لە بەرزەخییەکان کە دەیناسیت بەرەوی دەچیت و چەند
 پرسیاریکی ژیانی دۆنیای لی دەکات. بۆ نموونە
 خانەوادەکهی چۆن، حالیان چۆن، بی ئەو چۆن ژیان
 بەسەر دەبن، ئیتر ئەم شتانه. هەمیشەش کاتیک لە
 وەرگرتنی وەلامەکان تەواو دەبن، ئەوا بیزارای دایاندەگرت
 و بە پروویەکی خەماوییهو بەرەو گۆشەیی خۆیان
 دەگەرێنەو. بۆیە ئاویان بەسەردیت چونکە لە دەمی
 ئەووی تازە هاتۆتە ئەوی دەبیستن کە خانەواده و
 خۆشەویست و هاوڕیکانیان ئیستا بی ئەو ژیان بە
 شیۆهیهکی باش بەرێدەکەن و بیر لە مردووێکە ناکەنەو،
 یان ئەو تە دەبیستن کە حالیان بی ئەو خراپە و دەنالین.
 ئیتر هەرچیەک بیت وەلامەکان دلخۆشکەر نین، ئەمەش
 سەیر نییه. خەمی کاتی بۆ زیندووێکانه، خەمی
 هەمیشەبیش بۆ مردووێکانه. خۆشم کە سەرەتا هاتم حالم
 لەوان باشتر نەبوو، جا چۆن باشتر دەبیت؟ ئاخۆ دەکریت
 مروّف شتیکی لەو شیۆهیه بیستیت و پیتی دلخۆش بیت؟

هەلبەتە وشەیی "مروّف"یش لێرەدا خۆی ناکۆکی لەسەرە.
 کە دیتە بەرزەخ ئەوا لەسەر شیۆهیی روچیک دیت و
 جەستەت لە دۆنیا دەمینیتەو، ئەو روچەش... راستی
 نازانم چۆن بۆت وەسف بکەم. هەم لە پرووی شیۆهوه،

هه‌میش له پرووی بوونیا تیبیه‌وه. رۆحی هه‌ر یه‌کی‌ک که دیت بو ئیره، (به هی خوشمه‌وه) ئه‌وا خاوه‌ن شیوه‌یه‌کی تایبته به خۆیه‌تی. که ده‌هینرین بو به‌رزخ، ئه‌وا له هه‌ندیک شتی دونیایی راده‌مالدرین. یه‌که‌میان لاشه‌ی ماددی که باسم کرد، ئه‌وانی تریش هه‌ندیک هه‌ست و خون. له نمونه‌ی ئه‌و هه‌ستانه‌ی که لیره بوونی نامینیت تورهبیه، به ته‌واوی له ره‌گ و ریشه‌ی ئه‌و هه‌سته‌ناپه‌سه‌نده‌ت لی ده‌هینه‌ده‌وه. ده‌زانم بووا ده‌که‌ن، بو ئه‌وه‌ی ئاساییشی ئیره بپاریزن. ژماره‌ی خه‌لکی به‌رزخ هینده زور که ئه‌گه‌ر به پپی پیوه‌ری سه‌ر دنیا برۆین، ئه‌وا دووری سه‌اله‌ریه‌کیش بپریت هیشتا ئه‌و خه‌لکه‌ت له‌به‌رچا و ن نابیت، هه‌موو سه‌ره‌ چرکه‌یه‌ک رۆحیکی تازه دیت و ژماره‌یه‌کی تریش بو ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ زیاد ده‌بیت.

ئای خودای من چ جوره شوینیکت دروست کردوه، نازانم سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو رۆحه‌ لیره کۆبوونه‌وه هه‌رگیز هیچ جوره ئاژاوه‌یه‌ک یان سه‌رپیچیه‌ک پوونادات، ته‌نانه‌ت نابیسیت یه‌کی‌ک ده‌نگیسی به‌رز بکاته‌وه.

تا‌که ده‌نگیک بی‌ت ده‌نگی گفتگوی گه‌رمی خه‌لک و فریشته‌کانه. هه‌لبه‌ته ئه‌مه بو ئیمانداره‌کان دروسته، جا چ مه‌سیحی بن یان موسلمان یان جووله‌که، یان سه‌ر به‌هه‌ر ئابینیک بن که بانگه‌وازی یه‌کتاپه‌رستی بکه‌ن. ئه‌گینا

ئەوانەى ھاوبەشىيان بۇ خوا داناۋە يان باۋەرپان بە بوونى
 ئەو نەبوۋە، ئەوا مافى ئەۋەپان نىيە قسە بەن. ھەلبەتە
 دەتوانن، بەلام فرىشتەكان گوئيان بۇ ناگرن. ئەمەش ئەگەر
 بىرى لى بەكەينەۋە خۇى جۆرىكە لە سزا. ئىتر ئەۋانئىش
 راھاتون، بۇيە ھەرچى بىتە ئىرە و ئەۋان بىئىت، ئەۋا
 بىنەرى ئەۋە دەبىت كە چۆن خۇيان لە گۆشەيەكدا گل
 داۋەتەۋە و فرمىسكى پەشىمانى و ترس بەسەر
 رومەتياندا دىتە خوارەۋە.

بەلام با ۋاز لەۋە بىنن، چەندى باس لەم شتانه بەم
 ھىشتا بىزارىم نارۋات. تاكە شتىك بىزارىم لىرە بشكىنئىت
 ئەم گفوتوگۇيانەى ئىمەيە. لىرە لە بەرزەخدا ھەر كەسە و
 شوئىنىكى تايبەت بە خۇى ھەيە، كە دەلىم شوئىنىك ئەۋا
 مەبەسەتم پارچە زەمىنىكى سىپىيە، بەلام كەمىك لە ئىمە
 بەكارى دىنن، زۆرىنەى كات لە گۆرەپانەكەين و قسە
 لەگەل فرىشتەكان دەكەين. دۋاى ئەۋەش بە بىدەنگى
 ھەنگاۋ دەنئىن و پىاسە دەكەين، ئىتر ئەۋە تاكە شتىكە
 پىمان بكرىت.

بەھەرچال زۆر خۇشچالەم كە دووبارە نامەت نار دەۋە، ۋە
 ئەۋەى زىاترىش دلخۇشم دەكات ئەۋەيە كە پات لەسەر
 ھەندىك باس گۆراۋە و گەيشتۋىت بەۋ قەناعەتە.

وه لیت ناشارمه وه، ههست دهکهم له پشت ئه و گۆرانه
هیزیکی شاراوه ههیه که به ره و ئه م بیرکردنه وه دروستانه
پالی ناویت. ئه وهندهی من له سالانی ژیانم له سه ر دونیا
زانیبیتم ئه وهیه که ته نیا دوو شت به راستی کار له پیاو
دهکات تاکو ههنگاو به ره و بیرکردنه وهی راست و
درووست بنیت و درک به حقیقهت بکات. یه که میان بوونی
باوه پ به خودا له دلیدا، ئه وی تریش خوشه و یستی
ئافره تیک. هه ر له سه ره تاوه ئه وهی یه که میانته هه بوو،
به لام شتیکت نوقسان بوو، هه ردوو کمان ئه وه مان ده زانی.
به لام ئیستا ئه و نوقسانیه نه ماوه، بۆیه ئه گه ر داواکارییه کی
ناره وا نه بیته ئه و باوم باس بکه هاوړی ئازیم، بزانه
چۆن و که ی شتیکی له و شتیوهیه روویدا. به له زهت و
په رۆشییه کی تایبه ته وه نامه کانت ده خوینمه وه و بیسه ری
قسه کانت ده بم.

له گه ل پیزی بی پایه نم

فیۆدۆر دوستۆیفسکی

بۆ به ریز فیۆدۆر دوستۆیفسکی

"ماوهیه کی زۆر له مه و به ر بۆت باسی ئه وه کردم که ژیان
ئالۆز نییه، به لکو ئه وه مرۆقه کانه که ئالۆزی ده که ن. بروام
به و قسه یه نه بوو، وردتر بلیم نه مده توانی برۆا به و قسه یه
بکه م به وهی که نه مده ویست دان به و راستییه دا بنیم. خۆم

ھەمیشە تەنیا چاکەم لە خەلکدا دەبینی، بۆیە ھەر کاتیک
 شتیکی ناخۆش یان خراپم بەسەردا دەھات، ئەوا لۆمە ی
 ژیانم دەکرد، لۆمە ی مرۆفەکانم نەدەکرد. ئەو ھش تووی
 رِق و کینە ی لە دلدا چەسپاندم، رِق و کینە یە ک کە دواتر
 بە رووی مرۆفەکانیدا تەقییەو، ئەو مرۆفانە ی کە تەنیا
 چاکەم تیدا دەدین. بەلام بۆت دەرخستم کە بەو ئاسانییە
 نییە ملی ژیان بگرین و لە ھەموو شتیکدا لۆمە ی بکەین،
 بۆت دەرخستم کە کە خەتاباری راستەقینە مرۆفەکانن،
 دەبیت ئەوان باجی کارەکانی خۆیان بدەن. راستە مرۆف
 لە بنەرەتدا بوونەوەرێکە کە دەکریت تەنیا چاکە ی لە دەست
 بیت، بەلام بە پێی کات، ئەو دەگۆریت و کاریگەری
 دەورووبەر و ژینگە ی دیتە سەر. ژینگەش ئاوینە ی
 خەلکە کە یەتی، ئەوان لەناو خۆیاندا چ شتیک پیکبھیتن و
 بیسە پینن، ئیتر وەچەکانیشیان بە ھەمان شیوہ دەین. بۆ
 ماوہیەکی دوور و درێژ ئەو رِق و کینە یە م لە دلدا بوو، لە
 ھەمبەر ژیاندا. بەلام وردە وردە لەناو کەلینیک پەیدا
 بوو و ئەو رِق و کینە یە دزە ی کرد، لە ئاکامیشدا تەنیا
 ئازیزانم بەر زەبری ئەو کینە یە کەوتن. ئەو مەبەستەم
 نەبوو، ئیستاش کە بیری لی دەکەمەوہ پەشیمانییە ک
 دامدەگریت کە ھەز دەکەم زەوی دەمی بکاتەوہ و ریک
 قوتم بدات.

ئەو تورپەییەى كە باسست لیۆه كرد و گوتت نەماوه سەرچاوهكەى خەلك بوو، ئەوه ژیان نەبوو كە درووستى كرد. بۇ سالانىكى زۆر بەر زەبرى دەروونى ناتەواوى خەلك كەوتم، ئازارم چەشت، بەلام هەرگیز بۇ ساتىكىش ئەوانم خەتابار نەكرد. دلنیا م بۆیه شە پرسىارت نەكرد چونكە هۆكارەكەى دەزانىت، منىش بە هەمان شیوه دەزانم. بۆیه هەرگیز ئەوانم خەتابار نەكرد چونكە لاواز بووم، ورەى ئەوهم نەبوو رۈوبەرۈویان بىمەوه و پىیان بلیم واز لە ئازاردانم پىنن. دەترسام ئەگەر ئەو كارە بكەم، ئەوا لە دەستیان بدەم و تەنیا بمىنمەوه، تەنیا بىش شتىكە هەرگیز بەرگەیم نەدەگرت. بۆیه ئامادە بووم كە سانىك بەیلمەوه و بەرگەیان بگرم كە جگە لە زیان گەياندن بە من هیچی تریان نەدەزانى، ئەویش لەبەر ئەوهى كە تەنیا نەبم. هەر بۆیه تەنیا چاكەى ئەوانم دەبىنى (وردتر بلیم خۆم كارى ئەوانم دەكرد بە چاكە، ئەگینا تەنیا ماىهى نەگبەتى بوون بۆم)، خراپەیانم پشتگوى دەخست و پیم لە دلی خۆم دەنا.

تۆ تاكە كە سىكىت كە زوو هەسستت بە من كرد، تەنیا لە رینگەى نامەكانمەوه ناخى منت بۇ دەرکەوت. قسەت زۆر بۇ كردم، بەلام هیچیانم وەرنەدەگرت، چونكە ئەوهى تۆ دەتگوت منىش دەمزانى، بەلام هیزی ئەوهم نەبوو جىبە جىیان بكەم.

ھەر بۆيە كاتىكى زۆرم پيچوو تاكو گەيشتم بەو قەناعەتەي
 تو، ئەو ھەي كە جەلەو بگرم و توند پى لە زەوى بىنيم و بلىم
 ئيتىر بەسە. ھەر ئەو ھەشم ئەنجامدا، وە ئاي بەرپىز
 دۆستۆيۇسكى... ئاي چ ھەستىك بوو. ھەلبەتە دەبىت دان
 بەو ھە دانىم خۆم بە تەنيا بەم كارە ھەلنەستام، ھىچ كەسىك
 بى جۆرىك لە پشەتگىرى ناتوانىت ئەو جۆرە و رەيە بە
 خۆي ببەخشىت و پروبە پرووى شتىك ببىتەو ھە كە سالەھا
 ماىەي ئازارى ئەو بوو. لە كۆتايى نامەكەتدا گوتت تەنيا
 دوو شت كار لە پياو دەكەن كە ھەنگا و بىن بەرەو كارى
 باش، يەكەمىان خودا و ئەوى تىرىش خۆشەويستى ئافرەت.
 راستت فەرموو بەرپىز دۆستۆيۇسكى، ئەو ھەي منيان بەرەو
 ئەو ھەنگاوە باشە نا رىك ئەو دوو ھۆكارە بوون.
 يەكەمىان خوداي گەرە، ئەوى تىرىش ئەو ئافرەتەي كە
 خۆشم دەوئىت.

با سەرەتا بۆت باسى كارىگەرى خودا بكەم، ئىنجا باسى
 ئەوى تىرىش دەكەم. دەزانم نامەكەم درىژ دەبىتەو، بەلام
 تىكايە بەرگەم بگرە با ئەو ھەي لە دىلمايە بىلىم. تاكە
 راستىيەكى رەھا بوونى ھەبىت خودايە، تەنيا ئەو ھەقىقەتى
 راستەقىنەيە. ھەرچى بلىت بوونى نىيە، ئەوا يان گومرايە و
 فىل لە خۆي دەكات، يان ئەو ھەتا عەقلى تەواو نىيە. ھەموو
 مروفتىك دەزانىت خودا بوونى ھەيە، ئەو تۆويكە لە دىلمان

چینراوه. راستگۆ بم منیش وهکو گهنجانی ههموو
 سهردهمیک کهسیکی زۆر خوا په‌رست نه‌بووم، به‌ئهرک و
 په‌رستشه‌کانم باش ههلنده‌ستام و که‌مته‌رخه‌میم زۆر بوو.
 خه‌لکانیکی زۆرم ده‌بینین که پرویان به‌رهو ئاسمان به‌رز
 نه‌ده‌کرده‌وه و وشه‌ی خوایان به‌سه‌ر زماندا نه‌ده‌هات، بۆیه
 منیش وهکو ههر گهنجیکی ساویلکه‌ تیکه‌وتم، ئه‌وه‌ش
 مایه‌ی له‌ناو‌چوونی روحم بوو. چونکه ههر که‌سیک
 په‌یوه‌ندی خۆی به‌خودا بپچرینیت، ئه‌وا زۆر خیرا
 کاریگه‌ری ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر په‌یدا ده‌بیت. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌و
 شیوه‌یه به‌رده‌وام بوو له‌گه‌ل تیپه‌رینی ههر پوژیک حال‌م
 خراپتر و خراپتر ده‌بوو، ئه‌مه‌ش سه‌هیر نه‌بوو، چونکه
 په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ل که‌سیک سست کردبوو که تاکه پشت و
 په‌ناگه‌ی من بوو. خۆم له‌ مرۆقه‌کان که‌سیکم نه‌بوو قسه‌ی
 بۆ بکه‌م و پشتی پی ببه‌ستم، رویشتم خوداشم له‌یاد کرد.
 ئه‌مه به‌رده‌وام بوو، تاکو ئه‌و شه‌وی پووداوه. نامه‌ویت
 باسی بکه‌مه‌وه، چونکه ههر جاریک باسی ده‌که‌م فرمیسک
 به‌سه‌ر پوومه‌تمدا دیته‌ خواره‌وه، نامه‌ویت چیتر ئه‌و
 دۆزه‌خه‌م بیر بیته‌وه. دوا‌ی ئه‌و پووداوه ههموو شتیک
 گۆرا.

له‌ نوقمی تاریکی و ئازار و شه‌رمه‌زاری و تورپه‌یی و
 کینه‌دا، رووناکییه‌کی کز به‌ره‌وم هات، لام وه‌ستا و ته‌نیا

سهیری کردم. پروناکییه که به پیی سات گهش ده بوو، گه شتر و گه شتر تاکو وای لیهاات چاوه کانم خه ریک بوو کویر بن. به لام هه رگیز ئه و هه سته له بیر ناکه م که ئه و پروناکییه پیی به خشیم، هه ستم به گه رمییه کی وه ها نهرم کرد که دل و هزری ئارام کردم وه، هه سته کی که وایکرد فرمیسک بریژم و چاوه کانم به ره و ئاسمان به رز بکه مه وه و بلیم: ئه ی خودا، دوا ی ئه و هه موو کاره خراپه م، ئه و هیشتا منت خو ش ده ویت؟

ئه وه ی ئه و شه وه بینیم و ئه و هه سته ی پی به خشیم ره حمی خودا بوو، خو شه ویستی ئه و.

له دوا ی ئه وه وه وازم له زور شت هینا که منیان به ره و تاریکییه کی بی کوتا ده برد، ریگای پروناکیم گرت به ر. به لام ریگایه که هیشتا زوری مابوو، شتیکم لی نوقسان بوو که به هوییه وه نه ده گه یشتیم به کوتایی ئه و ریگایه که ئاسوده ییه.

دوا ی ئه وه هیشتا پروام وابوو ته نیایی باشتترین شتیکه بو مرؤف، پروام وابوو که تاکو له مرؤفه کان دوور بیت باشته. هه لبه ته ئه م قسه یه راسته، به لام له هه مووان نا، به لکو ته نیا زورینه ی. بو ئه مهش سوپاست ده که م، چونکه له و پوژه وه ی که ئه و قسه یه ت بو کردم هزرم گوپا، چیتز ته نیاییم هه لئه بژارد و ده رگای دل م کرده وه، بو ئه وانه ی که

گونجاون. له ناو هه موو ئه وانه شدا، ئه وا دلم بۆ ئه و كه سه كرده وه كه سه ره راي هه موو ناته واوى و خراپيه كانم، ئه وا هيشتا منى خوش دهويت. بۆ ئه وهى به كوتايى ريگايه كه م بگم، ئه وا پيوستىم به و بو، هيشتاش پيوستىم پييه تى، هه ر بويه له هه موو هه نگاويك له گه لمدايه. ريگايه ك كوتايى پيهات، ريگايه كى تريش وا دهست پيده كات. به هوى خوشه ويستى ئه وه وه بۆ زور شتيك چاوه كانم كرانه وه، شتانىك كه هه ميشه ده ميينىن، به لام دركم به بوونيان نه ده كرد، ئه و واى كرد درك به بوونيان بگم.

له كوتاييدا تيگه يشتم به ريز دوستويشكى، تيگه يشتم كه ته نيائى ته نيا بۆ خودايه. پيوستى ناكات هه موو شتيك به ته نيا بگهين، پيوستى ناكات خه مه كانمان به ته نيا هه لگهين، وه پيوستيش ناكات هه ميشه به هيز بين. جوانى خوشه ويستى راسته قينه له وه دايه كه ده كرئيت هه نديك جار لاواز بيت و شه رمه زار نه بيت، فرميسك بريژيت و خوت خالى بگه يته وه، له باوه شى گهرمى ئه ودا.

بويه به لئى، راستت فه رموو كه ئه و دوو هوكار بوون بۆ ئه وهى بگوريم. كاتيكي زورى ويست، به لام وه كو پيشووتر گوتراوه: درهنگ بگات باشته ره له وهى كه نه گات.

چيتر ئه و رق و كينه يه م نه ماوه، چيتر به شيوه يه كى ساويلكانه هه مووان به باش نازانم، به لام سه ره راي هه موو

ئەو شتانەش ئەوا ھەمووان بە خراپیش نازانم. مەرۆف زۆر لەوہ ئالۆزترە کہ بەو بلّیین باش یان خراپ، ئیمە تیکەلە یەکین لە ھەردووکی. خودی باشە لە ئیمەدا شتیکی سرووشتییە، ئەو خراپە یەش کہ تیماندا یە و جار جار دیتە دەرەوہ، ئەوا دەستکردە و لە شەیتانەوہ بۆمان ھاتوہ. چاریشمان نییە کہ جار جار ملکہچی بۆ بکەین، تەنانەت پاکترینی مەرۆفەکانیش جار جار لە ھەمبەریدا چۆک دەدەن. ھیوادارم بیزار نەبووبیت بەرێز دۆستۆیفسکی، دەزانم کہ ئەم جارە نامەکەم زۆر دوور و درێژ بوو، بەلام ماوہ یەکی زۆرە ئاگامان لە یەکتەری نەبوو، بۆیە ویستم بەم نامە یە قەرەبووی ئەو کاتە لە دەستچوانە بکەمەوہ. چاوہرپی نامە ی داھاتووت دەبم."

لەگەل ریز و خوشەویستیم

دیمیتری فۆلکوف

بۇ بەرپىز دىمىتىرى قۇلكۇف

"ئاسوودەيى راستەقىنە ئەو كاتە دەست پىدەكات كە واز لە رىق و كىنە دىنىت و بالت بۇ خۇشەوېستى دەكەيتەوہ. بەلام ئەو خۇشەوېستىيە نا كە زۆرىنەي خەلك بە حەز پېھاتتىكى كاتى دەيشوبھىنن، بەلكو ئەو خۇشەوېستىيەي كە لە سەرەتاوہ تاكو كۆتايى لەگەلتە، دەبىت بە بەشىك لىت. ئەمەش گەرەترىن كىشەي سەردەمى من بوو دىمىتىرى، گەنجەكان و گەرەكان بەدواي خۇشەوېستىدا دەگەران، بەلام نەياندەزانى ئەوہ چىيە كە بەدواي دەكەون. لەبەر ئەم نەزانىيەش زۆرىنەي خەلك (بە تايبەتى گەنجان) خۇشەوېستى و جنسىان تىكەل بە يەكترى كىردبوو. ھەلبەتە ھەردووكيان بەشىكى دانەبراوى يەكترن، بەلام ھىچيان بەسەر ئەوى تردا زال نىيە. واياندەزانى ئەو ھەول و كۇششەي ئەنجامى دەدەن بۇ بەدەستەيتانى دلى ئافرەت تەنيا بۇ ئەوہيە بتوانن لەگەلى جنس ئەنجام بدەن، تەنيا ئەوہيان لە مېشكدە بوو. جگە لەوہ ھىچى تريان نەدەزانى، ھەر بۆيە ھەمىشە خەم لەوہ دەخوارد و شەرمم دەكرد كە منىش سەر بەو جىلەي ئەوانم. بەلام شتىك ھەيە كە دەبىت بىلېم، ئەو ھەلە تىگەيشتەنەي ئەوان بە تەنيا ھەلەي خۇيان نىيە، بەلكو بەشىكى زۆرى بۇ خانەوادەكانيان دەگەرپىتەوہ. پەرودەي درووست فىرى وەچەكان دەكات

چۆن خوشه‌وېستى ئەنجام بدەن، نەوەكو وەكو ئازەلېك تەنیا بەدوای جوانى جەستە و پروخسار بکەون. هەستیش دەكەم ئەم كېشەیه له سەردەمى تودا زالتەرە، هەلبەتە قسەكانت وایان دەردەخات، هەست بەو شەرمەزارىیەت دەكەم كه له هەمبەر جیلی خۆتدا هەتە.

بەلام با واز لەمە بېنېن، ئەم باسانە هەرگیز كۆتایان پى نایەت، هەرگیز ژەنگ هەلناگرن و هەر دەمىننەو. كەسانىك دەبن لەدوای خۆمانەوە باسى ئەو شتانه بکەنەو، ئیتر مېژوو هەمیشە خۆى دووبارە دەكاتەو.

با بېنەو سەر باسى تۆ. بروا ناكەیت چەندە خوشحالم كه ئەم قسانەم ئیستا بۆ دەكەیت، له كۆتاییدا توانیت زال بیت، ئەمە مایەى شانازییە. شانازی بە خۆتەو بکە، كینەیهك له دلتدا نەما كه زۆر كەس هەن له تەواوی ژياناندا ناتوانن له دلایان دەرى بکەن، هیزی ئەو هیان نییە. بەلام وریابە دیمیتى، راستە كه ئەو كینەیه نەماو، بەلام ئازارەكه هەر ماو، هەستى پى دەكەم. دەزانم، دەزانم... له هەمووان باشتر دەزانم كه ئەو ئازارەى هەتبوو له گەل ئەمەى ئیستا زۆر جیاوازه، بەلام هیشتا وردە ئازارىك هەیه كه جار جار دووچارى خەمت دەكات.

هيوادارم ئامۆزگارى من وەرگريت و نه هيليت كارت
 تيبكات، چونكه كه يهك جار دەرگات بۆ كردهوه، ئيتىر
 هەرگيز بهرت ناداتهوه. ئازارهكانى رابردوو وەكو
 مشەخۆرىك وان، تاكو زياتر بميننهوه، ئەوا زياتر بهرهو
 لەناوچوون دەبەن. بۆيه مەهیلە كارت تيبكهەن. هەر
 كاتيكيش بەرۆكيان گرتيت ئەوا چاوهكانت داخه و تەنيا
 ويناى ئەو ئاسوودەبىيه بكه كه ئىستا هەستى پىدەكەيت،
 بەلئىنم پى بدە كه وابكهەيت."

لەگەل پىزى بىن پايەنم

فيۆدۆر دوستۆيڤسكى

بۆ بەرپز فيودور دوستويفسكى

"وھكو پيشووتر باس م كرد ئەوا بەشئىكى زورى ئەو ئازارە لەناوچوو، وە وھكو فەرمووشت تەنیا بەشئىكى كەمى ماو، دان بەوھدا دەنئيم. ئەو ئازارەى كە بۆ ماوھى دوو سال ژيانى وھكو دۆزەخ لى كردبووم، لە كۆتايدا زۆربەى پوو كايەو و تەنیا كەمئىكى لى ماو تەو كە لە راس تيدا نرخئىكى ئەوتوى نيبە. جار جار وھكو مارئىكى بريندار دەيەوئ كۆتا ھيرشى خوى بكات پيش ئەوھى بمرئ، لەم كارەشدا سەر كەوتوو، بەلام تەنیا بۆ چەند ساتئىكى كەم. سەرھراى ئەوھش ئەوا چيتر ئەو قولئيبەى جارانى نەماو، و كارم تئناكات، چيتر رينگر نيبە لە بەردەم ژيان كرنى من، ئەو ژيانەى كە منيش وھكو ھەر مرؤفئىكى تر شايستەى ئەوھم بچيترم. ئيستا ئەو ئازارە بوو بە يادەوھريبەكى دوور، وھكو خەونئك كە باش بئرت نيبە و تەنیا كەمئك ئازارت دەدات، ئەوئيش وھكو باس م كرد تەنیا بۆ چەند ساتئك. وە ئاى بەرپز دوستويفسكى تەنیا تۆ لەم ھەستەم تئدەگەئ، تەنیا تۆ لەو تئدەگەئ چەندە ئاسوودە بەخشە كە ئەم ئازارە چيتر كارم تئناكات. وھكو خۆت ھەمئيشە دەلئيت... بۆ ئەوھى مرؤف بەراستى بژئت، ئەوا دەبئت ئازار بچيترئ، ئەوھى ئازار نەچيترئ ئەوا ناژئت. منيش كە ئازارم چەشت و بەسەرئدا زال بووم، ئئنا نرخى ژيانم

بۆ دەرکەوت. ئىستادەستىم بە ژيان كىردۈۈ بەرپىز
 دۆستۆيۇقىسكى، دەزانم دىرەنگە، بەلام گىرنگ ئەۋەيە لە
 شۆيىنىك دەست پىنىكەين. ئەۋەي لەسەرمە ئەۋەيە كە ھەۋل
 دەدەم قەرەبۈۋى ئەۋ كاتانە بىكەمەۋە كە ۋامدەزانى دەژيام،
 بەلام لە راستىدا نەدەژيام ۋ تەنبا فىلم لە خۇم دەكرد.
 لەمەۋدوا دەژىم، لەپىناۋ خۇم ۋ خۇشەۋىستانم دەژىم.
 لەگەل رىتىمى ژيان دەپۇم ۋ ھەرگىز ئاور نادەمەۋە،
 ھەرگىز جارىكى تر بەۋ رىگا تارىكەدا نارپۇمەۋە كە
 سالەھايەك منى لە داۋى تارىكى ۋ رىق ۋ كىنە ھاۋىشت.

بەلەين بىت بەرپىز دۆستۆيۇقىسكى كە ھەرگىز رىگە نەدەمەۋە
 ئەۋ ئازارە جارىكى تر بەرۇكم بگرىتەۋە، ھەرگىز بۆ
 ساتىكىش لە بەردەمىدا چۆك نادەم. گىرنگ نىبە گەۋرە بىت
 يان بچۈۋك، زۇر بىت يان كەم، ھەرگىز جارىكى چۆك
 دانادەمەۋە بۆ ئەۋ ئازارە.

سوپاس بۆ ھەموو شتىك بەرپىز دۆستۆيۇقىسكى، سوپاس
 بۆ ئەۋەي كە ھەمىشە ياۋەرم بوۋىت ۋ ئاگات لىبووم،
 تەنانەت ئەۋ كاتانەي كە خۇشت نەتدەزانى كە چەندە
 ورياي منىت ۋ ئاگات لىم.

سو پاس بۇ ئەۋەى كە لە تارىكتىن و ناخۇشترىن
ساتەكاندا گوئىبىستى قسه كانم بوويت، دلئەوايىت دامەۋە،
پىنوئىت كىردم.

ئەمە نامەى ماللاۋىى من نىيە، بەلكو دەستپىكە. ۋەكو چۇن
گوئىبىستى تالايى ژيانم بوويت، ئەۋا لەمەۋدوا گوئىبىستى
شىرىنىيەكەشى دەبىت.

پىز و سلاۋىكى بى كۆتام بۆت ھەيە بەپىز دۆستۋىقسكى.
ۋە ھاوسەرە ناۋازەكەم و كچە خوئىن شىرىنەكەشم بە
ھەمان شىۋە سلاۋيان بۆت ھەيە، دەربارەى تۆ زۆر بۆ
ئەۋان دواوم.

رۆژىك دادىت يەكتى دەبىننەۋە، بەلام ھىوادارم دلئەنگ
نەبىت كە بلىم ھىوادارم بەمزوانە نەبىت، چونكە ھىشتا
زۆر ماۋە ئەنجامى بدەين. تاكو نامەى داھاتوو ورياي
خۆتبە، بەمزوانە و بە وىستى خودا لە پىگەى
نامەكانمانەۋە بە دیدارى يەكتى شاد دەبىنەۋە.
تاكو ئەۋ كات خوات لەگەل بەپىز دۆستۋىقسكى."

لەگەل پىز و خۇشەۋىستىيەكى بى سنورم

دىمىترى قۇلكوف

وهره نهی مهرگ

له لیواری دهرهوهی دارستانیک وهستابوو، له ژیرنمه‌ی باراندا سهیری پیشه‌وهی کرد و ریگایه‌کی قیرکراوی بینی که به ناوهندی دوو دارستاندا ده‌رۆیشت. که‌میک له ریگایه‌که تیراما که له‌پر دوو ئۆتۆمبیل به ئاراسته‌ی پیچه‌وانه‌وه دهرکه‌وتن، هه‌ردووکیان به خیرایی له یه‌کتري نزیک بوونه‌وه تا‌کو له کوتاییدا خویان به یه‌کتري دادا. دهنگیکی وه‌ها به‌رز له ئاکامی ئه‌و خۆپیک‌دادانه به‌رز بۆوه که خه‌ریک بوو په‌رده‌ی گوئییه‌کانی بته‌قینیت. دوا‌ی ئه‌وه‌ی که کاریگه‌ری دهنگه به‌رزه‌که به‌ریدا، ئه‌وا به تۆقینه‌وه به‌ره‌و لای دوو ئۆتۆمبیله تیکش‌کاوه‌که رایکرد. که له ئۆتۆمبیلی یه‌که‌م نزیک بۆوه، ئه‌وا بینی که شو‌فیره‌که مردبوو، گه‌نجیک بوو له کوتایی ته‌مه‌نی بیست سالییدا. دوا‌ی ئه‌وه‌ی که سه‌رنجی له‌سه‌ر ئه‌و لایه‌رد، ئه‌وا پووی له ئۆتۆمبیله‌که‌ی تر کرد، بینی که ئۆتۆمبیله‌که چوار که‌سی تیدابوون، پیاویک و ئافره‌تیک، له‌گه‌ل دوو مندالی بچووی چه‌وت سالان. دیار بوو که هه‌مووان مردبوون، جگه له پیاوه‌که که بینی سه‌ری به هیواشی ده‌جوولاند. بۆیه خیرا لیی نزیک بۆوه و دهرگایه‌که‌ی کرده‌وه، دواتر سه‌ری

پیاوه‌که‌ی به لای خویدا سوړاند تاكو پوخساری ببینیت،
 كه پوخساری ئه‌وی ببینی، ئه‌وا پروای به‌وه نه‌کرد، كه به
 دوو چاوه‌كانی خو‌ی ببینی، چونكه پوخساری ئه‌و پیاوه‌ی
 كه ببینی پوخساری خو‌ی بوو!

هر له‌گه‌ل ببینی ئه‌مه، ئه‌وا له‌پر له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌كه‌ی له
 خه‌و هه‌ستا و به‌هه‌ناسه‌ سوارییه‌کی زوره‌وه سه‌یری
 ده‌وروبه‌ری کرد، ئه‌وه‌ی ببینی ته‌نیا خه‌ونیکي ناخوش بوو،
 خه‌ونیک كه به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام میتشکی ئه‌وی داگیر
 کردبوو.

به‌لام ئه‌وه خه‌ونیکي ئاسایی نه‌بوو، نه‌وه‌كو ته‌نیا له‌به‌ر
 دووباره‌بوونه‌وه‌ی، به‌لكو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌ونه‌كه‌ی
 یاده‌وه‌ری مردنی خانه‌واده‌كه‌ی بوو له‌و رووداوه‌.

سالیك به‌سه‌ر ئه‌و پوژده‌ا تپه‌ری بوو كه تپیدا
 خانه‌واده‌كه‌ی له‌ده‌ستدا بوو، سالیك به‌سه‌ر ئه‌و پوژده‌ی كه
 تپیدا جیهانی ئه‌و نوقمی تاریکی بوو. هر له‌و پوژده‌وه
 تاكو ئیستای، ئه‌وا هر كاتیک خه‌وی لیکه‌وتبا، ئه‌وا خه‌ونی
 به‌و رووداوه‌ نه‌فره‌تیه‌وه ده‌ببینی، هر جاریکیش كه ئه‌و
 خه‌ونه‌ی ده‌ببینی، ئه‌وا زیاتر هه‌ستی به‌ ئازار و ته‌نیایی
 ده‌کرد.

چیتر نهیتوانی بهرگهی ئه و یادهوه رییه بگریت، چیتر نهیتوانی شه و له دواى شه و بینهرى ئه وه بیته که خانه واده که ی له دهست بچیت، بویه پویشته نهومی سهروه و دهرگای ژووره که ی کرده وه.

پویشته لای قاسه که که له پشتی تابلویه که وه شاردرابووه، تابلویه که ی لابر د و قاسه که ی کرده وه. ناوه وه ی قاسه که پیکهاتبوو له کومه لیک تومار، چهند سه هفته یه ک پاره، وه چه کیک له جوړی "سمیث و ویسن ۳۸"، هه ر که چه که که ی بینى، ئه واهه لگرت و له ناو گیرفانى چه پی چاکه ته که یدا شاردرییه وه، دواى ئه مه پاره کانیشی هه لگرت و له ناو زهرفیکی نامه ی هاویشتن، که ئه مه ی ئه نجامدا، ئه واهه زهرفه که ی خسته گیرفانى راستی چاکه ته که ی و دواتر قاسه که ی داخسته وه. که چه که که ی هه لگرت، ئه واهه ژووره که پویشته دهره وه و دواتر به ریپه وه تاریکه کانی ماله که یدا به ره و دهرگای دهره وه پویشته. که گه ی شته نهومی خواره وه، ئه واهه دهرگایه که نزیک بووه، له کاتیکدا که دهستی له سه ر دهسکی دهرگایه که بوو، ئه واهه سه رى بو خواره وه دانواند وه کو ئه وه ی بیر بکاته وه، چهند ساتیک به م شیویه تیپه رى تاكو له کوتاییدا هه ناسه یه کی قوولى هه لگیشا و دواتر دهرگاکه ی کرده وه. که چهند هه نگاویکی به ره و دهره وه برد، ئه واهه خیرا بایه کی وشکی سارد به ره و

پرویدا هات، بایه کی وه ها سارد که وایکرد پروخساری
 سوور هه لگه ریئت. کاته کانی تر نه گهر دوو چاری
 سه رمایه کی له و شیوه یه بووبایه وه، نه وا ده گه رایه وه بو
 ژووره وه تا کو سه رمایه که تیده په پی، یا خود پو شاک ی
 نه ستوورتری له بهر ده کرد تا کو خو ی له و سه رمایه
 بیاریزیت، به لام نه و روژه که تهنانت چاکه تیکی ته نکی
 ره شی له بهر دا بوو، نه وا نه و سه رمایه ی به لاهه گرنگ
 نه بوو، وه کو نه وه بوو که چیت سه رما کاری تینه کات،
 یا خود ورد تر بلین به لایه وه گرنگ نه بوو. به هر حال دوا ی
 نه وه ی که هه نگاوی به ره و دهره وه برد، نه وا دهر گایه که ی
 له دوا ی خو یه وه داخست و به سه ر شه قامه به ستووه کاند
 به ره و شوینی مه بهستی به ریکه وت. ته نیا بیست خووله ک
 له و شوینه وه دوور بوو که ده یویست بو ی بچیت، بو یه به
 هه نگاوی هیوا شه وه ریگا و شه قامه کانی ده بری. له کاتیکدا
 که به شه قامیکی کراوه دا دهر ویشت، نه وا تینی نی کرد که
 ته نیایه، جگه له خو ی، نه وا هیچ که سیکی تر به وییدا
 نه دهر ویشت. هه لبه ته نه مه ی به لاهه سه یر نه بوو به وه ی که
 نیواره یه کی دهرنگ بوو، خه لک له م کاتانه دا زیاتر له ماله وه
 ده مینه وه و له به رده م ناگری ناگردانه که یان داده نیشن
 تا کو خو یان له دهستی نه و سه رما وشکه بیاریزن. له
 کاتیکدا به ته نیا به ریگادا دهر ویشت، نه وا له ریگه ی

دارشته‌یه که وه بای دایه وه و به‌ره و شه‌قامیکی تر به‌ریکه‌وت، شه‌قامیک که به شوینی مه‌به‌ستی ده‌گه‌یاند، شه‌قامیک که تیندا ویستی چاوی به که‌سیک بکه‌ویت.

کاتیک گه‌یشته‌ئه و شه‌قامه‌ی که مه‌به‌ستی بوو، ئه‌وا کورپیکی بینی، کورپیک که له‌سه‌ر عاره‌بانه بچووکه‌که‌ی له به‌یانیه‌وه تاکو کوتا‌ساته‌کانی شه‌و له‌فه‌ی ده‌فرۆشت، کورپیک که ته‌واوی‌ساته‌کانی ژیانی ته‌رخان کردبوو تاکو بژیوی ژیان پیدا‌بکات و خوش‌که بچووکه‌که‌ی به‌خپو بکات. زۆربه‌ی رۆژه‌کان ده‌رۆیشت بۆ لای ئه‌و تاکو زگی برسی‌خۆی تیر بکات، به‌لام ئه‌مه هۆکاری راسته‌قینه‌ی رۆیشتنی ئه‌وه نه‌بوو بۆ لای، به‌لکو بۆیه ده‌رۆیشته لای چونکه خه‌مخۆری و کۆش‌شی ئه‌و کورپه‌گه‌نجه‌زه‌ی ژیانی پئ ده‌به‌خشی، وای لیده‌کرد بۆ ساتیک ئه‌و ئازاره له‌بیر بکات که زۆربه‌ی کاته‌کان دل‌ی ده‌گوشی و ده‌یخسته داوی تاریکییه‌وه. به‌م شیوه‌یه، ئه‌وا بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر توانی به‌رگه‌ی ژیان، به‌رگه‌ی ته‌نیایی و ئازار بگریت. به‌لام وه‌کو چۆن هیچ شتیک بۆ هه‌میشه‌نییه، ئه‌وا ئه‌و به‌رگه‌گرتنه‌ش بۆ هه‌میشه‌نه‌بوو.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی که رۆیشته لای و سلّوی لیکرد، ئه‌وا کورپه‌گه‌نجه‌که به‌روویه‌کی خۆشه‌وه سلّوی لیکرده‌وه، پیش

ئەوھى ئەو ھىچ بلىت، ئەوا كورە گەنجەكە دەيزانى كە چى دەوئىت، بۆيە خىرا لەفەكەى بۆ پىچايەوھە و بە گەرمى پىيدا. كە لەفەكەى وەرگرت، ئەوا دەستى بۆ گىرفانى برد و پارەى لەفەكەى پىدا، بەلام ھەر ئەوھندە نا، بەلكو دواى چەند ساتىك زەرفى پارەكەى دەرھىنا و بە كورەكەى دا، كورەكە نەيزانى ئەوھە چىيە و چى تىدايە، بۆيە بەلایەوھە زۆر سەير بوو. دواى ئەوھى كە سوپاسى كرد و لەوئى دووركەوتەوھە، ئەوا كورە گەنجەكە زەرفەكەى كردەوھە، تووشى شوک بوو كاتىك ئەو برە پارە زۆرەى بىنى. كە ئەوھى بىنى، ئەوا خىرا لە عارەبانەكەى دووركەوتەوھە و دواتر بانگى پىاوەكەى كرد، بەلام بوونى ئەو چىتر نەدەبىنرا، ئەمەش كۆتا جارىك بوو كە چاويان بە يەكترى بکەوئىت.

لە كاتىكدا كە بەسەر شوستەى شەقامەكەدا دەرۆيشت، ئەوا دەستى كرد بە كردنەوھى زەرفى لەفەكە، ئەو لەفەيەى كە لە ژىر ئەو كەشە ساردەدا ھەلمى گەرمى دەرەكرد، خەرىك بوو قەپالتىكى لى بدات كە لەپر سەگىكى لاوازى بىنى لە سووچى شەقامەكەوھە بە چاويكى برسىيەوھە لەو دەروانىت، نەيتوانى لەفەكەى بخوات لە كاتىدا سەگەكە بە ھۆى برسىيەتییەوھە دەينالاند، بۆيە لى نزيك بووھە و لەفەكەى لە نزيك ئەو لەسەر زەوى دانا. دواى ئەمە لى

دوورکه و ته وه و له سهه رېگای خوی به ردهوام بوو، له کاتیکدا که چهند ههنگاو یک دوورکه و ته وه، ئەوا ئاوړی بۆ دواوه دایه وه و بینی که سهگه که به شیلگی ریه کی زوره وه دهستی کردبوو به خواردنی له فه که، ئەو بره خوار دنه که مه وایکرد وزه ی بۆ بگه رېته وه.

دوای ماوه یه که رۆیشتن به لای دوکان و خانووه سارده کاند، ئەوا له کۆتاییدا به شوینی مه بهستی گه یشت. رۆیشتن بۆ لای خانوویه کی گه وره، خانوویه که ئاشکرا بوو تازه بوو، خانوویه که چهند رۆژیک له مه و بهر نیشانی دوو کریاری تازه هاوسه ر دا.

له ده رگای سهه ره کی نزیك بۆوه و دواتر کلیلیکی له ناو گیرفانی ده رهینا، کلیله که ی له ناو قوفله هاویشتن و دوای ساتیک ده رگایه که ی کرده وه. دوای ئەوه ی که رۆیشته ژووره وه، ئەوا ته واوی ژوور و رېره وه کانی به به تالی بینی، هیچ که لووپه لیک بوونی نه بوو، هیچ شوینه واریکی ژیانی پیوه دیار نه بوو، هه لبه ته ئەمه ش سهه یر نه بوو به وه ی که گوتمان خانووه که تازه بوو، ئەوه ش له رېگه ی نه بوونی که لووپه ل و بۆنی توندی بۆیاغی دیواره رهنگ بیجیه کانه وه ئاشکرا بوو. بۆ ماوه ی چهند خووله کیک به ناو ژوور و رېره وه کاند رۆیشتن، ته واوی نهۆمه کانی سهه ره وه

و خواره‌وهی بری تاكو له كۆتاییدا گه‌یشت به هۆلیکی چۆل. كه گه‌یشته ناو ئه‌وئ، ئه‌وا له ناوه‌ندی هۆله‌كه له‌سه‌ر زه‌مینه دارینه ساره‌ده‌كه دانیشت، بی ئه‌وه‌ی بیر له هیچ بکاته‌وه، بی ئه‌وه‌ی هه‌ست به هیچ شتیك بکات، ئه‌وا به‌م شیوه‌یه له دانیشتنه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. دوا‌ی چه‌ند خوله‌کیك به‌سه‌ر دانیشتنه‌که‌یدا كه له دانیشتنی په‌یکه‌ریك ده‌چوو، ئه‌وا ده‌ستی بۆ گیرفانی چاکه‌ته‌که‌ی برد و ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، دوا‌ی ئه‌مه ده‌مانچه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و لوله‌که‌ی خسته ناو ده‌مییه‌وه. له کاتی‌کدا لوله‌ی ده‌مانچه‌که‌ له‌ناو ده‌میدا بوو، ئه‌وا هه‌ستی به هیچ ترسیك نه‌کرد، هه‌ستی به هیچ دانه‌نگییه‌ک نه‌کرد، به‌لکو تا‌که شتیك كه هه‌ستی پیکرد ئه‌و ئازاره کوشنده‌یه بوو كه له دایدا بوو، ئازاریك كه به‌م ئیستایه‌ی ئیره‌ی گه‌یاندا، ئازاریك كه سوور بوو له بن‌برکردنی.

پیش ئه‌وه‌ی فیشه‌که‌که به‌قه‌ینیت و میشکی خۆی بپه‌ژینیت، ئه‌وا له دای خۆیدا ده‌ستی به ژماردن کرد.

یه‌ک، دوو، سێ...

ئەمەش وەفا

دوای زانینی نەینى ھاوسەرەكەى، ئەوا بۆ سى رۆژ نەیتوانى دەربارەى ئەو لە بىرکردنەو بەسەستىت، هیشتا باوەرى بەو نەدەکرد كە ئەو بەیانىیە لە كاتى چوونى بۆ سەر كار بىنى. بۆ بەیانى رۆژى سىيەم لەسەر جىگایەكەى ھەستا، تەواوى شەو كە نەخەوتبوو، بەلكو بە چاوە سوور و ماندووەكانى تەنیا سەیرى سەقى ژوورەكەى دەکرد، كەوتبوو ھالەتیکى سەیرەو. كاژىرىك بۆ كارەكەى ما بوو، بەلام ھەر ھەستا و پۆشاكەكەى پۆشى، واى دانابوو كە ئەمرو زووتر بچىت بۆ سەر كار، بەلام ئەمە روى نەدا وەكو چۆن پاش ماوەیەكى كەم باسى لىوہ دەكەم.

"ئازىزەكەم، بۆوا زوو ھەستاویت؟ ئایا ئەمرو زوو بەرى دەكەویت؟ زۆر باشە، با برۆمە خوارەو و نانى بەیانیت بۆ ئامادە بكەم."

ئافرەتەكە كە چاوەكانى خەوالو بوون و تازە لەخەو ھەستا بوو، ئەوا بە باوەشكەو ئەمەى گوت.

"پىویست بەو ناكات، لە رىگا شتىك دەخۆم، خۆت بخەو."

پیاوه که ئەمە ی بە میهره باننیه وه گوت، به لام میهره باننیه کی ساخته چونکه له و کاته دا هه لچوونه کانی له ئاستیکدا بوون که زوری ئازار ددان، بۆیه به ئەستهم توانی خوی کۆنترۆل بکات.

ئافره ته که که ئەمە ی بیست، ئەوا سهری له قاند و دووباره سهری خسته وه ژیر سه رینه که ی، به لام نه خه وته وه، به لکو وا خوی دهر خست که ده خه ویتته وه. پیاوه که که له ژووره که رۆیشته دهر وه، ئەوا ئافره ته که زهر ده خه نه یه ک که وته سه ر لئوه کانی و دوا ی چه ند ساتیک له سه ر جیگایه که ی هه ستا، رپووی له و میزه یه بچوو که کرد که له ته نیشته جیگای خه وتته که یه وه بوو، مۆبایله زیره که که ی که له سه ر میزه که بوو هه لگرت و دواتر ژماره یه کی لیدا.

"ئەمڕۆ زوو ده چیتته سه ر کار، بۆیه کاژیریک ی تر لیره به."

له گه ل گوتنی ئەمه، ئەوا به زهر ده خه نه وه مۆبایله که ی داخسته وه.

پیاوه که که له پشت دهر گایه که وه وه ستابوو، ئەوا ئەم قسه یه ی بیست. دل ی توند بوو و قورگی گیرا، نه یزانی چۆن مامه له له گه ل ئەوه دا بکات. دوا ی بیستنی ئەمه، ئەوا به شله ژاوییه وه له و ی دوور که وته وه، دواتر رۆیشته خواره وه و رپووی له به شی خواره وه ی که وه نته ره که کرد که له

چیشتهخانه که بو، دەرگایه که ی کرده وه و دهستی بۆ به شی
 دوا وه برد، شتیکی دهرهینا که چند هفته یه ک له مه و بهر
 شار دبو و یه وه، ئەوه دهمانچه بوو. دوا ی ئەوه ی که
 دهمانچه که ی هه لگرت و له باخه لی چاکه ته نیلییه که یدا
 شار دییه وه، ئەوا له مال رۆیشه دهره وه. به ره و کار به پری
 نه که وت، به لکو به ره و ئەو باخچه یه به ریکه وت که زور جار
 له کاتی گه رانه وه ی له سه ر کار تیندا دهمایه وه و سه یری
 جوانی سه وزایی ده و روه یری ده کرد. هه رچهنده ئەو
 به یانییه به یانییه کی سارد بوو و هی ئەوه نه بوو بچیت بۆ
 باخچه که، به لام ئەو گرنگی پی نه دا، هه سستی به سه رما
 نه ده کرد، راستی جگه له و دل توندییه هه سستی به هچی تر
 نه ده کرد. له کاتیکدا که بۆ ماوه ی نیو کارژیر نومی
 جیهانیکی تاریک بوو، ئەوا له پر چند یاده وه ریییه کی
 بیرهاته وه، یاده وه یری خو ش.

هیشته تا ئەو پۆژهی بیر بوو که بۆ یه که م جار ئەوی له
 زانکو بینی، سالی یه که می خویندنی بوو، خویشی له سالی
 سینییه می خویندندا بوو. هه ر له یه که م نیگاوه دلی که وته
 سه ر، دلی که وته سه ر قژه زه رد و جوانه که ی، چاوه ره ش
 و میهره بانه کانی، رووخساره هیمن و ریکه که ی. هه ر که
 ئەوی بینی، ئەوا بریاریدا دلی به ده ست به ینیت، هه ر

ئەمەش پاش ماوەیەك پرویدا، دواى چەند سالىكى كەمىش
هاوسەرگىريان كرد.

لە كاتىكدا كە بىرى لەمانە دەكردهوه، ئەوا نەيزانى كە چۆن
ئەوه پرویدا، نەيزانى كە چۆن لە يەك دووركەوتنەوه، هەم
لە پرووى سۆز و هەمىش لە پرووى جنسىيەوه، جىي باسە
كە ماوەى سى سال بوو كارى سەرچىيان ئەنجام نەدابوو.

دواى ئەم يادەوهرييانە، ئەوا دلى دووبارە توند بۆوه،
هەناسەى باش بۆ نەدرا، سەرى كەوتە حالەتى گىژبوونەوه.

لە گەرمەى ئەم هەستانە، ئەوا بە يەك جوولە هەستا و
دووبارە بەرپىكەوتەوه، بەلام بەرەو كارەكەى نا، بەلكو
بەرەو مالەوه.

كە گەيشتەوه مالەوه، ئەوا بە هىمنى دەرگايەكەى كردهوه،
قوفل درابوو، بۆيە بە كليلەكەى كردييهوه.

كە بە ريزهوهكەدا رۆيشت و گەيشتە لای ئەو پليكانانەى
كە بەرەو نھۆمى سەرەوهيان دەبرد، ئەوا گويبىستى
كۆمەلە دەنگىك بوو، دەنگى دوو كەس دەهات كە...

زانى ئەو دەنگانە چىن، بەلى زانى.

له گه‌ل برپینی هر پليکانه‌يه‌ک، ئه‌وا دهنگه‌کان به‌هيزتر و به‌هيزتر ده‌بوون، له‌گه‌ل بيستنی هر دهنگيکيش، ئه‌وا دلّی توندتر و توندتر ده‌بوو، به‌رادده‌يه‌ک دلّی توند بوو که هه‌ستی ده‌کرد دلّی خه‌ريکه له‌سینگی دیته‌ده‌روه و کۆتایی به‌ژیانی بی‌مانای ئه‌و دینیت.

که‌گه‌يشته‌لای ده‌رگایه‌که، ئه‌وا ده‌ستی له‌سه‌ر ده‌ستگری ده‌رگایه‌که‌دانا، به‌لام پيش‌ئه‌وه‌ی بيکاته‌وه، ئه‌وا گوئی له‌ده‌رگایه‌که‌نزيک کرده‌وه.

"به‌لئ... به‌لئ... خیراتر! خیراتر!"

ئافره‌ته‌که‌ئهمه‌ی به‌ده‌نگيکی پر له‌چیزه‌وه‌ده‌گوت.

پیاوه‌که‌که‌ئهمانه‌ی ده‌بيست، ئه‌وا سمتی توندتر ده‌گرت و چووکي خیراتر له‌ناو ئه‌ودا داويشت.

"به‌ل... به... به‌لئ... ئهمه‌م به‌دلّه!"

پیاوه‌که‌نه‌یتوانی له‌وه‌زیاتر له‌پشتی ده‌رگایه‌که‌بوه‌ستیت، بۆیه‌کردیبه‌وه‌و به‌هیمنی پویشته‌ژووره‌وه. به‌لام ساتیک پيش‌ئه‌وه‌ی ده‌رگایه‌که‌بکاته‌وه، ئه‌وا بی‌ئه‌وه‌ی خوی هه‌ستی پی‌بکات ده‌ستی بۆ ناو چاکه‌ته‌که‌ی برد و ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ره‌یتا.

پیاوهکه که پویشته ژوورهوه، ئەوا هاوسه رهکه ی و پیاویکی تری به پروتی بینی، له بهردهمی ئەو کاری سه رجیان ئەنجام ددا. سه رهتا ههستیان به بوونی ئەو نه کرد بهوهی که پشتیان لهو بوو، به لام کاتیک گوئیستی داخستنی دهه گایه که بوون که پیاوهکه به ئەنقهست به توندی داخست، ئەوا راجله کین و به ترسه وه له کاره که یان وهستان. هه ره له گه ل بینی پیاوهکه، ئەوا ههردوکیان کشانه وه و خویان به به تانییه سپییه که داپوشی. دوی ساتیک له بیدهنگییه کی نائاسووده، ئەوا دوو زیناکه ره که تینی شتیکیان کرد، شتیکی توئینهه، ئەو دهمانچه یان بینی که پیاوهکه بی ئەوهی ههستی پی بکات به دهستی راستی گرتبوی.

"ئازیه که م... ئازیه که م... سهیره که، ببوره! ببوره که به م شیوهیه بوته دهه که وت!"

ئافه ته که دهستی کرد به پارانه وه، پارانه وه یه که دیار بوو ترسیکی گه وره ی له گه لدا بوو.

پیاوهکه ی تر هچی نه گوت، به لکو ته نیا به چاویکی زهق و پر له ترسه وه سهیری ده کرد.

پیاوه که له و کاته دا گوئی له هیچ نه بوو، راستی هیچیشی نه ده بینی، هه لچوونه کانی به راددهیهک توند بوون که په یوهندی به خودی واقعیه وه له دستدا بوو.

بی ئه وهی بیر بکاته وه، ئه وا ده مانچه که ی به رز کرده وه و ئاراسته ی هه ردو و کیانی کرد.

"تکایه، تکایه ئازیزه که م! تکایه ئه م ده مانچه یه لابه، سویند ده خۆم که دووباره ی ناکه مه وه، سویند ده خۆم که له مه و دوا بو هه میشه بو ت به وه فا ده بم!"

ئافره ته که دووباره ده سستی کرد به پارانه وه، به لام ئه م جاره ده سته کانی بو به رز کرده وه و دواتر پیاوه که ش به هه مان شیوه وه کو ترسنوکیک ده سستی کرد به پارانه وه.

پیاوه که که له و حاله تایبه تییه دا بوو، ئه وا له هیچ تیئه ده گه یشت، ئه وه ی ده بیست ته نیا ژاوه ژاویک بوو.

له کاتی که که ئه وان ده پارانه وه، ئه وا په له پیتکه که ی راکیشا و به دوو گولله هه ردو و کیانی نوقمی خوین کرد.

دواتر ده مانچه که ی ئاراسته ی سه ری خوی کرد و به دوو چاوی پر له فرمیسه که وه میشکی پرژاند.

پیاوایش مروفن

کییوردی کۆمپیوتەرەکهی کهمیک بهلا نابوو، ئانیشکی قۆلی راستی بهر راگری پینووسهکان لکابوو، سه‌ریشی خستیوووه سهر دهستهکانی، له ژیریشه‌وه چهند کاغه‌زیکى سپی نووسراو قه‌تیس کرابوون. چاوه‌کانی داخستبوون، وا دهرده‌که‌وت هیچ باش نه‌خه‌وتبیت. بۆ ماوه‌ی چهند خوله‌کێک به‌و شیوه‌یه‌ مایه‌وه که دهنگی زهنگی ته‌له‌فونی نۆر‌ماله‌که‌هات. سه‌ری به‌رز کرده‌وه، به‌ چاوه‌ ماندوو‌ه‌کانی سه‌یری کرد. دواى چهند ساتیک له تیزامانیکى سه‌یر، وه‌کو ئه‌وه‌ی هزری له‌وئ نه‌بیئت ئه‌وا ته‌له‌فونه‌که‌ی هه‌لگرت.

—به‌لی؟

—به‌ریز هافی، ویستم پیت بلیم که به‌ریز سیکیا بۆ ئه‌م‌رۆ کاتی هاتنی گۆریوه، گوتی ئه‌گه‌ر بکریت ئه‌وا بۆ ئیواره دیته‌لات. پێی بلیم چی، ئایا بلیم ئه‌و کات بیئت یان واده‌که‌ی بۆ بکه‌مه‌ سبه‌ی؟

—پێی بلی بۆ سبه‌ی بیئت، ئه‌م ئیواره‌یه‌ کاتم نابیت.

-زور باشه گوره م، كه وايه پي ده ليم سبه ي بو كاترمير
ده ليره بيت.

سكرتيره كه خريك بوو ته له فونه كه داخاته وه كه هافي به
دهنگيكي بي هيز گوتي:

-كاتيا...

-به لي گوره م؟

-ئه زيه ت نه بيت ده توانيت ئاويكي ساردم بو بينيت؟ سه رم
زور ديشيت، چه بيكي سه ريشه شم بو بهينه.

-به چاوان گوره م.

-سو پاس.

هافي ته له فونه كه ي داخسته وه و دهستي خسته سه ر
چاوه كاني، كه ميكي گوشين.

زوري پي نه چوو ده رگاي نووسينگه كه ي كرايه وه، كچيكي
گه نجي قژ زهرد هاته ژووره وه، ته مه ني له دهوري بيست
و پينج ساليك ده بوو. په رداخيكي ئاوي به دهسته وه كه له
سارديياني شووشه كه رهنگيكي ته ماوي دايرت بوو، قه تراهي
ئاو به وردى لي دي ده رزان. به دهسته كه ي تريشي پارچه
چه بيكي به دهسته وه، له سه ري نووسرابوو 'Relief for'

"head ache", ئەو حەبە بوو كە ھاڧى ھەمىشە سەرى پى چاك دەبوو ە بە ھۆيەو ە تووشى خەو دەبوو، زۆرى حەز بەو ە دەھات. كاتياى سكرتيرى بە تايبەتى ئەو ەى لەناو دۆلابى مېزەكەيدا ھەلگرتبوو، ئەو ماو ەيە بەرېز ھاڧى زۆر سەرى دەھيشا.

سكرتيرە گەنجەكە پەرداخى ئاوەكەى بۆ لەسەر مېزەكە دانا، لەسەر بنكى پلاستىكى پەرداخ كە تايبەت بوو بەو ە. دەنكىك حەبىشى دەرھىنا و پارچەكەى كشاندەو ە، خستىيە ناو دەستى بەرپۆبەرەكەى. ھاڧى حەبەكەى خستە ناو دەمىيەو ە، بۆ ساتىك تالى حەبەكە كەوتە سەر زمانى، بەلام خيرا ئەو تامە نەما كە ئاوە ساردەكەى بە دەمىدا كرد و حەبەكە بە قورگىدا رۆيشتە خوارەو ە.

ئاوەكە كەمىك توند بە قورگىدا تىپەر بوو، ئەو ە واىكرد چەند دلۆپەيەك بەر بۆرى ھەواى بكەون و كۆخە بكات.

"باشىت بەرېز ھاڧى؟! "سكرتيرە گەنجەكە بە نىگەرانىيەكى زۆرەو ە ئەمەى گوت، بە دەورى مېزەكەدا خوولايەو ە و لىي نزيك بۆو ە، خەرىك بوو دەستى لە پشتى بدات كە ھاڧى دەستى بەرز كردهو ە و تىيگەياند ھەموو شتىك باشە.

دەستى بە شىۋەى مستىك كۆكردهۋە و لە سنگى دەدا،
 كۆخىنەكەى ۋەستا و گەرايەۋە سەر بارى ئاسايى خۆى .
 كاتيا لە ۋەساتەدا تىبىنى شتىكى كرد، شتىكى بىنى كە ئەۋى
 ترساند.

"ئەۋە پەنجەت چى بەسەرھاتوۋە؟ شىن و مۆر بۆتەۋە!"

هاقى بۆ ساتىك سەيرى پەنجەى دۆشاومژەى كرد،
 پرويەكى نائومىدانە كەۋتە سەر پروخسارى، نەيدەۋىست
 ئەۋ بەۋە بزانىت. ئەۋ بەيانىيە پىش ئەۋەى بىتە سەر كار
 لە سەراۋى نھۆمى خوارەۋەى كۆمپانیا لە بەردەم ئاۋىنەكە
 ۋەستا، پەنجەى دۆشاومژە و پەنجەى ناۋەرەستى ئازارىكى
 زۆريان ھەبو، بە تايبەتى پەنجەى دۆشاۋەمژەى كە چىتر
 تىيدا سوورايى دەمارەكانى تىدا بەدى نەدەكرا، لەجياتى
 ئەۋە رەنگىكى ۋەنەۋشەيى تۆخى مەيلەۋ رەش جىى
 گرتىۋە، كەمىكىش برىندار بوۋبو.

تەۋاۋى ئەۋ رۆژە ئەۋەى دەشاردەۋە يان دەستى لە
 گىرفانى دەنا يان كە قسەى لەگەل يەكىك دەكرد ئەۋا
 قۆلەكانى لەسەر سنگى لە يەكترى دەئالاندن، ياخود
 دەستەكانى لە ژىر مېزەكە دەشاردەۋە.

نەيزانى چى ۋەلامى كاتيا بداتەۋە، گوتنى راستى ھەلبۇزاردە نەبوو. سەھرەتا زمانى تەتەلەي دەکرد، "ئەۋە... ئا... لە..." دواتر دواى چەند ساتىك ئەۋا وشەكان زياتر رېك بوون و مانايان بەخشى.

"دوئى خەرىكى ھەلۋاسىنى تابلۇيەك بووم، بزمارەكەم راگرت بوو و توند كىشىام. بەلام لەجياتى ئەۋەي لە بزمارەكە بەدم، ئەۋا لە پەنجەكانم دا."

شىكىردنەۋەيەكى مەنتىقى بوو، بەلام كاتيا بۇ چركە ساتىكىش برۋاى بەۋە نەدەکرد. دەيزانى كە ئەۋ لە ھىچ جۆرە كارىكى دەستى نازانیت، تەنانەت ئاسانتىرین جۆرى كارەكانىش. جگە لەۋەش رقى لەۋ جۆرە كارانەيە، بۇيە ھەرگىز ئەنجاميان نادات.

كاتيا تىپىراما، ۋا تىپىراما، ۋەكو چاۋەرپى ۋەلامە راستەقىنەكە بىت، بەلام بىن سوود بوو و بە ئەنجامى خۇى نەگەشىت. دواى ئەۋە گوتى: باش دەزانیت كە ئەگەر بتەۋىت قسە بكەيت، ئەۋا لىرەم و گویت بۇ دەگرم.

ھاڧى لای كاتيا تايبەت بوو، رېز و خۇشەۋىستىيەكى ناۋازەى بۇ ئەۋ ھەبوو. يەكەم كەسىك بوو كە بە روۋىەكى كراۋە و مېھربانەۋە كارى پىن بدات، ھەر شوئىنېك بۇى چووبىت راستەۋخۇ رەت دەكرایەۋە. ئەۋ كات تەمەنى

شـتـيـك كه مـتـر بوو، بـۆـيـه مـتـمـانـهـى ئـهـوـى پـيـن نـهـدـهـكـرا كـه
بـتـوانـيـت بـه ئـهـر كـه كـانـى هـهـسـتـيـت. هـاـځـى ئـهـو كـرد بـه
سـكـرتـيـزى خـۆى، مـاـوـهـى حـهـوت سـاـلـه لـه سـهـر ئـهـو كـارهـى
بـهـر دـهـوـامـه.

ئـيـسـتا دـهـيـتـوانـى واز لـه و كـاره بـهـيـنـيـت و لـه بـهـر مـبـهـر بـرـه
پـارهـيـه كـى بـاشـتـر كـار بـۆ هـيـتـر بـكـات، بـه لـام نـهـيـدـهـوـيـسـت ئـهـو
كـه سـه بـه جـى بـهـيـلـيـت كـه دـهـر گـاى ژـيـانـيـكى تـازـهـى بـۆ كـردـهـوـه.
بـى ئـهـنـدازـه خـۆشـى دـهـوـيـسـت، وـهـكـو چـۆن كـچـيـك باـوكـى
خـۆى خـۆش دـهـوـيـت.

هـاـځـى سـهـرى بـهـر ز كـردـهـوـه، وـا خـۆى نـيـشـانـدا كـه لـه و
تـيـنـه گـهـيـشـت.

— مـه بـه سـتـت چـيـيـه؟ خـۆ گـوتـم، بـه هـۆى چـه كـووشـيـكـه وـه وـام
لـيـهـاتـوـه؟

— بـه لـام بـرـيـنـداريـش بـوـه...

— ئـى هـهـر بـرـيـنـدار دـهـيـت.

— لـه وـه دـلـيـايـت بـهـر پـيـز هـاـځـى؟

— ئـهـى قـاـبـيـلـه چـيـتـر بـيـت؟!

ئەمەيان كەمىك توند لە دەمى ھاتە دەرەو، مەبەستى ئەو
نەبوو.

"باشە، ھەرچىيەك بىت ئەوا برۆ بۆ لای پزىشكىك". لەگەل
گوتنى ئەمە پەرداخەكەى ھەلگرت و لە مەيزەكە
دووركەوتەو.

كە گەيشتە لای دەرگايەكە، ئەوا ھاڤى بانگى كرد.

-كاتيا؟

-بەلئى؟

-بىوورە، مەبەستم ئەو نەبوو دەنگم بەرز بکەمەو. ئەم
ماوہىە خەوم لئى زپاوه و مېشکم ماندوويە، خۆت دەزانیت
كارى زۆرمان ھەيە.

-نا كېشە نىيە، ھىوادارم زوو چاك بىتەو.

-سوپاس ئازىزەكەم. ئىستا دەتوانیت برۆیت، ئەگەر
پىويستم پىت بوو ئەوا بانگت دەكەمەو.

لە بەرامبەر ئەو دا زەردەخەنەيەكى كرد و سەرى دانواند،
رۆيشتە دەرەو و دەرگايەكەى لە پشتى خۆى داخست.
پوويەكى پر خەم پوو خسارى كاتياى داگرت، دەيزانى كە
شتىكى خراپ بەسەر بەرپز ھاڤى دا ھاتوو، بەلام

نەیدەزانی چ شتیک. ھافی کەسیکی میھربان و سەنگینە، یەکیکە کە ئەگەر جارێک قسە ی لەگەڵدا بکەیت ئەوا سەرسامی زیرەکی و نەرمونیانیە کە ی دەبیت. کەسیک نییە خاوەنی دوژمن بێت، ئەگەر یەکیک ھەبووبا ئەوی بەدڵ نەبووبا، ئەوا بەلایەنی کەمەوہ ریزی لی دەگرت. بۆ ساتیک کاتیا ئەوی کەوتە خەیاڵ کە یەکیک ھیرشی کردبیتە سەر، ئەوہ سەرەرای شیکردنەوہ کە ی ھافی کە ھیچ برۆای پێ نەکرد.

ئەوہ ئەگەرە کە ی کاتیا بوو، بەلام کئی و کە ی؟

دواتر زیاتر بیر ی کردەوہ، بیر ی بۆ ھیچ کەسیک نەچوو، "جگە لە... بلێت ئەو بووبیت؟"

ھافی خاوەن پیشە یەکی باش بوو، بژێوی ژیا نی باش بوو، خێزاندار بوو و لە بەشی باکووری شار خاوەنی خانوویەکی گەورە بوو. مندالیان نەبوو، تەنیا خۆ ی و خێزانە کە ی بوون. ھەرچەندە حەزی بە مندال دەھات و دەیویست کچیکی ھەبیت، بەلام ھاوسەرە کە ی ئامادەگی ئەوہ ی نەبوو، ترسی لی نیشتبوو کە لە کاتی بوونی مندال شتیکی خراپی بەسەر بێت، ئەو ترسەش تاکو کۆتایی لەگەڵیدا مایەوہ.

"بەلام ئەوان زۆر تەبان، ھەمیشە كە دەیانبىنم ئەوا ڤوو بە خەندەن. نا، ڤروا ناكەم ئەو ھەببەت. دەببەت كەسبىكى تر بېتت."

چەند جارېك ھاوسەرى ھاڤى ھاتوو ھۆ كۆمپانیا، ھەمیشە بە ڤېز و خوین شىرىنبىيەكى زۆرەو ھەگەل ھەمووان دەدوا. مرقۇڤىكى ڤىكوپىك بوو، بۆيە ھەر جارېك كە دەھات ئەوا بە گەرموگورپىيەو ھەلايان ھەمووانەو ھەخىرھاتن دەكرا.

كاتيا بۆ ماو ھەك بىرى كردهو، بەلام بە ئەنجام نەگەشت.

"بەراستى زیاد ھە پىويست بىر لەمە دەكەمەو" بە دەنگىكى سەرزەنشتەرانە ئەمەى بە خۆى گوت. لەوانەى بەراستى بە چەكوشىكەو ھەى لى ھاتببەت. ھە ئەو سەرىشە بەردەوامى ھى خەو زرانە، كارى زۆرە. بۆيە ھەگەل ھەمە بىنە كاتيا، بگەڤىو ھۆ سەر كارەكەت."

كېيوردى كۆمپىوتەرەكەى لە خۆى نىزىك كردهو، خەرىك بوو دەست بەكار بېتت كە بۆ ساتىك ھەزرى ڤۆىشتەو. ھە شۆىنبىكى بچووكى دلى، ئەوا ھېشتا نائاسوودە بوو، ھېشتاش بە شىو ھەك لە شىو ھەكان ڤرواى بەو ھەبوو كە شتىك بەسەر بەڤىو بەرەكەيدا ھاتوو ھە نایدركىنبەت. بەلام بۆ ئەو ھى بگەڤىتەو ھە سەر كارەكەى، ئەوا ئەو دەرگایەى داخست و بۆ كۆتا جار ھەى لى ھىنا.

هەر که کاتیا ژوورەکهی بۆ جێهێشت، ئەوا هاقی ئەو زەرەخەنەیه ساختەیهی لەسەر لیۆهکانی لابرد، قورسای خەم و ئازارەکهی دلی زیاتری کرد. بۆ دواوە بەسەر کورسییەکه دا پالی دا، هەناسەیهکی قوولی بی هیژی هەلمژی.

کارەکانی ئەو پۆژە پاپەراند. کۆبوونەوهیهکی لەگەڵ ستاف هەبوو، دواتریش لە لایان بەرپۆبەری گشتییەوه بانگ کرا تاکو دەربارەهی هەندیک وردهکاری قسە بکەن. سەرەپای ئەوهی که بی خەوی تەنگی پی هەلچنی بوو و حەبەکه ورده ورده کاری خۆی دەکرد، ئەوا تەوانی ئەو پۆژە تەواو بکات بی ئەوهی هیچ کەسیک هەست بە بی وزهیی ئەو بکات. تەوانایهکی ناوازهی لە شارەدنهوهی هەستەکانی هەبوو... ئازار، خەمۆکی، ماندوویی. هەرگیز نەیدەهێشت هیچ کەسیک هەست بە کێشهکانی بکات... جگە لە کاتیا. ئەمەش بۆ ئەوه ناگەرێتەوه که هاقی لە بەرامبەر ئەودا لە نواندنهکهی بەتوانا نییه، بەلکو بۆ زیرهکی سۆزی کاتیا دەگەرێتەوه که هەمیشە هەست بە هەموو خەم و دلتهنگییهکانی دەوروبەری دەکات، بە تاییهتی بەرپۆبەرهکهی که ماوهی چەندین ساله یهکتری دەناسن. ئیوارەهی تاکو درەنگ مایهوه، مۆلهتی بە کاتیا دا تاکو بپوات. نەیدەویست جیی بهیلت، ویستی یارمهتی بدات

به لَام هاقى جه ختى كرده وه كه ئه وهى ماوه ده بيت خوى
ته واوى بكات.

-زور باشه. ئه وهى بيت ته واو نه كرا بو سبهى جيبيله،
بويه زور مه مينه وه.

-باشه نازيم، ورياي خوتبه.

-خوات له گه ل.

-خوات له گه ل كاتيا.

هاقى زه رده خه نه يه كى بچووكى بو كرد، كاتياش به هه مان
شيوه، دواى ئه مه ئه وى جيهيشت و له نووسينه گه كه
رؤيشته دهره وه. هاقى به ته نيا مايه وه.

ماوه يه ك له نووسينگه كه ي مايه وه، به لَام هيچ شتيكى
نه ده كرد، به شيوه يه كى بيدنه نگ و ته نيا له سه ر
كورسيه كه ي دانيشت بوو و له په نجه ره كانه وه سه يرى
دهره وه ي ده كرد. جيهان خه ريك بوو تاريك ده بوو،
ره نكيكى نيلي توخ ئاسمانى ره نگ كردبوو، ره نكيك كه
به ره و ره شاييه كى تاريك ده چوو. ده يزاني كه له وه زياتر
ناتوانيته له وى بمينيته وه، ده يزاني كه ئه مه كيشه ي زياتر
بو دروست ده كات. به لَام ئه و بيدنه گيه... ئاخ بيدنه گى.

ههستا و گلۆپهكانى ژووره فراوانهكهى كوژاندهوه، به مهسعهكهدا رۆيشته خوارهوه، بۆ گهراجى ژير زهمين. سووارى ئۆتۆمبيلهكهى بوو و مهكينهكهى پيكرد، بهرهو مالهوه گهرايهوه. له گه ل هه ر ههنگاويكى نزيك بوونهوهى له مال، ئەوا خه مه كهى زياتر و زياتر ده بوو، دللى دهگوشرا. كه گه راشه وه ماله وه، ئەوا دللى به شيوهيهكى شيتانه كه وته خورپه ليدان، دهيزانى كه ئەوهى له ماله وهى چاوهرپيهه تى شتيكى باش نابيت.

له ئۆتۆمبيلهكهى دابهزى و به ده رگاي ناوه وهى گه راجه كهيان رۆيشته ژووره وه، له ويشه وه به رهو ريره وه كه كه تاكو هۆله كهى نهۆمى خواره وه ده چوو.

كه گه يشته كۆتايى ريره وه كه ئەوا بينى ته له فيزيۆنه كه پيكره وه، تيشكه كهى له ناو ئەو تاريكييه دا ده گه شايه وه. دوا وهى سه رى يه كييك له سه ر قه نه فه كه ده ركه وت، ديار بوو سه رى ته له فيزيۆنى ده كرد. كه هه ستي كرد هاڤى گه را وه ته وه، ئەوا ته له فيزيۆنه كهى كوژانده وه و چه پله يه كهى ليدا، گلۆپه كان به وه پى بوون، هه سستا و ئاوړى دايه وه. ئافره تيكى قژ دريژى ره ش بوو، يه كه م شتيك تيبينى كرد دوو په نجهى پيچدر او ي هاڤى بوون كه پيش ئەوهى بگه رپته وه له يه كييك له نۆرينگه كان تيمارى كرد بوو.

ته نیا بینی، گرنگی پی نه دا.

-ئوه تاكو ئیستا له كوی بوویت؟

-بیر بکه وه، بزانه له كوی بووم.

-چییه؟ دیاره فیژی گالته کردنیش بوویت، که جوانه.

هاقی وه لآمی نه دایه وه، ویستی ریک جیی بهیلت و پروات
بو سهر جیگای خهوی، به لام ئافره ته که ریگری لی کرد.

-بو کوی؟

-دهرۆم دهخه وم.

ئافره ته که بو چند ساتیک سهیری کرد، سهیر کردنیکی
سووک.

-ناته ویت هیچ شتیک بخویت؟

-نا، تیرم.

-تیریت؟ که وایه له دهره وه نانت خواردووه ها؟ له گهل

کی؟

-نه نانم خواردووه و نه له گهل هیچ که سیکیش بووم.

وازم لیینه، وزه م نییه.

ئافره ته که لی نزیك بووه و شاننه کانی له پیشه وه گرت،

بونی مل و کراسه که ی کرد.

-پېم بلن، ئەو بۇنى كىنە پىتەو نووساوه؟!

-بۇنى چى ئافرهت؟! شىت بوويت؟

-بۇنى عەترىكى ژنانە دىت، پېم بلن له گەل كى بوويت؟!

-له گەل هيچ كه سيك!

-ئەى ئەو بۇنە چىيە؟!

هاڭى بۇنى خۇى كرد، بۇ ساتىك بىرى كردهوه.

-هى كاتيايه، ئەمړو بۇنىكى قورسى به خۇى كردبوو،

دياره به منيشهوه نووساوه.

-كهوايه جاريكى تريس خيانهتت لى كردووم؟ له گەل ئەو

قه حبهيه؟!

-دووباره...؟! ئەوه تو تەواويت، خيانهتى چى؟

-سەد له سەد دلنيام له گەل ئەو كچه قه حبهيه سەر جىت

كردووه. ئەو رىك به دلئى تويه، كچىكى سۆزانى جوانى

مه مك گوره!

-ئاوا دەر بارهى ئەو قسه مه كه! ئەو هيچ تاوانىكى نيه.

منيش هروا.

-دانی پیدانی.

-دان به چی دانیتم؟!

-که له گه‌ل‌ئو سه‌رجییت کردووه.

-ئوه چیت به سه‌رهاتووه پیرفی، بووا ئازارم
ده‌دهیت؟ بووا لیم به‌دگومانیت. له‌پریک گۆرایت، ئیستا
ناتوانم بچووکتین ده‌نگیک ده‌رکه‌م که پیی توره نه‌بیت،
جگه له‌وه‌ش تۆمه‌تی خیانه‌تیکم ده‌ده‌یته پال که هیچ ئه‌سل
و ئه‌ساسیکی نییه.

-گوتم دانی پیدانی!

-هیچ شتیکی نییه تاكو دانی پیدانیم. به‌س نه‌بوو که ئه‌و
گۆزه‌یه‌ت پیدادام و په‌نجه‌کانمت شین و مۆر کرده‌وه،
ئیستا له‌وه زیاتر چیت ده‌ویت؟ به‌ لیدانم ئاسووده ده‌بیت،
ئه‌گه‌ر لیم بده‌یت ئه‌وا وازم لی دینیت؟ که‌وايه ها وهره، لیم
بده و دواتر وازم لی بینه.

هاقی روومه‌تی نزیک کرده‌وه و چاوه‌کانی داخستن.

ئافره‌ته‌که زلله‌یه‌کی لیدا، دووان، سییان، چوار و پینج و
شه‌ش... له‌گه‌ل‌ه‌ر لیدانیکیش ئه‌وا ده‌یگوت: پیاوی
خویری! هه‌ی چه‌په‌لی خیانه‌تکار! هه‌ی نامه‌رد!

پووخساری سوور هه لگه پابوو که ئافرده ته که وازی لی
هینا، هیندهی زلله لیدا که دهسته کانی خوی دهله رزین.
فرمیسک له چاوه کانی هافی'دا گیر بوون، به لام دانه یه کیش
نه هاته خواره وه.

"هیوادارم به مه دلته ئاوی خواردینته وه، ئیستا برۆ و وازم
لی بینه" هه ر که ئه مه ی گوت ئه وای جیی هیشته و به ره و
نهۆمی سه ره وه بو ژووره که ی به ریکه وت. ئافرده ته که
نه وه ستا، به دوا ی که وت.

"وه ره، نه رۆیت!"

هافی گه ی شته ژووره که و ده رگایه که ی له سه ره خوی
داخست، پشتی به ده رگایه که وه نا و سه ری خسته نیوان
دهسته کانی.

ئافرده ته که به توندی له ده رگای دها، به مست و شهق به
ده رگایه که ی ده کیشا.

"بیکه وه هه ی خویری! بیکه وه! ده ته ویت خیانه تم لی بکه یته
و به سه رتدا بچیت؟ خه یالت خاوه! من کچی باوکی خۆم
نه بم که ریکه به وه بدهم! ده ی بیکه وه! بیکه وه! بیکه وه!
بیکه وه!

هافی له و دیوه وه به بیدهنگی دانیشته بوو، سه ری له نیوان
دهسته کانیدا بوو، چاوه کانیشی داخست بوون.

نانا

به تهنیا له سهر شوستهی بهردهمی ماله که یان دانیشتبوو، سهیری منداله کانی دهکرد که پیکه وه یاریان دهکرد و کاتیکی خویشیان به سهر دهبرد. ههزی دهکرد بپرواته لایان و یاریان له گه لدا بکات، به لام منداله کان ره تیان دهکرده وه به وهی که هه زیان پی نه ده هات، یاخود وردتر بلیم خو یان لیوه به دوور دهگرت. هه رچه نده هۆکاری ئەم خو به دوورگرتنه شتیکی پووچ بوو، به لام مندال نابیت لئی بگیرییت. بۆیه خو یان لی به دوور دهگرت چونکه قژی نه بوو، به هۆی دهرزییه کیمیاییه کانیه وه ئەو قژه زهر و درهوشاوهی که له رابردوودا ههیبوو له دهستدا بوو. نهیده توانی به سههریکی سماته وه بپرواته دهره وه، بۆیه باوکی قژیکی دهستکردی رهشی بۆ کپی، به لام ئەمه سوودی نه بوو به وهی که منداله کان هه ر لئی دوور دهکه وتنه وه. که تیگه یشت پرووی تیناکه ن و یاری له گه لدا ناکه ن، ئەوا رۆژیکیان به توره ییه ک که وایکردبوو چاوه کانی فرمیسیان پیدابیت قژه دهستکرده که ی خسته ناو سه تلی زبله وه. زۆربه ی رۆژه کانی به و شیوه یه دهبرده سهه، به تهنیایی له سهر شوسته که داده نیشته و به

پرويه کی خه ماوييه وه سه يری مندالەکانی ده کرد، به لام
 رۆژيکیان ئەمه گۆرا. له پڕ کورپیک ده رکه وت، گه نجیکی
 که شخه و جوان بوو، بینی که وا ورده ورده لێی نزیك
 ده بیته وه. که به ئەندانە ی پیویست نزیك بۆوه، ئەوا پرووی
 له و کرد و له سه ر چۆکه کانی وه ستا، دواتریش پاش که میك
 تیروانین زه رده خه نه ی بۆ کرد.

"ده بینم که ئەو مندالانە یاریت له گه لدا ناکهن، ئەوه بۆچی؟"

که گوئیستی ئەوه بوو، ئەوا کچه بچووکه که خه م
 دایگرتە وه و سه ری نزم کرده وه. بی ئەوه ی هیچ شتیك
 بلێ، ئەوا ئەو کلاوه ی که به ریکه وت ئەو پۆژه له سه ری
 کردبوو لایدا و سه ری سماته ی ده رخست.

"ته نیا به هۆی ئەوه ی قژم نییه، ئەوا وه کو دیویك خۆم لێ
 به دور ده گرن."

کورپه که که ئەمه ی بیست، ئەوا زه رده خه نه یه کی میهره بانێ
 نواند و گوتی: جا کێ پیویستی به وانیه؟ پیت چۆنه من
 یاریت له گه لدا بکه م؟

کچه بچووکه که به بیستنی ئەوه پووختاری پرووناک
 بۆوه و چاوه کانی گه ش بوونه وه.

-به راستیته؟! -

-بەلە، ھەزەت لایە چ یاریبەك بکەین؟

-ھەزەم بە پراکردنە، بۆیە پیت چۆنە تاكو سووچی
کۆلانەكە پراکەین؟

-زۆرباشە، کەوايە با برۆین.

دوای ئەو هی کە ھەردووکیان رۆیشتنە ناوھندی رێگایە کە
و لە شوینی خۆیان وەستان، ئەوا ئامادەبوون بۆ پیشبەركی
بچوو کە یان.

کچە بچوو کە کە لەو کاتەدا زۆر تامەزرۆ بوو، ئەوا بە
دەنگێکی خیرا و پڕ لە دلخۆشییەو پووی لەو کرد و
گوتی: کە گەیشتم بە ژمارە سی، ئەوا دەستپێدەکەین،
تیگەیشیت؟

-تیگەیشتم.

-زۆرباشە، یەك، دوو...

نەگەیشت بە ژمارە سی کە لە پڕ پراکرد و کورە گەنجە کە ی
جیھیشت.

"ھێ، ئەمە دادپەر وەرانی نئیە!" کورە گەنجە کە بە پیکە نینەو
ئەمە ی گوت.

له گهل گوتنی ئەمه، ئەوا به دواى كهوت، به لام پىي نه گهيشته وه. تاكو گهيشته سووچى كو لانه كه، ئەوا كچه بچوو كه كه له ميژ بوو ئاههنگى گىرابوو.

"له راکردندا باش نیت به ريز... ئەرى ناوتم نه زانى؟ من (ئانا)م."

له كاتىكدا كه به هه ناسه سوارییه وه لای كچه كه وه ستابوو، ئەوا بو ماوه يه ك بیدهنگ بوو و پشووى دا.

"ته مهن، ناوم (ته مهن) ه. به راستى خىرايت، هه رچه نده به فيل يارىه كهت برده وه، به لام به راستى خىرايت.

كچه بچوو كه كه به بيستنى ئەمه پيكنى.

له كاتىكدا كه ههردوو كيان له سووچى كو لانه كه وه وه ستابوون، ئەوا داىكى ئانا دهركهوت و بانگى كرده وه بو ماله وه.

"ئوه داىكمه، پيوسته برۆم. سوپاس به ريز، كاتىكى خوشم به سهر برد، هيوادارم به مزوانه يه كترى ببيننه وه."

دواى ئەوهى كه ئانا مالاوايى ليكرد و دوور كهوته وه، ئەوا كوربه گه نجه كه زه رده خه نه يه كى دلتهنگ كهوته سهر

لیئوه کانی و به دهنگیکی نزم گوتی: به لئی (ئانا) ی میهره بان،
به مزوانه یه کتری ده بیینه وه.

دوای حهفته یهک، ئەوا بارودۆخی ئانا تیکچوو، شیرپه نجه ی
خوینه که ی که وتبووه کۆتا قوناغه وه، ئەمه ش بوو بوو به
هۆی ئەوه ی که پۆژیکیان له سه ر سفره ی نانخواردن بی
هۆش بیته و سه ری بکه ویتته سه ر زه وی.

دایک و باوکی که له حاله تیکی تایبه تدا بوون، حاله تیک که
هیچ که سه یک نایه ویته تیدا بیته، ئەوا بریدیان بو
نه خۆشخانه. پزیشکه که پیی گوتن که له ئیستادا هیچ
چاره سه ریک نییه ته نیا ئەوه نه بیته که نزا بکه ن و له خودا
بپارینه وه تاکو ته ندرووستی باشتر بیته. دایک و باوکی
ئانا که گوئیستی ئەوه بوون، ئەوا جیهانیان تاریک بوو،
چاوه کانیان وه کو کانیایک فرمیسکی پیدا هات و که وتته
سه ر چۆکه کانیان. له ماوه ی ئەو سه ی پۆژه ی که ئانا له
نه خۆشخانه بوو، ئەوا دایک و باوکی بو چرکه ساتیکیش
جینیان نه هیشته، به گریانه وه نزایان بو ده کرد و له خودا
ده پارانه وه، له قولایی دلپانه وه له خودا ده پارانه وه تاکو
منداله که یان چاک بیته وه و دووباره زه رده خه نه بکه ویتته وه
سه ر لیئوه کانی.

كات پوښت و ئانا هر به بڼ هوشى مایه وه، به لام بو
 پوښى سټيم كه به تهنيا له ژوره سارد و داخاوه كه
 بوو چاوه كاني كړنه وه. چاوه كاني به بڼ هيزى كړنه وه و
 بو ساتيك هم مو شتيكي به ته لخي بينى، دواتر ورده
 ورده ته لخييه كه نه ما و بينايى بو گه پرايه وه. بينى كه به
 تهنيايه، سه رى بو لاي راستى سووراند تاكو بزانت له
 كوييه و دايك و باوكيشى له كوڼ. كه سه رى لاي راستى
 كړد، ئه وا له په نجره رى نزيك ده رگايه كه وه دايك و باوكى
 بينى، بينى كه دايكى وا ده گريت و باوكيشى دلنه وايى
 ده داته وه، نه يزاني هو كاري ئه وه چييه. ويسى بانگان
 بكات، به لام نه يتوانى، دهنگى گيرابوو. دواى ئه مه چاوه كاني
 به ژوره كه دا گير، خيرا بوى ده ركوت كه له
 نه خوښ خانه يه. له كاتيكدا كه چاوه كاني به ژوره كه دا
 ده گه ران، ئه وا چاوى به كه سيك كه وت، كه سيكى چاوه روان
 نه كراو. وه كو ئه وهى كه به شيوه يه كى جادوويى هاتبيت
 بو ئه وى، ئه وا كوره گه نجه كه له به رده مى وه ستا و به
 روويه كى غه مگينه وه سه رى كړد.

"سلاو ئانا، منت بيره؟"

ئانا كه به بينينى ئه و دلخوش بوو، ئه وا به دهنگي كز و
 بڼ هيز وه لامى دايه وه.

"بەل... بەل، تۆ... تۆ... تۆ (تەمەن) یت."

کۆرپە گەنجەکە بە بیستنی ئەمە زەردەخەنەیهکی بچووک
کەوتە سەر لیۆهکانی.

-خۆشحالم کە منت بیرە.

-لیۆه... لیۆه چی دەکەیت؟

لەگەڵ گوتنی ئەمە، ئەوا تووشی سووکە کۆخەیهکی
بێدەنگ بوو، دواتر گەرایهوه سەر باری ئاسایی.

"هاتووم تاكو ئازارەكەت نەهێلم (ئانا)ی میهرەبان، ئیستا
كاتی ئەوهیه كە لەگەڵم بێیت."

ئانا نەیدەزانی مەبەستی لەو قسانە چییە، بۆیە برۆیهکانی
کەمیک بەرز کردنەوه وەکو ئەوهی ئیستا پرسیاریک بکات.

-لە راستیدا ناوم تەمەن نییه (ئانا)ی میهرەبان.

-ئەهێ ناوت چییە؟

کۆرپە گەنجە زیاتر لیۆی نزیک بۆوه و لە لای سەری وەستا.

-من مەرگم.

-مەرگ؟

-به لئی (ئانا)ی میهره بان، من ئەو مەرگەم کە هەمووان لێی دەترسن و دەیانەوێت خۆیان لێ بەدوور بگرن. پێم بڵێ (ئانا)ی میهره بان، ئایا تۆش لێم دەترسیت؟

ئانا بە تەواوی نەیدەزانی ئەو چە پوودەدات، ئەمەش چاوەڕوانکراو بوو بەوەی لە کۆتاییدا کچیکی حەوت سالان بوو.

"نەخێر، لێت ناترسم، تۆ تاکە کە سێک بوویت کە ئامادەبوویت یاریم لەگەڵدا بکەیت، تۆ کە سێکی باشیت."

دوو بارە تووشی کۆخە بۆو، ئەم جارەیان سەریشی بە شیوەیەکی توند لەگەڵ ئیشا.

-گوتت کە دەتوانیت ئازارە کەم نەهێڵیت، ئایا دەتوانیت ئەو بەکەیت؟

-به لئی (ئانا)ی میهره بان، به لئی.

-کەوا یە ئازارە کەم لایبە.

-بۆ ئەوێ چیت ئازار نەچێژیت، ئەوا پێویستە لەگەڵم بێیت.

-بۆ کوی؟

-بۆ جيهانهكهى تر.

-جيهانهكهى تر؟

-بهلى (ئانا)ى ميهرهبان، بۆ جيهانهكهى تر.

-ئەوھ چ جۆره جيهانئىكه؟

-جيهانئىك كه تئيدا هەرگىز ئازار و نارەحەتى بەرۆكت ناگرئت.

-شوينئىكى جوان دياره، كهوايه ئەگەر لهگەلت بيم بۆ ئەو شوينه جوانه، ئەوا چيتر ئازارم نامينئت؟

-بهلى (ئانا)ى ميهرهبان.

-هەزم لئيه بيبينم، ئايا دەتوانم باوك و داكىشەم لهگەل خۆم بينم؟

-نەخىر (ئانا)ى ميهرهبان، ئئستا كاتى ئەوان نەهاتووھ.

-بهلام ئەگەر لهگەلم نەبن، ئەوا بيريان دەكەم.

-دەزانم، بهلام كات لهوى خيتراتر تئدەپەپريت، بۆيه داىك و باوكت پاش ماوهيهك دەگەنە لات.

بو ماوهیه ک بیدهنگ بو، بیری له و قسانه ی مه رگ
ده کرده وه، نه دیده زانی که ئایا له گه لئ بچیت یان نا. دوا ی
بیرکردنه وه یه کی زور، ئەوا بریاری خوی دا.

"زورباشه، له گه لت دیم، به لام ناتوانم له سه ر جیگایه که م
ههستم."

کوره گه نجه که دهستی له سه ر سه ری دانا و به
زه رده خه نه یه کی میهره بانه وه گوتی: پتویست ناکات
ههستیت.

له گه ل گوتنی ئەمه، ئەوا روحی له جهسته دهرهینا و دواتر
له لای خوی وهستاند.

"ههست به چی دهکهیت؟"

ئانا که له و ساته دا له سه ر پییه کانی وهستابوو و بوو بوو
به روح، ئەوا سهیری لاشه ی مردووی خوی کرد که له سه ر
جیگایه که دریژ بوو بوو.

"چیت ههست به ئازار ناکه م! که سهیره، ئەوه منم که
له سه ر ئەو جیگایه دریژ بووه!"

له گه ل گوتنی ئەمه، ئەوا له پر گوئیان له دهنگی ئامیریک
بوو، ئەوه ئامیری پیوه ری دل بوو که دهنگی لیوه دههات.

هەر که پوچی دهرهات و دلّی له کار کهوت، ئەوا ئامیره که ئەو دهنگه تیزه‌ی لیوه‌هات. له‌گه‌ل بیستنی دهنگه‌که، ئەوا مه‌رگ ده‌ستی بچووکی (ئانا) ی گرت و به‌ره‌و ئاسمانه‌کان به‌رز بوونه‌وه، به‌م شیوه‌یه ئانا جیهانی مروّقه‌کانی جیهانشت و به‌ره‌و جیهانیکی تر به‌ریکه‌وت، جیهانیکی نادیار.

دوای چه‌ند چرکه‌یه‌کی که‌م، ئەوا دایک و باوکی ئانا به‌راکردنه‌وه هاتنه‌ ژووره‌وه، دیار بوو که ئەوانیش دهنگه‌که‌یان بیستبوو.

"ئانا! ئانا! بچکۆله‌که‌م ئانا! ئەحمه‌د برۆ بانگی دکتوره‌کان بکه، برۆ بانگیان بکه ئەحمه‌د!"

دوای چه‌ند ساتیک به‌سه‌ر ئەمه‌دا، ئەوا باوکی ئانا له‌گه‌ل دکتۆریک و دوو په‌رستار دهرکه‌وت. دایک و باوکیان دوورخستنه‌وه و کاره‌بایان له‌ سَنگی ئانا دا، جارێک، دووان، سییان، به‌لام سوودی نه‌بوو، دلّی چیتر کاری نه‌ده‌کرد. که‌ بێ ئومید بوون، ئەوا یه‌کیک له‌ په‌رستاره‌کان قوماشیکی سپی هینا و به‌سه‌ر رووخساری (ئانا) ی دادا.

دایکی ئانا که‌ ئەو دیمه‌نه‌ی بینی، ئەوا پری دایه‌ لاشه‌ی کچه‌ مردووه‌که‌ی و باوه‌شی لێ دا.

"ئەمە مەحالە، ئەمە مەحالە! ئەو نەمردووە، دووبارە
 بپیشکنن، دووبارە بپیشکنن، کچەکەم نەمردووە، کچەکەم
 نەمردووە!"

دواتر ئەحمەد هات و دووری خستەو، بە دوو چاوی پر
 لە فرمیسکەو، باوەشی پێدا کرد، کەوتنە سەر زەوی.

بەبەخشن

دايكة، باوكە، نازانم چۆن ئەم نامەيەتان بە دەست دەگات، بەلام ئەو تەنیا فزولییە و گرنگ نییە، ئەو هی گرنگە ئەو هیە کە دەزانم بە دەستتان دەگات. ئەو فریشتەییە دنیایی کردمەووە کە بە زووتترین کات نامەکەتان بە دەست دەگات. ئیستا کە ئەم نامەییە دەنوسم، ئەوا فرمیسکەکانم دەکەونە سەر کاغەزەکە، بەلام زۆری پی ناچیت ئاسەوارەکانیان نامینیت. فرمیسکەکانم فرمیسکی دلتنگی نین، لیرە لە بەهەشتدا شتیکی نییە بە ناوی دلتنگی. بەلێ... لە بەهەشتم. لیتان ناشارمەووە زۆرم پی سەیرە کە خۆم لیرە دەبینم، پیشبینی ئەو دەکرد. هەلبەتە لە قولایی دلمەووە دەمزانێ کاتیک دادیت ریگای ئیرە دەگرە بەر، بەلام وا زوو نا. ئیستا هەست بە دلخۆشی دەکەم، بەلام هەر فرمیسک دەریژم. وایزانم بی ویستی خۆم جەستەم بۆ ساتیک کۆنترۆلی لە دەستداوە و ئەو شتانەیی بیرهاتۆتەووە کە لە ژيانی رابردوو دووچاریان بوومە. لەوانەییە هۆکاری ئەو بیست کە لە پر جەستەم نارەحەتی زۆری بیرهاتوونەووە، ئەم هۆکارە لە پرەش ئەم نامەییە کە بۆتان دەنوسم.

هەرچییهک بیته ئهوه بزانه که من دلخوشم، له کووتاییدا... بهلام ئهه دلخوشیه وهه ئاسانه بهووه. نارهبهته زورم چهشته، سهزای وه تونده دراوم که ههرگیز هیه مرؤفیکه سهه زهوی جیهانی رابردوو به ههزیشیدا نایهه.

دوای ئهوهی که روح له لایانه دوو فریشته وه کیشرا، ئه وه به ره وه به ره زهخ به ره بوومه وه. له وهی بو ماوهیهکی زور مامه وه، نازانه چه نه، چونکه له وهی کاته به شیوهیهکی زور سههیر به ریوه ده چیهته، ههه ئه وه نه ده زانه ماوهیهکی ئیجگار زور بووه. به هه ره حال ئه وه ماوهیهی له وهی مامه وه له چاوه روانیدا به سهه ره برده، جگه له قسه کردنه له گه له فریشته کانه وه چه نه ناسیاویک نه بیته که مرده بوونه وه تازه بیزه گه یه شته بوونه، ئه وه کاری ترم نه بووه. هه له به ته گه تو گوی نیوان منه وه ناسیاوانه ته نیا چه نه ساتیکه که مه ده خایانه، ههه ئه وه نه ده بووه که لیم ده پرسینه که ئایا ئاگاداری حالی ئیوه نه و ئایا چوننه، ئه وانیشه یانه وه لامیانه کورته ده بووه، یانه هیه چیه یانه نه ده گوت وه ده ریویشه نه بووه خویانه له گوشه یه که داده نیسته نه. به پیچه وانه وه، ئه وه زوره له گه له فریشته کانه ده دوام، هه وه له ده ده رینه مایه که وه ره بگرم بو ئه وهی خوم له دوزهخ ره زگار بکه مه.

که که گه‌یشتمه به‌رزخ چاره‌نووسی خۆم لیوه دیار بوو. له به‌رزخدا تهنیا رۆحی مرۆڤه‌کان بوونیان هه‌یه، هه‌ر رۆحیکیش به پێی رۆونیه‌که‌یان لیک جیا ده‌کرانه‌وه.

چوار جۆر رۆح هه‌بوون: جۆری یه‌که‌م به‌ته‌واوی بوونیان دیار بوو و ده‌گه‌شانه‌وه، رۆوناکییه‌کی سپی که‌هاوشیوه‌ی رۆش‌نایی مانگ بوو له‌شه‌ویکی تاریکدا. ئەمانه‌خه‌لکی به‌هه‌شت بوون. جۆری دووه‌میان دیار بوون، به‌لام ئەگه‌ر نزیك بووبایته‌وه و سه‌رنجت دابا، ئەوا کال بوونه‌وه‌یه‌کت له‌واندا ده‌بینی و ده‌توانی به‌ناویاندا پشت‌ه‌وه‌ی خۆیان به‌بینیت. ئەمانه‌له‌و جۆره‌که‌سه‌مانه‌بوون که‌خراپه‌و چاکه‌کانیان له‌یه‌ک ئاستدان، چاره‌نووسیان بریتییه‌له‌چاوه‌روانییه‌کی زۆر. خودا به‌م شیوه‌یه‌ده‌یان‌ه‌و‌یت پاکیان بکاته‌وه و به‌ره‌و به‌هه‌شتیان بنیڕیت. خۆشتان ده‌زانن چاوه‌روانیکردن بۆ خۆی سه‌زایه‌که‌ه. جۆری سه‌ییه‌میان ئەو رۆحانه‌ن که‌له‌دووره‌وه‌کال بوونه‌وه‌یان پێوه‌ده‌بینیڕیت، ریک وه‌کو په‌رده‌یه‌کی سپی که‌به‌ئاسانی پشت‌ه‌وه‌ی خۆی ده‌بینیت. ئەمانه‌ئەو جۆره‌که‌سه‌مانه‌ن که‌تاكو به‌ئاگری دۆزه‌خ پاک نه‌بنه‌وه، ئەوا ناگه‌نه‌به‌هه‌شت، ئیتر ماوه‌ی سه‌زایه‌که‌ش به‌پێی تاوانه‌کانیانه‌ه. جۆری چواره‌م و خراپترین جۆر ئەو رۆحانه‌ن که‌زۆر به‌ئسته‌م ده‌بینرین، وه‌ها کال بوونه‌ته‌وه‌که‌ریک له‌خێو ده‌چن. له‌دووره‌وه

مه‌حاله بياڤينيت، له نزيكيشه‌وه ده‌بیت سه‌رنجیكى زور
 بدهیت بو ئه‌وه‌ی چاوت پييان بکه‌ويت. ئه‌مانه
 به‌دبه‌خته‌کانن، ئه‌و پوهانن که بو هه‌ميشه له ئاگرى
 دۆزه‌خدا ده‌میننه‌وه و ده‌رچوونيان نيبه، هه‌ر بويه‌شه له
 گوشه‌يه‌کى به‌رزه‌خدا زوربه‌ی جار راده‌کشين و به
 گريانه‌وه له شوينى خويان ده‌له‌رزن.

من له جوړى سييه‌م بووم، ئه‌مه ترسيكى گه‌وره‌ی
 خستبووه دلمه‌وه. له ئاسمانى به‌رزه‌خه‌وه ده‌نگى هاوارى
 ئه‌وانه ده‌هات که له‌ناو ئاگرى دۆزه‌خدا ده‌ياننالاند، له‌لايه‌کى
 تريشه‌وه ده‌نگى خوښى و شادى ئه‌وانه ده‌هات که له
 به‌هه‌شت که‌يف و سه‌فايان ده‌کرد. به هوى ئه‌وه‌ی که
 دۆزه‌خى بووم، ئه‌وا زياتر گوڤيسته‌ی ناله‌ی دۆزه‌خيه‌کان
 ده‌بووم. ماوه‌يه‌کى زور تپه‌رى، به‌رده‌وام له‌گه‌ل
 فريشته‌کان له‌گفتوگودا بووم تاكو شتيك له‌ سزايه‌که‌م
 که‌م بيته‌وه. ئه‌وان به‌پراسته‌ی گوڤيان ده‌گرت، ئه‌گه‌ر
 به‌رامبه‌ريان به‌ شايسته‌ زانيبا و هيوايه‌کيان تيدا به‌دى
 کردبا، ئه‌وا له‌ خودا ده‌پارانه‌وه که سزای که‌سى ديارىکراو
 که‌م بکه‌نه‌وه، خوداش به‌ده‌م داواکاريانه‌وه ده‌هات. به‌لام
 ئه‌مه هه‌ميشه‌ پرووى نه‌ده‌دا چونکه فريشته‌کان زياتر
 گوڤيان ده‌گرت له‌وه‌ی که به‌پراسته‌ی شتيك بکه‌ن، وه‌کو
 ئه‌وه‌ی به‌ گوڤيرتن بو‌ت شتيك له‌ خه‌مه‌کانت که‌م بيته‌وه.

خۆ ئەگەر پرووشیدابا ئەوا ماوهی سزایه که شتیکی کهم دهکرد، شتیکی ئەوتۆ نه بوو. به لām ئیستا که بیر دهکه مه وه ئەوهنده ماوهیهش که لیم کهم کرایه وه به راستی خوی نعمهت بوو.

به پیتی پیوهری زهوی ئەوا ماوه کهم ۱۰۲ سال بوو، به لām به هوی داوی یه کیک له فریشه ته کانه وه که به زهیی پیدای دههاتمه وه، ئەوا ماوهی سزایه کهم کهم بووه و خودا کردی به ۷۶ سال. ئیستا ئەو فریشه ته یه لیتره له بهههشت جار جار دهبینم، هه جاریک دهبینم ئەوا باوه شتیکی گهرمی پیدای دهکهم و پر به دل سوپاسی دهکهم. ئەو کات قهدری ئەوهم نه زانی که بوی کردم، به لām ئیستا تیگه یه شتم که چ چاکه یه کی مه زنی له گه لدا کردووم. له وانیه به پرسن که دوا ی ئەوهی له به رزه خ رویشتم و به ره و لیکۆلینه وه بردرام پروودا وه کان چۆن بوون، دیدم له گه ل خودا چۆن به ریوه چوو و شیوهی چۆن بوو؟

خۆزگه توانیام وه لāmی ئەم پرسیارانه بدهمه وه، به لām ناتوانم. ئەگه ره له قولایی دلیشه مه وه به مه ویت، ئەوا هیشه تا هه ره ناتوانم. هه مووان دوا ی ئەوهی لیکۆلینه وه یان له گه لدا ده کریت و چاره نووسیان دیاری ده کریت، ئەوا خودا مۆریک له زمانیان دها. ئەو مۆره ریگری له وه دهکات که

هیچ کام له دۆزهخی و بههشتیهکان نه توانن باس له وه بکهن که رۆژی لیکۆلینه وه چی پرویداوه، وه ناشتوانن وهسفی خودا بکهن، گرییه که هه رگیز ناکریته وه. له وانیه بلین ئەمه کاریکی قورسه و مایه ی خه مانه، به لام له راستیدا له وه وه دووره. ئەو مه زنایه تیه ی ئەو رۆژه بینیمان باشته لای خۆمان بمینیته وه. خو ئەگه ریش ئەو مۆره به شیوهیه که له شیوهکان لاجیت، ئەوا هیشتا ناتوانن وهسفی خودا بکهین و حه قی ته وای خۆی پی بدهین.

دوای ئەوهی که ماوهی سزایه کهم دیاریکرا و به رهو دۆزهخ نێردرام، ئەوا سزایه کهم دهستی پیکرد. جۆری سزایهکان جیاواز بوون، هه ر سزایه و به پی ئەو تاوانانهی ئەنجاممان داوه. خۆم ئەو ماوهیه به سی سزا ئەشکه نجه دهدرام، باسی هیچیان ناکه م چونکه نامه ویت له سه ر شتیک دووچاری خه متان بکه م که ماوهیه کی زۆر له مه وه به ر پرویداوه. وه بی خه میش بن، ئەوهی بیرم ماوه وه کو خه ونیکی کۆن وایه، ته نیا چه ند پارچه یه کی لیل که به ئەسته م دیارن. هیچ ئازارم نادهن، یاده وه ریه کی بی ده سه لاتن. دوای ئەوهی که دۆزهخ پاک بوومه وه، ئەوا سی فریشه هاتن و منیان له دۆزهخ برده ده ره وه، منیان خسته ناو رۆباریکه وه که ناویم بیر نه ماوه، ته نیا ئەوه ونده م بیر ماوه که له ناویدا هاتمه وه ده ره وه ئەوا به جه سه ته و روح

نوی بوومه وه. برینه کان و پرووشانه کان و شوینی سووتانه کان هیچیان دیار نه مان، وه ئه و قورساییه ش که هه میشه له سه ر دلم بوو ئه و ئه ویش لاچوو، هه ستم کرد دووباره له دایک بوومه وه. دواتر له ئاوه که یان دهره یانام و به ره و ئاسمان به رزیان کردم وه، به ره و به هه شت. له ریگای چوونمان به ره و ئه و به هه شته ی بۆم دیاری کرابوو، ئه و له ئاسمانه کانه وه به هه شته کانی ترم دههاتنه پیش چاو، هه ریه که یان جیهانیکی تایبته به خاوه نه کانیان بوون.

هه رچه نده پرواله تیه ن جیا جیا بوون، به لام رییره ویک له نیوانیاندان هه بوو، ئه وانیه له سه رووی ئاسمانه کانی به هه شته وه بوون ده یانتوانی بینه خواره وه و سه ردانی به هه شتییه کانی تر بکه ن، به لام به پیچه وانه وه نا. ئه مه شیان به لاره ناخۆش نه بوو و پیی دلگران نه بوون، دوا ی ئه وه ی له و پرووباره هاتنه دهره وه ئه و ئه و جوړه هه ستانه له ناو ده چن. ئیره یی، رق و کینه، دلته نگی، خه موکی... هیچ شتیک له مانه نامینیت. ماوه یه که به ئاسمانه کاندان فرین، دواتر له کو تایدان گه یشتین به و به هه شته ی که بۆم دیاری کرابوو. نازانم چۆن بۆتان وه سفی ئیره بکه م، نازانم چۆن ده توانم به چهند وشه یه که باسی ناوازه یی ئه م شوینه بکه م. ئیره ئه م شوینه یه که هه میشه ئاواتم بۆی ده خواست، به لکو

باشتریش له وهی که دهمویست و پیویستم پیی بوو. لیږه
 هر کوښیه که حزم لیی بیت بوی دهچم، چیم بویت بوم
 نه نجام ددریت. نه وهش بزائن چیتر ته نیا نیم، نیستا
 هاوسه ریکم هه یه که ده لیت من په ریم، جوانییه کی وه ها
 سه رسوور هینه ری هه یه که نازانم چون وه سفی بکه م...
 جگه له وهش خاوه نی میهره بانی و نهرمونیا نییه کی بی
 وینه یه. ناوی ساندرایه، دوو مندالی له من هه ن، کور و
 کچیک.

دایکه، باوکه، ببورن که نامه که م وا دریتزه پیندا، به لام خوم
 بو نه گیرا له وهی که بوتان باسی نه وه بکه م حاله چونه.
 ویستم دلنیاتان بکه مه وه که من باشم، زور باشم. جگه
 له وهش نه وا بو شتیکی تریش نه م نامه یه دنووسم... دایکه
 گیان، باوکه گیان، نه و ماوه یه ی له دوزخ مامه وه
 سزایه کیان به هو ی نه وه وه بوو که له دنیا دا چهند جاریک
 نازارم دان، نه وه یان گه وره ترین سزایه ک بوو که دوو چاری
 بووم. به لام هر کاتیک ده هاته سه ر ریگام، نه وا قبوولم
 ده کرد و هیچ به رپه رچم نه ده دایه وه، ده مزانی شایه نمه. له
 دنیا دا نازاری نیوهم دا، بی مه به ست یان به مه به ست
 بوو بیت گرنه نییه، نه وه ی گرنه نازاره که یه. ده زانم که
 لیم خوش بوونه، چونکه نه گهر لیم خوش نه بوویان نه وا
 ماوه ی سزایه که م وا که م نه ده بوو. به لام هر چه نده لیم

خۆش بوونه، ئەوا هەر دەمه‌وێت داواى لیبووردنتان لى بکه‌م... له قولایى دلمه‌وه داواى لیبووردنتان لى ده‌که‌م، ئیستا تیده‌گه‌م که چه‌نده هه‌له بوومه، ئیستا له هه‌موو شتی‌ک تیده‌گه‌م.

بمبوورن به‌وه‌ی که له ناره‌حه‌تیتان تینه‌گه‌یشتم، بمبوورن به‌وه‌ی که قه‌درى ماندوویتانم نه‌ده‌زانى، بمبوورن به‌وه‌ی که جار جار ده‌نگم به‌رز ده‌کرده‌وه، بمبوورن به‌وه‌ی که جارێکیان له‌گه‌لتانم به‌شه‌ر هاتم و دلی ئیوه‌م شکاند، وه بمبوورن به‌وه‌ی که نه‌متوانی بېم به‌و کورپه‌ی که شایه‌نى ئیوه‌ بێت. دلخۆشم به‌وه‌ی که پینش ئیوه‌ روح کیشرا، چونکه برّوا ناکه‌م به‌رگه‌ی ئه‌وه‌م گرتبا پینش من برّون، وه برّواش ناکه‌م تاكو نه‌مردبام ئەوا درکم به‌م شتانه کردبا.

ده‌زانم لیم خۆش بوون، به‌لام به‌وه‌ نه‌بووبا دلم ئاسووده نه‌ده‌بوو. هیوادارم رۆژگارێک لیره‌ بتانینم دایکه‌ گیان، باوکه‌ گیان. به‌لام به‌مزوانه‌ نا، هیشتا کاتتان ماوه، وه خوشک و برایه‌کانم هیشتا پیوستیان به‌ ئیوه‌یه‌ وه‌کو چۆن من هه‌میشه‌ پیوستم به‌ ئیوه‌ بوو. که هاتن بۆ ئاسمانه‌کانى به‌هه‌شت، ئەوا سه‌رێکم لى بدن، له‌ ده‌روازه‌ی لیواری به‌هه‌شته‌که‌مه‌وه‌ چاوه‌روانتان ده‌بم. به‌ ته‌نیا نا، به‌لکو من و هاوسه‌ره‌که‌م، له‌گه‌ل منداڵه‌کانمان.

دایکه‌ گیان، باوکه‌ گیان، بى ئەندازه ئیوه‌م خۆش ده‌وێت."